

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 19

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 25 AUGUSTUS 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	871
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	874
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	876
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	887
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	897
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	898
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	898
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	904
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	906
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	907
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	908
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	909
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	917
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	918
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	918
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	920

Vragen van de leden en antwoorden van de ministers

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 82
van 30 juni 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Centrum voor Overheidsinformatiek — Kredieten, werking en resultaten

Mag ik de geachte Voorzitter verzoeken mij volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Sinds wanneer zijn kredieten in de begroting voorzien voor het Centrum voor Overheidsinformatiek ?
2. Hoeveel bedragen die kredieten per jaar en werden die kredieten dan ook ten volle benut ?
3. Welke zijn de prestaties van het Centrum ten opzichte van die kredieten en welke zijn de resultaten tot op heden ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen te verschaffen :

1. voor de overeenkomst met het Centrum voor Overheidsinformatiek (COI) zijn er sedert 1982 kredieten voorzien in de begroting.
2. a. sinds 1982 zijn de volgende kredieten voorzien :

	vastleggingskredieten	ordonnanceringskredieten
1982	52,4 miljoen	49,5 miljoen
1983	220 miljoen	220 miljoen
1984	235 miljoen	235 miljoen
1985	160 miljoen	160 miljoen
1986	160 miljoen	2 10 miljoen
1987	183,8 miljoen	205,8 miljoen

- b. voor de periode 1982-1986 werden de vastleggingskredieten voor 98,8 % benut en de ordonnanceringskredieten voor 65,4 % .

- a. De hogervermelde kredieten slaan op de volgende contractuele prestaties van het COI :

1. exploitatie-programma : omvattend het reëel

gebruik van de centrale hardware apparatuur van het COI, de aanpassing van de bestaande software tengevolge van decreets- of reglementswijzigingen of van gevraagde functionele bijstellingen, de netwerk-kosten voor het gebruik en onderhoud van de elektronische verbindingen, en tenslotte technische opdrachten die slaan op het verlenen van technische adviezen bij de beoordeling van materiaal-aankopen inzake informatica door de Administratie.

2. ontwikkelings-programma : omvattende ontwikkeling van nieuwe informaticaprojecten, zoals vastgelegd in het jaarlijks Informatica-programma van de Vlaamse Executieve. Deze ontwikkeling omvat de definitie-studie, de functionele analyse, de programmering en de operationele invoering.
- b. Tot op heden werd de ontwikkeling van een 35-tal informatica-projecten aan het COI toevertrouwd, waarvan de exploitatie eveneens gebeurt op de centrale computerapparatuur van het COI via een elektronisch netwerk, waarvoor RTT-lijnen worden gebruikt.

Vraag nr. 84
van 30 juni 1987
van de heer G. CARDOEN

Decentralisatie overheidsdiensten — Tewerkstellingseffect voor de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven

De decentralisatie van de overheidsdiensten, heeft duidelijk gevolgen voor de tewerkstelling binnen Brussel.

Het zou mij interesseren de effecten hiervan te mogen kennen, gericht naar de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven.

Graag voor elk van bovengenoemde arrondissementen de gegevens op 1.1.1980 en sindsdien (lieft per jaar) de evolutie van tewerkstelling overheidsperoneel tot vandaag. Ook zou ik dankbaar zijn de overgeheveldde diensten bij naam te mogen kennen.

Voor wat het personeel betreft, ressorterend onder de nationale voogdijinstanties, richt ik mij in eenzelfde vraag tot de heer Bril, Staatssecretaris van het Openbaar Ambt.

Antwoord

Ingevolge zijn voormelde vraag, moge ik het geachte lid hierna de gevraagde gegevens verstrekken inzake de evolutie in de tewerkstelling van het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in de administratieve arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven. Deze cijfers worden verstrekt in functie van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zoals vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1987, en vanaf 1 juli 1982, datum waarop de eerste personeelsleden van de nationale departementen naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgeheveld werden. De effectieven omvatten alle personeelsleden ongeacht hun statuut (vast, stagedoend, contractueel, tewerkgestelde werkloze, occasioneel, tijdelijken voor onbepaalde duur, . . .)

Administratief arrondissement

	Halle-Vilvoorde	Leuven
01.07.1982	81	30
01.07.1983	78	34
01.07.1984	91	37
01.07.1985	87	39
01.07.1986	90	49

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn de hierna vermelde buitendiensten gevestigd in de administratieve arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven :

Algemene Technische Diensten	Landbouwstructuren	Sector Leuven
Onderwijs en Permanente Vorming	Vlaams Conferentieoord voor de vrijetijdsbesteding Culturele Centrain het Brussels randgebied (Vilvoorde-Overijse) Vormingscentrum voor de Jeugd	— Steenokketzeel — Destelheide-Dworp
Sport en Openlucht recreatie	Rijks sportcentra	— Dilbeek — Liedekerke — Sint-Uhiks-Kapelle
Kunst	BLOSO opslagplaats Machelen Kasteel Domein Gaasbeek	
Gezin en Maatschappelijk Welzijn	Jeugdbeschermingscomite	Leuven
Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu	Bestuur Ruimtelijke Ordening Leefmilieu Monumenten — Landschappen Landinrichting	Vlaams-Brabant Vlaams-Brabant Vlaams-Brabant
Huisvesting	Buitendiensten	Vlaams-Brabant

Vraag nr. 85

van 2 juli 1987

van de heer M. DIDDEN

Omzendbrief in verband met discretieplicht ambtenaren — Toepassing'

Mag ik van u vernemen welke omzendbrief met betrekking tot de discretieplicht, de reserveplicht en de loyauiteitsverplichting van de ambtenaren momenteel van toepassing is ?

Het zou mij benieuwen te weten op welke wijze ambtenaren aan deze verplichtingen moeten tegemoetkomen.

Tevens had ik gaarne vernomen op welke wijze deze verplichtingen gesanctioneerd worden.

Is dergelijke discretieplicht en loyauiteitsverplichting eveneens van toepassing op personen en ambtenaren die niet rechtstreeks onder de voogdij van een Minister staan ? (vb. in een parastatale)

Naast de datum van de meest recente omzendbrief had ik gaarne geweten op welke wettelijke beschikkingen deze richtlijnen gesteund zijn.

Tenslotte had ik gaarne vernomen in welke mate deze bepalingen omtrent de discretieplicht van een ambtenaar in overeenstemming zijn met de wetgeving op de vrije meningsuiting.

Antwoord

Het geachte lid zal de voor het departement geldende

aanschrijving van 7 maart 1984 in verband met de inachtneming van discretie en beroepsgeheim toegezonden krijgen.

In principe worden in de algemene aanschrijving de bepalingen van artikel 9 van het statuut van het rijkspersoneel gecommuniceerd en wordt de zwijgplicht van de ambtenaren nader omschreven. Uitgegaan wordt van het stelsel dat officiële mededelingen naar buiten toe slechts door de Minister als enig politiek verantwoordelijk persoon, kunnen worden gedaan, of door de ambtenaar die daartoe door de Minister uitdrukkelijk is aangewezen. Daarmee is meteen aangegeven op welke wijze de personeelsleden deze verplichtingen behoren na te komen.

De sancties in verband met inbreuken op geheimhoudings- en discretieverplichtingen zijn vervat in artikel 77 van het statuut van het rijkspersoneel, dat op grond van artikel 87, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voor het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gelding heeft. 'Op grond van artikel 3 van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 is artikel 9 eveneens toepasselijk op de openbare instellingen die aan dat besluit onderworpen zijn, en wel uit kracht van artikel 13, § 3 van de genoemde bijzondere wet.

Het statuut van het rijkspersoneel is reglementair en niet bij de wet geregeld.

De bedoelde bepalingen zijn volgens de klassieke rechtsleer in geen dele in strijd met de vrije meningsuiting van de ambtenaar, omdat de ambtenaar zich op geen ander grondrecht dan de gewone burger beroepen kan en hij informatie die hij verkregen heeft door of naar aanleiding van zijn beroepsuitoefening bij een openbare dienst, alleen tot nut van het algemeen en

volgens de principes der democratische gezagsuitoefening mag aanwenden. Niemand is er overigens toe verplicht ambtenaar te worden. Wie de statutaire beperkingen als vrijheidsinkrimpingen ervaart, kan afzien van de uitoefening van een openbare functie, om zijn rijheid van meningsuiting, zonder de door hem als eknutting aangeziene beperkingen, onverdeeld te kunnen handhaven.

De oogmerken zelf van de openbare dienst en de openbare gezagsuitoefening binnen die dienst vereisen een minimum aan beveiliging, wat buiten de in mijn departement genomen maatregelen niet mogelijk is. Ik vestig er trouwens de aandacht van het geachte lid op dat deze maatregelen voor alle departementen gelden en olledig binnen het bestek blijven van de bepalingen an artikel 87, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Vraag nr. 87
van 9 juli 1987
van de heer G. CARDOEN

Overdracht goederen van de Staat aan Gemeenschappen en Gewesten — Adviezen Executieven

Op 7 januari 1986 werden de overdrachten van goederen van de Staat aan de Gemeenschappen en aan de Gewesten voorgelegd aan het Overlegcomité Regeing-Executieven .

ovendien werden sommige ontwerpen van koninklijk besluit met betrekking op bovengenoemde aangelegeden eveneens voor advies aan de betrokken Executieven voorgelegd.

Uit aan mij verstrekte informatie blijkt dat door de Regering deze adviezen nog steeds worden ingewacht. Ondertussen blijft de overdracht van deze goederen zonder gevolg, met als gevaar dat een aantal domeinen door gebrek aan afdoend beheer aan het verval toe geraken.

Vandaar mijn vragen aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

1. Mag ik vernemen hoever het staat met de adviezen uit te brengen aan de Regering ?
2. Kan hier nog geen datum van overdracht van deze goederen in het vooruitzicht gesteld worden ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft een werkgroep ad hoc opgericht om de door de nationale Regering gevraagde koninklijke besluiten tot regeling van de eigendomsoverdracht van goederen van de Staat voor te bereiden. Op 16 juni en 17 juli 1987 heeft de Vlaamse Executieve in totaal vijf dergelijke KB's aan de nationale Regering voorgelegd. Zij betreffen de domeingoeederen gelegen in de Brusselse agglomeratie, alle onbevaarbare waterlopen van eerste categorie gelegen in het Vlaamse Gewest, de sportcentra, de kampeerterreinen en jeugdherbergen en tenslotte de onroerende goederen besfemd als culturele infrastructuur (dit zijn onder meer de culturele centra en de jeugdcentra).

De werkgroep ad hoc bereidt op dit ogenblik nog een aantal KB's voor, onder meer betreffende de groenzones en de industrieterreinen.

De datum van overdracht van deze goederen is voorwerp van een beslissing van de nationale Regering.

Vraag nr. 90
van 17 juli 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Ambtenaren Openbare Dienst — Afwezigheid wegens ziekte

Graag vernam ik van de geachte Minister het totaal aantal dagen dat een ambtenaar van de Openbare Dienst mag afwezig zijn wegens ziekte vooraleer hij in disponibiliteit gesteld wordt en eventueel met vroegd pensioen ?

Is er inzake het totaal aantal dagen afwezigheid per jaar en over de ganse loopbaan een verschil van toelaatbaarheid voor ambtenaren minder of ouder dan 60 jaar ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zijn voormelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Openbaar Ambt.

Vraag nr. 92
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Opslag munitie op het hoofdbestuur AROL — Veiligheidsmaatregelen

Volgens onze inlichtingen is er munitie in de kelders van het hoofdbestuur van AROL opgeslagen.

1. Is deze informatie juist ?
2. Over welke kalibers gaat het en hoeveel is er opgeslagen ?
3. Welke veiligheidsmaatregelen in verband met de opslag zijn er genomen ? Wie is er verantwoordelijk voor de veiligheidsmaatregelen ?
4. Waarom wordt deze munitie opgeslagen in deze gebouwen en wie is er de eigenaar van ?
5. Werden in de nieuwe gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor deze munitie, in specifieke opslagruimten voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verschaffen.

1. In de kelders van het hoofdbestuur van AROL is geen munitie opgeslagen.
2. In een gespecialiseerde instelling wordt een koffer gehuurd waar wapens en munitie worden opgeborgen.

3. Soms zijn kleine hoeveelheden (enkele tientallen 7,65 mm revolverpatronen) in het gebouw aanwezig in afwachting dat zij aan een buitendienst worden overhandigd.
4. Het is niet nodig in specifieke opslagruimten te voorzien in de nieuwe gebouwen. De huidige werkwijze is veiliger.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN
EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 49
van 1 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS

Besparingen — Aan werving gesubsidieerde contractuelen voor private vzw

In een besluit van de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, dd. 27 februari 1987, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 25 april, worden aan een private vzw 18 gesubsidieerde contractuele werknemers toegekend.

Graag vernam ik hiervan de reden.

Meent de Minister niet dat in een periode van besparingen en inleveringen dergelijke toekenningen de geloofwaardigheid van de regerende politici in diskrediet brengen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer het volgende mee te delen.

Het Centrum voor Maatschappelijk Werk opgericht door het Verbond van Christelijke Mutualiteiten, Toekomststraat 17 te 1800 Vilvoorde werd erkend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij besluit van 17 mei 1983 voor een periode van 1 januari 1983 tot 31 december 1985 onder het nummer MW/4558.

Betrokken centrum werd reeds vroeger erkend door het Ministerie van Volksgezondheid en Gezin — Bestuur voor Gezinszorg (periode 1 januari 1977 tot 31 december 1982).

Het personeelsbestand van 18 beroepskrachten bleef na overname door de Vlaamse Gemeenschap ongewijzigd. Sindsdien werden aan het centrum te Vilvoorde twee verlengingen van erkenning toegestaan, bij ministerieel besluit dd. 30 april 1986 voor een periode van 1 januari 1986 tot 31 december 1986 en bij ministerieel besluit van 27 februari 1987 voor de periode van 1 januari 1987 tot 31 december 1991.

Het aantal maximum erkende beroepskrachten bleef steeds behouden op 18.

Op uw concrete vragen kan ik als Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, verantwoordelijk onder meer voor de Centra voor Maatschappelijk Werk, nog het volgende antwoorden : in het besluit van 27 februari 1987, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 25

april 1987 wordt aan het ingebouwde Centrum voor Maatschappelijk Werk een verlenging van erkenning toegestaan met behoud van hun personeelsbestand in vast dienstverband, met name 18 beroepskrachten.

Er weze nog aan toegevoegd dat er in de erkenningsbesluiten van de CMW's geen sprake is van gesubsidieerde contractuelen, noch van enige uitbreiding van personeel.

Vraag nr. 50
van 3 juli 1987
van de heer W. CORTOIS

Trimestriële publikatie — Kostprijs en oplage

Trimestrieel geeft de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg een luxueuse brochure uit.

Ik heb mij de moeite getroost het juni-nummer aandachtig te lezen. Het komt mij over als een public-relations-document ten bate van de Gemeenschapsminister. Tot 11 foto's van haar persoon zijn in de brochure opgenomen. Voor de rest lijken mij de gepubliceerde teksten van weinig nut.

De vraag stelt zich dus of het rechtvaardig en zinvol is aan dergelijke publikaties gemeenschapsgelden te besteden terwijl de sector van gezins- en welzijnszorg sterk getroffen wordt door de noodzakelijke budgettaire restricties.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister.

1. de totale drukkosten die op jaarbasis aan de drukkerij Sofadi worden uitbetaald ;
2. de mogelijke vergoedingen die worden betaald aan Mormic ;
3. het totaal bedrag aan verzendingskosten ;
4. het aantal exemplaren dat trimestrieel wordt verstuurd en aan wie.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wil ik het volgende meedelen.

1. Betreffende de motivatie van een trimestriële uitgave „Het Vlaamse Welzijnsbeleid”.

Het is mijn opdracht als Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg mee te zorgen voor het welzijn van alle burgers, in het bijzonder van de meest kwetsbare groepen in de samenleving.

Het uitvoeren van deze opdracht houdt uiteraard in dat beslissingen getroffen worden : maatregelen worden uitgewerkt, reglementeringen worden opgesteld, voorzieningen worden erkend en gesubsidieerd enzovoort. Met andere woorden, voortdurend worden beleidsbeslissingen genomen en uitgevoerd. Via deze beslissingen structureert de Overheid het welzijnswerk, worden prioriteiten gelegd en concepten geconcretiseerd.

Alle betrokkenen hebben het recht geïnformeerd te worden over het beleid, zowel wat betreft de concrete maatregelen en voorzieningen als wat betreft de visie van het beleid.

Ik zou het zelfs nog sterker willen zeggen. Wie beleid voert moet bereid zijn dit beleid te verduidelijken, toe te lichten, te motiveren.

De overheid heeft dus niet alleen het recht, maar zelfs de plicht om informatie te geven over het gevoerde beleid.

Vooreerst zal het beste voorzieningenbeleid haar doel missen als de betrokkenen en hun omgeving niet ingelicht zijn over het bestaan, de toegang en het gebruik van de dienstverlening.

Bovendien stellen wij bij de bevolking een groeiende behoefte vast aan informatie. De mens wil — terecht — op de hoogte zijn van alles wat met zijn bestaan te maken heeft. De sociale dimensie in het bestaan is daarbij even belangrijk als de economische, de culturele, de ecologische. Voorzieningen en maatregelen uit de sociale of de welzijnssector verdienen evenveel zorg en aandacht als producten en goederen uit de consumptiesfeer.

Tenslotte draagt informatie ook bij tot kritische opinievorming. Het is de taak van de overheid om via voorlichting hiertoe bij te dragen.

Teneinde de bevolking te informeren over het gezins- en welzijnsbeleid heb ik beslist tot het uitgeven van een trimestrieel blad : Het Vlaams Welzijnsbeleid.

Het is een uitgave van het kabinet in samenwerking met de administratie, die via dit kanaal ook op een gepaste wijze toelichting kan geven over haar werkzaamheden.

Wat de opmaak van de uitgave betreft is soberheid nagestreefd. Het binnenwerk bestaat uit zwarte druk op houthoudend machinegestreken papier van 80 g (wat de meest eenvoudige opmaak is).

In de uitgave zijn ook tekeningen en foto's opgenomen. Iedereen weet dat om te boeien een boodschap duidelijk en aantrekkelijk moet zijn. Door foto's en tekeningen wordt het monotone van een doorlopende tekst doorbroken, waardoor de lezer aangezet wordt om zich blijvend te concentreren op de tekst.

Het geachte lid heeft problemen met een aantal foto's, welnu de foto's waarover het geachte lid het heeft, slaan op een aantal internationale manifestaties zoals de Europese Conferentie voor het Gezin en het Internationaal Seminarie op Flanders Technology International over technologie voor gehandicapten. Zij willen vooral op visuele wijze de aandacht vestigen op de internationale rol die de Vlaamse Gemeenschap ook in deze materie speelt.

2. Betreffende de kostprijs van „Het Vlaams Welzijnsbeleid”.

1. De opdracht tot het drukken van het Vlaams Welzijnsbeleid werd toevertrouwd aan Sofadi na een prijsvergelijking van 3 offerten, conform de

bepalingen betreffende de overheidsopdrachten en na positief advies van de Inspectie van Financiën.

De kostprijs op jaarbasis is als volgt :

Voor 1986	
2 nummers à 267.998 F (56 blz.) =	535.996 F
1 nummer à 221.559 F (43 blz.) =	221.559 F

totaal drukkosten voor 1986 :	757.555 F
-------------------------------	------------------

Gemiddeld per nummer bereikt de kostprijs nog geen 30 F.

- Vergoedingen betaald aan Mormic.
Eenmalige vergoeding voor een totaal van 16 tekeningen : 16.600 F.
- Verzendingskosten.
Per uitgegeven nummer worden 9.500 exemplaren verstuurd met een postzegel van 6,5 frank. Per nummer bedragen de verzendingskosten bijgevolg 61.750 frank.
- De oplage per nummer is 10.000 exemplaren. Deze exemplaren worden onder andere verspreid binnen het zeer ruime terrein van het welzijnswerk : erkende en gesubsidieerde voorzieningen, sociale scholen, OCMW's, PWC's, sociale organisaties, beroepsverenigingen enz. . . . Een reserve wordt voorbehouden voor welzijnsstanden op beurzen en op expositieën.
De uitgave gaat ook naar alle leden van de Vlaamse Raad, naar de pers en kan ook verkregen worden op eenvoudige aanvraag.

Vraag nr. 51
van 29 juli 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Sportactiviteiten voor gevangenen — Beschikbare kredieten en aan wending

Naar ik vernam zou de Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Bestuur Strafinrichtingen, beschikken over kredieten voor het stimuleren van sportactiviteiten voor gevangenen.

Welke initiatieven heeft de Minister tot nog toe genomen voor het stimuleren van deze activiteiten ?

Over welke kredieten beschikt de Minister voor het uitwerken van deze specifieke opdracht ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord op zijn vragen te verstrekken.

- Het decreet van 27 maart 1987 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1987 voorziet geen kredieten voor het stimuleren van sportactiviteiten voor gevangenen op de secties 55, 56, 57, 58 en 59, die door de Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn beheerd worden.
- Het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 de-

cember 1985 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve bepaalt dat de Gemeenschapsminister voor Cultuur bevoegd is voor culturele aangelegenheden, zoals vermeld in artikel 4, 1° tot 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het is derhalve de Administratie voor Sport en Openluchtrecreatie die bevoegd is voor het (eventueel) stimuleren van sportactiviteiten voor gevangenen.

Vraag nr. 52
van 3 augustus 1987
van de heer A. LARIDON

Tewerkstelling in instellingen voor gehandicapten via het Fonds 81 — Stand van zaken

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen :

1. hoe de stand van zaken is wat betreft de tewerkstelling in de sector van de gehandicapten in 1986, verdeeld over :
 - internaten (jongeren),
 - semi-internaten (jongeren),
 - tehuizen voor volwassenen,
 - tehuizen voor kort verblijf (jongeren en volwassenen),
 - plaatsingsdiensten (jongeren en volwassenen) ;
2. hoe die tewerkstelling verdeeld is over :
 - opvoeders klasse I,
 - opvoeders klasse II,
 - opvoeders klasse II B,
 - opvoeders klasse III,
 - kinderverzorgsters.

Antwoord

De tewerkstellingscijfers voor 1986 in de voorzieningen voor gehandicapten, gesubsidieerd door het Fonds 81, zullen slechts beschikbaar komen na indiening en verwerking van de dagprijsdossiers 1986.

Deze gang van zaken is intrinsiek verbonden met de vigerende reglementering. Door inschakeling van het COI, Centrum voor Overheidsinformatiek, werd de verwerking van de gegevens reeds versneld. Alles laat voorzien dat alle gegevens in de loop van 1988 zullen beschikbaar zijn.

Vraag nr. 53
van 3 augustus 1987
van de heer A. LARIDON

Fonds 81 — Voorzieningen en bezettingsgraad van centra voor gehandicapten en uitgetrokken begrotingsbedragen

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen en dit voor 1986, het aantal voorzieningen en de bezettingsgraad van :

- kinderdagverblijven ;
- internaten (jongeren) ;
- semi-internaten (jongeren) ;
- tehuizen voor werkenden (volwassenen) ;
- tehuizen voor niet-werkenden (volwassenen) ;

- tehuizen voor kort verblijf (jongeren en volwassenen) ;
- plaatsingsdiensten (jongeren en volwassenen).

Zou mevrouw de Minister mij ook nog willen mededelen welke de bedragen zijn die voor bovenvermelde centra uitgetrokken zijn op de begrotingen van 1986 en 1987 ?

Antwoord

De bezettingsgraad van de voorzieningen van het Fonds 81 zag er op 31 december 1986 als volgt uit :

	Aantal voorzieningen	Bezetting	Bezettingsgraad
— Internaten	62	5.566	84,0
— Semi-internaten	51	3.132	93,8
— Tehuizen voor Werkenden	45	811	87,2
— Tehuizen voor Niet-werkenden	90	3.957	95,4
— Tehuizen voor Kort Verblijf	3	55	100
— Plaatsingsdiensten	12	522	—

De kinderdagverblijven worden niet door het Fonds 81 gesubsidieerd maar door de paracommunautaire Kind en Gezin.

Op de initiële begrotingen 1986 en 1987 werden voor het Fonds 81 respectievelijk 7,5403 en 7,6193 miljard frank uitgetrokken. De begrotingen voorzien geen enkele opsplitsing naar afdelingen van voorzieningen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 243
van 1 juli 1987
van de heer A. BOURGEOIS

Arrondissement Roeselare- Tielt — Investeringsprogramma inzake leefmilieu

Kan de Minister mededelen welke investeringen ten gunste van het leefmilieu in de jaren 1984-1985 en 1986 werden uitgevoerd in het arrondissement Roeselare-Tielt, zo mogelijk met opgave van kostprijs en data van uitvoering.

Kan tevens opgave gedaan worden van de planning zowel inzake uitvoering als ontwerp voor 1987 en 1988 ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem voor wat de sector waterzuivering betreft, verwijzen naar het door mij verstrekte antwoord op de vraag nr. 234 van 19 juni 1987.

Inzake regionale meetsystemen (lucht, geluid) werden geen investeringen in de beschouwde streek gedaan.

Volgende rioleringswerken werden in de periode 1984-1986 goedgekeurd :

Arrondissement Roeselare

* Izegem	— Bouw van hoofdafvoerleiding	67.426.000
	— Wegen- en rioleringswerken wijk „Abeele”	4.210.000
	— Riolerings- en wegeniswerken Zuidkaai	26.331.000
	— Aanleg van hoofdafvoerleiding en uitvoering van wegenwerken lot II	54.919.000
* Ingelmunster	— Riolerings- en wegenwerken in de verkaveling Vierbunder	22.129.000
* Roeselare	— Moderniserings- en rioleringswerken in de Ardooiesteenweg	71.725.000
	— Wegen- en rioleringswerken in buurtweg 24 „Korte Wagenstraat” te ex-Rumbeke	37.800.000
	— Riolerings- en wegenwerken in de Groenstraat	15.290.000
* Hooglede	— Wegen- en rioleringswerken in de Konings- en Meiboomstraat	36.401.000
Vooruitzichten		
* Roeselare	— Verbetering van de Trakelweg	
	— Verbetering van de Wijnendaelestraat	
* Izegem	— Rioleringswerken in de Kachtemstraat	

Arrondissement Tielt

* Meulebeke	— Aanleg regenwaterafvoerleiding Lapperbeek en Bonebeek	5.812.000
* Wielsbeke	— Riolerings- en wegeniswerken in de Abeelestraat	2.520.000
	— Riolerings- en moderniseringswerken langs RW 327	28.927.000

Vooruitzichten

* Meulebeke	— Riolerings- en wegeniswerken in Meentakstraat	
	— Rioleringswerken Lapperbeek fase II	
	— Rioleringswerken O.-L.-Vrouwstraat	
* Wielsbeke	— Vernieuwen duiker op de Paddebeek en bouw overstort — Buurtweg van groot verkeer nr. 180	
	— Rioleringswerken in de Roterijstraat	

Wat de sector afvalverwerking betreft werden volgende dossiers goedgekeurd :

Arrondissement Roeselare

* Roeselare	— Verbrandingsoven IVRO	
	* recuperatieëenheid	277.000.000
	* afstand verwarmingsnet inclusief containerpark	93.000.000
* Lichtervelde	— Containerpark	3.000.000

Vooruitzichten

* Izegem	— Containerpark	
----------	-----------------	--

Arrondissement Tielt

Vooruitzichten

* Wingene	— Containerpark	
* Meulebeke	— Containerpark	
* Tielt	— Containerpark	

**Vraag nr. 244
van 1 juli 1987
van de heer A. DE BEUL**

Natuurgebied het Galgenschuur — Resultaten onderzoek door het Instituut voor Natuurbehoud

In antwoord op onze vraag nr. 179 van 4 mei 1987 deelde u mee, „dat deze beslissing genomen is in volle respect met de wettelijke beschikkingen en internationale verplichtingen en is gesteund op de resultaten van het onderzoek van het Instituut voor Natuurbehoud, dat in opdracht van het Ministerie van Openbare Werken wordt uitgevoerd”. (citaat)

Kan de geachte Minister een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Wat was de precieze opdracht van het Ministerie van Openbare Werken aan het Instituut voor Natuurbehoud ?
2. Wat waren de conclusies van dit onderzoek ? Wanneer en in welke vorm werden deze conclusies aan de Executieve overgemaakt ? Kan u ons een kopie van dit onderzoek bezorgen ?
3. Waarom heeft u aan het Instituut voor Natuurbehoud zelf geen specifieke onderzoeksopdracht gegeven, waarin al dan niet naar het unieke karakter van het Galgenschuur werd gepeild ?
4. De Minister van Openbare Werken kan het Instituut voor Natuurbehoud met geen onderzoek belasten. Waarom hebt u deze gerichte vraag van Openbare Werken, niet vervangen door een eigen onderzoeksopdracht ?
5. Welke verschillende alternatieven werden door het Instituut voor Natuurbehoud meegedeeld ?
6. De stelling dat het gebied „slechts” met 27 hectaren wordt beperkt en vervangen wordt door het IJzerbroeken houdt duidelijk geen steek. De aanduidingen van de wetlands in België gebeurde niet alleen erg laattijdig maar is vooral bedoeld om unieke landschappen te vrijwaren. De bedoeling kan dus niet zijn deze te vervangen door een ander landschap maar wel de nog overblijvende landschappen ook op deze wijze te beschermen. Waarom hebt u als Gemeenschapsminister van Leefmilieu deze stelling niet verdedigd ?
7. Hebt u persoonlijk de principiële goedkeuring — die geen enkele juridische waarde heeft — en het besluit van 27 mei 1987 van de Vlaamse Executieve goedgekeurd ? Het feit dat de Vlaamse Executieve collegiaal optreedt doet geen afbreuk aan het feit dat er gestemd wordt.
8. Waarom hebt u voor deze belangrijke beslissing geen milieueffectrapport laten opmaken ?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het Instituut voor Natuurbehoud kreeg de opdracht

te onderzoeken hoe de Conventie van Ramsar nageleefd kan worden bij realisatie van de containerterminal.

Daarnaast werd ook gevraagd welke maatregelen konden genomen worden om de schade op het vlak van het natuurbehoud te minimaliseren bij realisatie van de containerterminal.

De conclusies van de studie werden verwerkt in deelrapporten, waarvan er inmiddels twee werden afgeleverd. De Executieve werd in kennis gesteld van deze rapporten.

De opdracht aan het Instituut voor Natuurbehoud werd gegeven met toestemming van de Executieve. Het Instituut heeft zijn opdracht in alle onafhankelijkheid kunnen uitvoeren. De studie werd gefinancierd door de initiatiefnemer van de containerterminal, namelijk het Ministerie van Openbare Werken. Het is immers een algemeen aanvaard principe dat studies in verband met milieueffecten door de initiatiefnemer worden betaald en niet door de overheid.

Het Instituut voor Natuurbehoud heeft vooral gezocht naar gebieden, welke als compenserend Ramsargebied konden aangewezen worden. In dit verband werden 10 gebieden gerangschikt in volgorde van belangrijkheid.

De Executieve heeft het Blankaartgebied, dat door het Instituut voor Natuurbehoud als belangrijkste wetland is aangewezen, het statuut van Ramsargebied gegeven.

Het spreekt vanzelf dat alleen belangrijke gebieden worden aangewezen als Ramsargebied. Zij moeten trouwens voldoen aan de terzake geldende criteria.

Alle beslissingen in verband met de containerterminal zijn door de Executieve collegiaal getroffen.

Wat zijn vraag in verband met een MER (milieueffectrapport) betreft, kan ik het geachte lid erop wijzen dat de studie van het Instituut voor Natuurbehoud de essentiële elementen heeft opgeleverd om de belangen van het milieu en het natuurbehoud in dit dossier ten volle te laten doorwegen.

Bij haar beslissing heeft de Executieve hiermee ten volle rekening gehouden.

**Vraag nr. 245
van 2 juli 1987
van de heer L. VANHORENBEEK**

Aardgasverbruik — Bevordering

Momenteel is het bestaan van stookolietanks een bron van vervuiling, doordat ze na zekere tijd lek geraken en het grondwater gaan verontreinigen.

Een mogelijk alternatief hiervoor is het gebruik van aardgas als energiedrager. Deze energiebron is bovendien milieuvriendelijk.

Is het daarom niet aangewezen om steunmaatregelen te nemen ten einde het gebruik van aardgas te bevorderen en de installatie van stookolietanks tegen te gaan ?

Antwoord

n antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de opslag van koolwaterstoffen inderdaad risico's kan inhouden voor de kwaliteit van het grondwater.

Het is dan ook aangewezen, bij opslag van koolwaterstoffen alle voorzorgen te nemen om te verhinderen dat zij in de bodem zouden terechtkomen, zelfs in geval van ongeval.

De bevoegde diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bereiden trouwens maatregelen voor om de verontreiniging van de bodem door koolwaterstoffen te voorkomen.

Gelet op de bevoegdheidsverdeling, vastgelegd door de bijzondere wet van 8 augustus 1980, kunnen de Gewesten het gebruik van koolwaterstoffen als brandstof niet verbieden.

**Vraag nr. 246
van 3 juli 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE**

Erkende ziekenhuizen in West-Vlaanderen — Aantal erkende ziekenhuisbedden

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen welke ziekenhuizen in West-Vlaanderen erkend zijn in het kader van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen, zoals gewijzigd bij de wet van 6 juli 1973.

Kan de geachte Minister mij telkens meedelen :

1. het soort ziekenhuizen ;
2. voor elk soort, ook het aantal erkende bedden ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem volgende gegevens te verstrekken.

Op bijgaande computerlijsten worden alle erkende ziekenhuizen weergegeven in alfabetische volgorde per gemeente, gevolgd door de naam van het ziekenhuis. In kolom drie onder „index” komen de cijfers overeen met de codificering per ziekenhuisdienst zoals ze in bijlage is weergegeven (bv. : 04-Bacillose, 05-Heelkunde).

De betekenis van de volgende kolommen :

VO ERK = voorlopige erkenning met daaronder het betreffende aantal bedden.

EIND = einddatum indien die gelegen is in 1987.

DEF ERK = definitieve erkenning, met daaronder het aantal bedden, waarover het per dienst gaat.

BEGIN = begindatum van de lopende erkenningsperiode.

BESLUIT = datum van de ministeriële beslissing van de lopende erkenning.

Legende kenletters ziekenhuis

Te gebruiken	Oude codificering	Diensten
bb	04	Bacillose
cc	05	Heelkunde
dd	06	Inwendige geneeskunde
CD	07	Gemengde dienst
ee	08	Pediatrie
gg	10	Geriatric
hh	11	Gewone hospitalisatie
ii	12	Intensieve zorgen
ll	16	Besmettelijke ziekten
mm	17	Kraamdienst
nn	18	Neonatologie prematuren
rr	21	Revalidatie
sn	22	Sana
sa	23	S-allergie
so	24	S-oftho
st	25	S-thermalisme
sr	26	S-revalidatie
s1	33	S-orthopedie
s2	34	S-neurologie
ss	38	S-orthopedie - pediatrie
vv	30	Langdurig
DR	35	
ch	36	

Rust- en verzorgingstehuizen

Te gebruiken	Oude codificering	Diensten
RV	31	R.V.T. in ziekenhuizen
RO	32	R.V.T. in rustoord

Psychiatrie

Te gebruiken	Oude codificering	Diensten
aa	01	a dag en nacht
a1	02	a dag
02	03	a nacht
ff	09	gesloten psychiatrie
kk	13	pedopsychiatrie
k1	14	pedopsychiatrie dag
k2	15	pedopsychiatrie nacht
00	19	open psychiatrie
pp	20	neuropsychiatrie
tt	27	t-dag en nacht
t1	28	t dag
t2	29	t nacht
t3	37	psyche-geriatrie

Prov. S t a d	Naam	Index	V O ERK	EIND	DEF ERK	BEGIN	EIND	BESLUIT
3	Izegem	St.-Jozef	5	0	0	63	86070 1	890630 870203
3	Izegem	St.-Jozef	6	0	0	93	860701	890630 870203
3	Izegem	St.-Jozef	8	0	0	24	860701	890630 870203
3	Izegem	St.-Jozef	10	0	0	24	860901	890630 870203
3	Izegem	St.-Jozef	17	0	0	24	860701	890630 870203
3	Izegem	Ten Bos	30	0	0	90	860901	890630 870203
3	Klemskerke	Vrolijk Verblijf	23	0	0	38	840701	870630 850607
3	Knokke-Heist	O. -L. -Vrouw Ter Linden	5	0	0	60	840701	870630 851112
3	Knokke-Heist	O.-L.-Vrouw Ter Linden	6	0	0	50	840701	870630 851112
3	Knokke-Heist	O.-L.-Vrouw Ter Linden	8	0	0	20	851201	870630 851204
3	Knokke-Heist	O.-L.-Vrouw Ter Linden	10	0	0	24	870101	870630 870513
3	Knokke-Heist	O.-L.-Vrouw Ter Linden	17	0	0	17	840701	870630 851112
3	Kortemark	Godtsvelde	30	0	0	90	870401	890630 870414
3	Kortrijk	H.-Hart	5	0	0	56	860701	871231 870506
3	Kortrijk	H.-Hart	6	0	0	34	860701	871231 870506
3	Kortrijk	H.-Hart	8	0	0	46	860701	871231 870506
3	Kortrijk	H.-Hart	17	0	0	24	860701	871231 870506
3	Kortrijk	Maria's 'Voorzienigheid	5	0	0	152	850101	891231 861106
3	Kortrijk	Maria's Voorzienigheid	6	0	0	158	850101	891231 861106
3	Kortrijk	Maria's Voorzienigheid.	8	0	0	38	850101	891231 861106
3	Kortrijk	Maria's Voorzienigheid	17	0	0	29	850101	891231 861106
3	Kortrijk	O.-L.-Vrouw	5	0	0	109	870101	891231 870513
3	Kortrijk	O.-L.-Vrouw	6	0	0	73	870101	891231 870513
3	Kortrijk	O.-L.-Vrouw	8	0	0	27	870101	891231 870513
3	Kortrijk	O.-L.-Vrouw	10	24	870531	0	0	0 000000
3	Kortrijk	O.-L.-Vrouw	17	0	0	30	870101	891231 870513
3	Kortrijk	O.-L.-Vrouw	18	0	0	20	870101	891231 870513
3	Kortrijk	St.-Maarten	5	0	0	96	841001	870930 861106
3	Kortrijk	St .-Maarten	6	0	0	68	860701	870930 861106
3	Kortrijk	St .-Maarten	8	0	0	22	860701	870930 861106
3	Kortrijk	St.-Maarten	10	24	870630	0	0	0 000000
3	Kortrijk	St.-Niklaas	5	0	0	79	870101	871231 870603
3	Kortrijk	St.-Niklaas	6	0	0	79	870101	871231 870603
3	Kortrijk	St.-Niklaas	8	0	0	25	870101	871231 870603
3	Kortrijk	St.-Niklaas	10	0	0	24	861201	871231 870603
3	Kortrijk	St.-Niklaas	17	0	0	17	270101	871231 870603
3	Kortrijk	St.-Vincentius	5	0	0	0	0	0 850306
3	Kortrijk	St.-Vincentius	6	0	0	0	0	0 850306
3	Menen	Medisch Instituut	5	0	0	64	860701	880630 870414
3	Menen	Medisch Instituut	6	0	0	32	860701	880630 870414
3	Menen	Medisch Instituut	8	0	0	24	860701	880630 870414
3	Menen	Medisch Instituut	10	0	0	25	870101	880630 870616
3	Menen	Medisch Instituut	17	0	0	16	860701	880630 870414
3	Menen	St.-Joris	5	0	0	50	841001	870930 850307
3	Menen	St.-Joris	6	0	0	50	841001	870930 850307
3	Menen	St.-Joris	7	0	0	3	841001	870930 850307
3	Menen	St.-Joris	8	0	0	22	841001	870930 850307
3	Menen	St.-Joris	17	0	0	22	841001	870930 850307
3	Oostduinkerke	Koningin Elisabeth	26	0	0	225	860401	890331 860904
3	Oostende	Belgisch Zeeinstituut	26	0	0	167	861001	870930 870217
3	Oostende	H.-Hart	5	0	0	90	840701	870630 850205
3	Oostende	H.-Hart	6	0	0	30	840701	870630 850205
3	Oostende	H.-Hart	8	0	0	24	840701	870630 850205

Prov. St a d	Naam	Index	V O ERK	EIND	DEF ERK	BEGIN	EIND	BESLUIT	
3	Oostende	H.-Hart	10	0	0	24	861101	870630	870226
3	Oostende	H.-Hart	17	0	0	24	840701	870630	850205
3	Oostende	H.-Hart	18	0	0	15	84070 1	870630	850205
3	Oostende	H.-Hart	30	0	0	30	840701	870630	850205
3	Oostende	H. Serruys	5	0	0	122	861001	871231	870603
3	Oostende	H. Serruys	6	0	0	129	861001	871231	870603
3	Oostende	H. Serruys	8	0	0	16	861001	871231	870603
3	Oostende	H. Serruys	17	0	0	14	861001	871231	870603
3	Oostende	H. Serruys	30	0	0	90	861001	871231	870603
3	Oostende	St.-Jozef	5	0	0	134	870101	881231	870624
3	Oostende	St.-Jozef	6	0	0	64	870101	881231	870624
3	Oostende	St.-Jozef	8	0	0	30	870101	881231	870624
3	Oostende	St.-Jozef	10	0	0	48	870101	881231	870624
3	Oostende	St.-Jozef	17	0	0	24	870101	881231	870624
3	Poperinge	Maria	5	0	0	48	860701	890630	870414
3	Poperinge	Maria	6	0	0	23	860701	890630	870414
3	Poperinge	Maria	8	0	0	15	860701	890630	870414
3	Poperinge	Maria	10	24	870630	0	0	0	000000
3	Poperinge	Maria	17	0	0	15	860701	890630	870414
3	Poperinge	Maria	30	0	0	30	860701	890630	870414
3	Roeselare	H.-Hart	5	0	0	209	860101	870930	860304
3	Roeselare	H.-Hart	6	0	0	185	860101	870930	860304
3	Roeselare	H.-Hart	8	0	0	50	841001	870930	850919
3	Roeselare	H.-Hart	17	0	0	24	841001	870930	8 5 0 9 1 9
3	Roeselare	H.-Hart	18	0	0	20	841001	870930	850919
3	Roeselare	Maria's Rustoord	5	0	0	64	860701	890630	870513
3	Roeselare	Maria's Rustoord	6	0	0	107	860701	890630	870513
3	Roeselare	Maria's Rustoord	10	0	0	48	860701	890630	870513
3	Roeselare	OCMW Roeselare	5	0	0	95	860414	871231	860619
3	Roeselare	OCMW Roeselare	6	0	0	77	860414	871231	860619
3	Roeselare	OCMW Roeselare	8	0	0	28	850101	871231	850919
3	Roeselare	OCMW Roeselare	10	0	0	24	861014	871231	870506
3	Roeselare	OCMW Roeselare	17	0	0	23	850101	871231	850919
3	Sijsele	Elisabeth	5	0	0	57	840701	870630	850131
3	Sijsele	Elisabeth	6	0	0	62	840701	870630	850131
3	Sijsele	Elisabeth	10	0	0	28	870101	870630	870616
3	Sijsele	Elisabeth	22	0	0	30	850630	870630	860717
3	Sijsele	Elisabeth	30	0	0	104	840701	870630	850131
3	Tielt	St.-Andries	5	0	0	60	860101	891231	860722
3	Tielt	St .-Andries	6	0	0	60	860101	891231	860722
3	Tielt	St .-Andries	7	0	0	30	860101	891231	860722
3	Tielt	St .-Andries	8	0	0	30	860101	891231	860722
3	Tielt	St .-Andries	10	0	0	24	861101	891231	870226
3	Tielt	St .-Andries	17	0	0	24	860101	891231	860722
3	Tielt	St .-Andries	30	0	0	30	860101	891231	860722
3	Torhout	St.-Rembert	5	0	0	55	840901	87083 1	841011
3	Torhout	St.-Rembert	6	0	0	30	840901	87083 1	841011
3	Torhout	St.-Rembert	8	0	0	30	84090 1	87083 1	841011
3	Torhout	St.-Rembert	10	0	0	24	860701	87083 1	870217
3	Torhout	St.-Rembert	17	0	0	30	840901	87083 1	841011
3	Torhout	St.-Rembert	30	0	0	30	840715	87083 1	841011
3	Veurne	OCM W Veurne	30	0	0	60	861001	870728	870304
3	Veurne	St.-Augustinus	5	0	0	62	860101	881231	860904

Prov.	Stad	Naam	Index	V O ERK	EIND	DEF ERK	BEGIN	EIND	BESLUIT
3	Veurne	St.-Augustinus	6	0	0	49	860101	881231	860904
3	Veurne	St.-Augustinus	8	0	0	20	860101	881231	860904
3	Veurne	St.-Augustinus	10	0	0	24	860901	881231	870217
3	Veurne	St.-Augustinus	17	0	0	20	860101	881231	860904
3	Waregem	De Zonne	30	0	0	124	840701	870630	850607
3	Waregem	O.-L.-Vrouw v. Lourdes	5	0	0	89	840401	871231	840810
3	Waregem	O.-L.-Vrouw v. Lourdes	6	0	0	104	840401	871231	840810
3	Waregem	O.-L.-Vrouw v. Lourdes	8	0	0	22	860801	871231	861106
3	Waregem	O.-L.-Vrouw v. Lourdes	10	0	0	24	861201	871231	870226
3	Waregem	O.-L.-Vrouw v. Lourdes	17	0	0	22	860801	871231	861106
3	Wervik	St.-Jans	30	0	0	60	830101	871231	830809
3	Wilskerke	Van Hinsberg	23	0	0	98	870101	891231	870624
3	Blankenberge	Koningin Fabiola	5	0	0	30	841001	870930	850826
3	Blankenberge	Koningin Fabiola	6	0	0	42	841001	870930	850826
3	Blankenberge	Koningin Fabiola	7	0	0	33	841001	870930	850826
3	Blankenberge	Koningin Fabiola	8	0	0	18	841001	870930	850826
3	Blankenberge	Koningin Fabiola	10	0	0	24	870101	870930	870513
3	Blankenberge	Koningin Fabiola	17	0	0	16	841001	870930	850826
3	Brugge	St.-Franciscus-Xaverius	6	0	0	100	860701	861231	860731
3	Brugge	St.-Franciscus-Xaverius	10	0	0	30	860816	861231	870217
3	Brugge	St.-Jan	5	0	0	280	850101	881231	860418
3	Brugge	St.-Jan	6	0	0	234	850101	881231	860418
3	Brugge	St.-Jan	8	0	0	50	850101	881231	860418
3	Brugge	St.-Jan	10	50	861231	0	0	0	000000
3	Brugge	St.-Jan	17	0	0	42	850101	881231	860418
3	Brugge	St.-Jan	18	0	0	18	850101	881231	860418
3	Brugge	St.-Jan	30	0	0	94	850101	881231	860418
3	Brugge	St.-Jozef	5	0	0	76	860701	890630	870414
3	Brugge	St.-Jozef	6	0	0	34	860701	890630	870414
3	Brugge - Assebroek	St.-Lucas	5	0	0	119	841001	870930	850919
3	Brugge - Assebroek	St.-Lucas	6	0	0	85	841001	870930	850919
3	Brugge - Assebroek	St.-Lucas	8	0	0	39	841001	870930	850919
3	Brugge - Assebroek	St.-Lucas	10	0	0	56	860701	870930	870304
3	Brugge - Assebroek	St.-Lucas	17	0	0	27	841001	870930	850919
3	Heule	De Nieuwe Lente	30	0	0	90	860101	891231	860722
3	Ieper	O.-L.-Vrouw	5	0	0	60	850101	871231	851126
3	Ieper	O.-L.-Vrouw	6	0	0	60	850101	871231	851126
3	Ieper	O.-L.-Vrouw	7	0	0	6	850101	871231	851126
3	Ieper	O.-L.-Vrouw	8	0	0	36	850101	871231	851126
3	Ieper	O.-L.-Vrouw	17	0	0	28	850101	871231	851126
3	Ieper	O.-L.-Vrouw	30	0	0	60	850101	871231	851126
3	Ieper	Zwarte Zusters	5	0	0	62	840401	870331	850121
3	Ieper	Zwarte Zusters	6	0	0	96	840401	870331	850121
3	Ieper	Zwarte Zusters	8	0	0	20	860501	870331	860512

Vraag nr. 247
van 9 juli 1987
van de heer E. GRYP

Cadmiumneerslag door bedrijven — Controle

Werden er in het verleden bij de uitreiking van exploitatievergunningen aan bedrijven die onder meer procédés gebruiken waarbij cadmium vrijkomt bepaalde voorwaarden opgelegd wat betreft het vrijkomen of

het neerslaan van dit element in de omgeving ?

Vanaf wanneer dateren de eerste voorzieningen in een regeling dienaangaande en wat hield deze daadwerkelijk in ?

Welke wijzigingen werden in de loop der tijden aangebracht ?

Welke controles werden hierop uitgevoerd ? Is het niet-voldoen aan deze normen ooit voorwerp geweest

van een intrekking of een niet-uitreiking van een exploitatievergunning.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Volgens de mij beschikbare informatie werden in de exploitatievergunningen in het verleden, verleend aan bedrijven die onder meer procédés gebruiken waarbij cadmium vrijkomt, tot dusver geen concrete bijzondere voorwaarden opgelegd die specifiek en uitsluitend betrekking hebben op de emissie of immissie van het element cadmium.

Wel zijn in deze exploitatievergunningen bijzondere voorwaarden opgelegd met het oog op de beperking van de emissie van stof in het algemeen en van stof dat zware metalen bevat, waaronder het element cadmium in het bijzonder. Het betreft hier veelal technische maatregelen (afzuiginstallatie, besproeiing opslagplaatsen en wegen, filterinstallaties en dergelijke) en niet de oplegging van concrete grenswaarden.

Een bijkomend probleem is daarenboven dat deze emissies dikwijls voor een groot gedeelte afkomstig zijn van oppervlaktebronnen, (niet geleide bronnen zoals bijvoorbeeld opwaaien verontreinigd bodemstof) en niet alleen van puntbronnen (geleide bronnen zoals bijvoorbeeld schouwen).

Een concrete grenswaarde werd door mij aan een non-ferro bedrijf te Tienen opgelegd bij besluit MB/125 van 9 september 1985.

Met name werd overeenkomstig de toen geldende Duitse TA-Luft-norm, een grenswaarde van 5 mg/Nm³ opgelegd voor het totaal stofgehalte in de emissie van de uitlaatgassen van de productieprocessen waarbij zware metalen worden gebruikt.

De naleving van deze emissiegrenswaarde werd overeenkomstig de opgelegde exploitatievoorwaarden op 15 januari 1986 gecontroleerd door een erkende instelling.

Uit deze controle bleek dat aan de opgelegde voorwaarden was voldaan.

De nominatieve lijst der geïsoleerde ondernemingen samen met de gevraagde inlichtingen, voor wat betreft de bijzondere voorwaarden die werden opgelegd met het oog op een beperking van emissies en immissies van stof dat zware metalen bevat (waaronder cadmium) zal aan het geachte lid rechtstreeks worden bezorgd.

Vraag nr. 249
van 15 juli 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Aanleg van startbaan voor vliegtuigen te Beek (Nederland) — Maatregelen tegen lawaaihinder

Wij zijn ervan op de hoogte dat de Nederlandse overheid in Principe beslist heeft om in Beek een oost-west-startbaan aan te leggen. De inspraakprocedure over

een milieuraapport en over de definitieve aanduiding van de terreinen in deze gemeente voor de startbaan, heeft plaats gevonden in de loop van juni jongstleden.

Heel veel mensen maken zich ongerust over de aanleg van deze startbaan omdat het nu reeds geweten is dat overvliegende vliegtuigen heel wat lawaai-overlast zullen bezorgen in de gemeenten Lanaken, Uikhoven en Maasmechelen. De staf van de luchtmacht is niet gelukkig met deze uitbreiding omdat ze gevaren meent te moeten melden voor de drukke militaire vluchtbewegingen in het betrokken gebied.

Heel graag vernam ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. In welke mate heeft de Nederlandse overheid aan uw departement advies gevraagd bij hun opzet tot aanleg van deze startbaan? Welke was de inhoud van de uitgebrachte adviezen?
2. Welke stappen of tussenkomsten hebt u bij uw collega in Nederland gedaan om de aandacht te vragen voor de negatieve gevolgen van hun voornemen voor de mensen in de Maaslandse grensdorpen? Welke was zijn reactie?
3. Welke mogelijkheden heeft de Vlaamse Regering om niet akkoord te zijn met de voorgenomen aanleg van deze startbaan? In welke mate kan ze eventueel de aanleg van deze startbaan verhinderen? Welke stappen kunnen de individuele mensen ondernemen tegen deze geplande werken?
4. Is er van Belgische zijde een concreet milieuonderzoek geweest over de concrete te verwachten milieuproblemen? Is er één of andere vorm van milieurapportering geweest? Zo ja, welke is hun inhoud?

Antwoord

Voor de antwoorden op de gestelde vragen verwijs ik het geachte lid naar de antwoorden die ik heb verstrekt op de schriftelijke vragen nr. 288 d.d. 29 juli 1986 van de heer L. Vanvelthoven en nr. 237 d.d. 24 juni 1987 van de heer A. Vangronsveld.

Aanvullend kan ik het geachte lid meedelen dat de termijn van de Nederlandse officiële inspraakronde, tijdens welke ook de Belgische ingezetenen opmerkingen schriftelijk kenbaar kunnen maken, loopt vanaf 1 mei tot 1 augustus 1987 en dit zowel voor wat het milieueffectrapport als voor wat de ontwerp-aanwijzing betreft.

Op basis van de resultaten van het door de bevoegde administratie gedane onderzoek, heb ik op 24 juli 1987, dus binnen deze termijn, mijn bezwaren tegen het voorgenomen uitbreidingsalternatief aan de Nederlandse Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer schriftelijk kenbaar gemaakt.

Gelet op het feit dat uit het in opdracht van de NV Luchthaven Zuid-Limburg opgesteld milieueffectrapport blijkt dat de voorgenomen uitbreiding aanleiding zal geven tot enige geluidsoverlast in de aanpalende Vlaamse gemeenten, heb ik vooreerst mijn principiële bezwaar tegen deze uitbreiding bevestigd.

Met betrekking tot het milieueffectrapport acht ik het aangewezen dat de geluidshinderzones, althans op Vlaams grondgebied, ook zouden afgebakend worden voor contouren lager dan 35 Ke.

Inzake de voorliggende ontwerp-aanwijzing heb ik te kennen gegeven dat het voor mij onaanvaardbaar is het gebruik van de nieuw geplande oost-westbaan gedurende de nacht ongenueanceerd toe te laten voor alle luchtverkeer. In analogie met de regeling voorzien voor de huidige noord-zuidbaan heb ik voorgesteld ook deze nieuwe baan gedurende de nachtperiode gesloten te houden.

Tenslotte kan ik het geachte lid nog meedelen dat ik het Bestuur voor Leefmilieu van AROL opdracht heb gegeven in het gebied van Vlaanderen gelegen binnen en rond de 35 Ke-geluidshinderzone een meetcampagne uit te voeren ten einde voor dit gebied een reële idee te hebben van de huidige geluidsdrumniveaus van het overwegend heersend achtergrondgeluid.

Deze preventieve metingen zullen bij eventuele verwezenlijking van de voorgenomen uitbreiding van de Nederlandse luchthaven Zuid-Limburg, toelaten het reële impact ervan in Vlaanderen beter te evalueren.

Vraag nr. 252
van 16 juli 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Industrieterreinen — Brandbestrijding

Op maandag 6 juli 1987 brak er brand uit bij de firma ELEP te Lommel. Op een bepaald ogenblik bleek dat er bijna geen druk op de waterleiding zat. De brandweerkorpsen van Lommel, Balen, Leopoldsborg, Hasselt en Genk dienden citernewagens in te zetten en een 2 kilometerlange leiding te installeren naar het kanaal van Beverlo.

Ter zake vernam ik graag :

1. de redenen waarom er onvoldoende druk op de waterleiding aanwezig was ;
2. hoe hieraan in de toekomst kan verholpen worden ;
3. op welke wijze de verschillende industrieterreinen van Noord-Limburg zijn uitgerust inzake watertoevoer bij eventuele brandbestrijding.

Ik ontving deze gegevens graag voor de volgende industrieparken :

1. Lommel-Kerkhoven
2. Lommel-Balendijk (Philips-Emgo)
3. Lommel-Maatheide
4. Industriepark Overpelt
5. Industriepark Hamont-Achel.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De firma ELEP te Lommel is aangesloten op het lokaal

waterdistributienet, dat via een voedingsleiding aangesloten is op de watertoren Lommel.

Het maximaal waterdebiet naar het bedrijf ELEP bedraagt ongeveer 36 m³/u. Dit debiet is voldoende voor de werking van ongeveer drie brandslangen.

Ook op de andere industrieterreinen voorziet de VMW brandkranen met maximale debieten van nagenoeg 12 tot 16 m³/u per brandkraan. Deze brandkranen dienen dan ook in de eerste plaats om een normale exploitatie van de waterdistributie mogelijk te maken.

Er mag niet uit het oog verloren worden dat de taak van de watermaatschappijen, in de eerste plaats het leveren van drinkwater is aan de bevolking en niet voor het leveren van bluswater.

In dat verband kan trouwens gerefereerd worden naar de ministeriële omzendbrief van 14 oktober 1975 (BS van 31.1.1976) in verband met de watervoorraden voor het blussen van branden.

Voornameijk de bepalingen van sectie 2, paragraaf 3 van deze omzendbrief verdienen bijzondere aandacht omdat deze duidelijk stellen dat, indien het waterleidingsnet de gevraagde debieten niet kan leveren (minimum 60 m³/u gedurende een periode van 2 uur) zulks dient te worden verholpen door een bevoorrading met stromend of met stilstaand water. Dit kan gerealiseerd worden door de aanleg van een waterreserve.

Vraag nr. 253
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

OVAM — Personeelsbezetting en opvulling vacature voor planoloog

In 1985 werd een examen ingericht om te voorzien in een wervingsreserve voor planoloog ; de bedoeling was deze planologen tewerk te stellen in OVAM. Op dit ogenblik zijn er uit deze wervingsreserve 3 personen opgenomen : OVAM had een planoloog gevraagd maar heeft nog steeds niet uit deze wervingsreserve geput. In het kader is deze betrekking nochtans voorzien.

Ook andere functies zijn in het kader voorzien, zonder dat de betrekkingen worden ingevuld. Daarnaast zijn er heel wat mensen in OVAM werkzaam die niet in het kader opgenomen worden maar een tijdelijk statuut hebben.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom wordt de functie van planoloog in OVAM niet bezet ?
2. Is het u bekend dat de termijn van de wervingsreserve voor planoloog reeds in februari 1988 vervalt ? Zal u voor deze datum een planoloog benoemen ?
3. Welke functies, in het kader voorzien, zijn nog niet vervuld ? Hoe verklaart u dit ?
4. Hoeveel tewerkgestelde werklozen zijn er bij OVAM tewerkgesteld ? Gelieve tevens aan te dui-

den in welke arrondissementen ze gedomicilieerd zijn.

5. Waarom worden er zoveel tijdelijken tewerkgesteld terwijl het kader zelfs nog niet **volzet** is ?

Antwoord

In antwoord op de bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. De functie van bestuurssecretaris-planoloog bij de OVAM is reeds bezet sedert 1 juli 1986. Ze werd opgevuld door de eerste gerangschikte van de naar aanleiding van het door het Vast **Wervingssecretariaat** georganiseerde examen voor voor **bestuurssecretarissen-planologen** aangelegde wervingsreserve.
2. Gelet op het bovenstaande, is een antwoord op deze vraag overbodig.
3. De volgende graden op de personeelsformatie zijn thans vacant :

Adviseur	2
Eerstaanwendend ingenieur	1
Bestuurssecretaris	5
Inspecteur	2
Industrieel ingenieur	2
Conducteur	2
Revisor-boekhouder	2
Graduaat milieuzorg	5
Eerste tekenaar	2
Directiesecretaris(esse)	2
Tekenaar	1
Rekenplichtig opsteller	4
Opsteller	8
Hoofdklerk-stenotypiste	2
Hoofdklerk-typiste	1
Hoofdklerk	1
Klerk-stenotypiste (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	3
Klerk (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	4
Klerk-typiste (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	1
Hoofdbeampte	1
Telefoniste (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	1
Klasseerder (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	2
Expeditionaris (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	1
Bode-kamerbewaarder (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	3
Eerste vakman A	3
Geschoold werkman B (of eerste werkman volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	2
Eerste werkman-rijtuigmechanicien	2
Autobestuurder	1
Hulparbeider B of geschoold werkman A (volgens het beginsel van de vlakke loopbaan)	3

Een aantal van deze vacante functies zijn **bevoororderingsbetrekkingen** waarvoor er nog geen kandidaten in aanmerking kunnen komen, bij gebrek aan **vol-**

doende anciënniteit ; voor andere vacante betrekkingen werden er wervingsexamens ingericht, waarvoor er echter te weinig kandidaten geslaagd zijn en tenslotte worden sommige betrekkingen thans niet bezet, omdat de werking van de OVAM uitwijst dat er geen onmiddellijke behoeften bestaan.

4. Momenteel zijn er bij de OVAM 29 tewerkgestelde werklozen werkzaam, die woonachtig zijn in de arrondissementen Mechelen, Halle-Vilvoorde, Dendermonde, Gent, Leuven, Oudenaarde, Aalst en Antwerpen.
5. Het huidige contingent tewerkgestelde werklozen werd door de OVAM aangevraagd in het dienstjaar 1983, zijnde het jaar waarin zowel het aantal **vergunningaanvragen** als het aantal beroepen tegen uitspraken inzake vergunningen, een hoogtepunt bereikten. Tevens bleek het toen in dienst zijnde statutair personeel onvoldoende om een efficiënte controle op de stortplaatsen te realiseren en om frauduleuze praktijken op te sporen. Bovendien slagen er voor bepaalde betrekkingen te weinig kandidaten in de wervingsexamens (bijvoorbeeld gegradueerde in de milieuzorg). Jaarlijks werd de tewerkstelling van de in dienst zijnde tewerkgestelde werklozen door de Vlaamse Executieve verlengd.

**Vraag nr. 254
van 23 juli 1987
van de heer M. DIDDEN**

AIDS — Opvoedkundige benadering

Het probleem van AIDS is niet alleen een aangelegenheid van medische zorg. Er stelt zich ongetwijfeld een algemeen opvoedkundig gegeven. De preventieve benadering van dit wereldwijd gezondheidsvraagstuk is wellicht even belangrijk als de curatieve aanpak. Deze laatste biedt trouwens erg ontmoedigende perspectieven.

Het zou mij benieuwen te weten welke de opvoedkundige benadering is van dit probleem.

Op welke wijze, hoe dikwijls en door welke leerkrachten wordt deze mondiale gezondheidsbedreiging behandeld ?

Welke maatregelen hebt u reeds genomen, welke zijn de toekomstige beleidsmaatregelen in het onderwijs ?

Wordt er ter zake overleg gepleegd met de Diensten of het Departement van Volksgezondheid ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat gedurende het volgende schooljaar de schoolartsen en equipes voor Medisch Schooltoezicht ruime aandacht zullen geven aan de voorlichting van jongeren in verband met de AIDS-problematiek.

Deze schoolartsen zullen ter zake met de **schooldirecties** samenwerken. Een omzendbrief ter zake zal bij het begin van volgend schooljaar verspreid worden.

De aanpak van de problematiek zal op deze wijze kaderen in het globale pedagogische concept van de school en de relationele opvoeding die binnen de onderwijsinstelling wordt verstrekt.

Deze aanpak werd besproken in de werkgroep Gezondheidsvoorlichting in het Onderwijs waar zowel mijn diensten als deze van het Departement van Onderwijs zijn betrokken.

Vraag nr. 255
van 23 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS

Drugprobleem — Voorlichtingsavonden in scholen

De Waalse Gemeenschapsminister Bertouille heeft een plan bekend gemaakt voor het organiseren van voorlichtingsavonden voor ouders en leerlingen, in de scholen, aangaande het drugprobleem.

Het is bekend dat ook in Vlaanderen zowel soft- als harddrugs gebruikt worden.

Acht de Minister het bijgevolg niet wenselijk soortgelijke voorlichtingsavonden ook in de Vlaamse scholen in te richten ?

NB : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengemelde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat op mijn verzoek de werkgroep GVO de voorlichting inzake drugproblemen in het onderwijs heeft besproken en dat in het kader van het globale preventieplan voor drugs en alcohol ruime aandacht wordt gegeven aan de aanpak in het onderwijs.

Vraag nr. 256
van 23 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS

Drinkwaterprobleem in zuiden Arrondissement Aalst en Pajottenland — Projecten

Naar ik verneem zijn volgende projecten voor waterproductie of -aanvoer in ontwikkeling of in studie om te verhelpen aan het drinkwaterprobleem in het zuiden van het Arrondissement Aalst en het Pajottenland :

- de aanleg van een oppervlaktewaterwinning op de Marke ;
- de aanleg van een nieuwe verbindingsleiding Eppegem-Ternat ;
- de aanleg van nieuwe grondwaterwinningen in de Zennevallei ;
- de constructie van een nieuw reservoir in het gebied, om de TMVW toe te laten meer water te leveren.

Graag vernam ik wanneer en hoe dit gaat gerealiseerd worden.

Hoeveel is hiervoor voorzien op de begroting ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

Er zijn verschillende projecten ter studie met als doel de watervoorziening in de regio Geraardsbergen en het Pajottenland veilig te stellen.

Het meest concrete is de constructie van een nieuw reservoir, die moet toelaten meer water van de TMVW af te nemen en aldus de piekbehoeften op te vangen.

Voor dit project is de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening bezig met de aankoop van de **nodige** gronden. De aanbesteding wordt voorzien in 1988. Deze realisatie zal worden gesubsidieerd met middelen die voorzien zijn in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De andere projecten zijn lange termijnopties, die **nog** volledig in de studiefase verkeren.

De aanleg van een oppervlaktewinning op de Marke is het grootste project, dat evenwel alleen kan gerealiseerd worden wanneer de Staat als bouwheer zou optreden. Dit veronderstelt dat dit kunstwerk door de nationale Regering opgenomen wordt in de lijst van grote waterbouwkundige werken van nationaal belang.

Vraag nr. 257
van 29 juli 1987
van de heer F. VANDENBROUCKE

Webbekom- en Schulensbroek — Adviezen diensten voor natuurbehoud

Het Webbekom- het Schulensbroek vormen twee belangrijke onderdelen van de Demervallei, die ecologisch een bijzondere waarde hebben.

De aanleg van twee wachtbekkens in dit gebied zal, tezamen met een reeks rivierverleggingen, een grondige invloed uitoefenen op dit natuurlijke milieu.

Kan de Minister mij mededelen welke van de diensten die binnen de Vlaamse administratie bevoegd zijn voor natuurbehoud (in ruime zin) over de aanleg van deze wachtbekkens en de ermee gepaard gaande werken tijdens de voorbije jaren reeds een advies verstrekt hebben, en wat de inhoud is van dit advies ?

Antwoord

Ik kan het geacht lid mededelen dat de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud tijdens zijn vergadering van 28 april 1986 een bespreking gewijd heeft aan de natuurbehoudproblemen rond het Schulensbroek en het Webbekombroek, op grond van een document opgesteld door één van zijn leden.

Een eindadvies van de Raad wordt thans **voorbereid** met medewerking van het LISEC en van het Instituut voor Natuurbehoud te Hasselt.

Anderzijds heeft de Vlaamse Executieve, binnen het raam van de structuurplannen die werden opgesteld voor tien domeinen die aan de Vlaamse Gemeenschap

werden overgedragen, een structuurplan „Schulensneer” goedgekeurd op 18 juni 1986. De Executieve telde daarbij dat, met het oog op de maximale bescherming van de natuurwaarden in het buitenbekken (zuidelijk ten overstaan van het binnenbekken) geen infrastructuur t.b.v. de recreatie wordt toegelaten. De Executieve steunde hierbij op adviezen van het Bestuur **Landinrichting** — Dienst Natuurbehoud en op de resultaten van besprekingen in de Hoge Raad voor Natuurbehoud van 28 april 1986.

In de adviescommissie voor dit domein, ingesteld door de Vlaamse Executieve, zetelt de leidende ambtenaar van het bestuur voor Landinrichting, waartoe de dienst Natuurbehoud behoort. Ik heb deze ambtenaar opdracht gegeven het natuurbehoudsbelang te verdedigen tijdens de vergaderingen van de adviescommissie.

Vraag nr. 258
van 29 juli 1987
van de heer A. SCHELLENS

Provincie Brabant-Arrondissement Leuven — RVT-beddenbestand

Door de veroudering van de bevolking komt er geleidelijk een uitgebreid net van RVT's tot stand.

Kan de Gemeenschapsminister mij voor de provincie Brabant — Arrondissement Leuven meedelen :

1. het aantal RVT-bedden reeds in gebruik ;
2. het aantal toegelaten RVT-bedden, die nog niet gebruikt worden ;
3. het aantal aangevraagde, maar nog niet toegestane bedden, telkens met de verdeling tussen de inrichtingen.

Antwoord

Hierbij het gevraagde bestand van erkende rust- en verzorgingstehuisbedden, het programmatiecijfer, de nog geplande rust- en verzorgingsbedden en de recente gevraagde, maar nog niet toegestane rust- en verzorgingsbedden in het arrondissement Leuven.

Administratief is het Arrondissement Leuven opgesplitst in twee regio's, namelijk Leuven enerzijds, Tienen-Diest anderzijds.

1. Het aantal RVT-bedden reeds erkend en in gebruik

Regio Leuven :	
Aarschot, OCMW	34 rustoord RVT
Bertem, St.-Bernardus	25 rustoord RVT
Herent, Bethlehem	196 rustoord RVT
Leuven, OCMW E. Remy	220 ziekenhuis RVT

475

Regio Tienen-Diest :
Zoutleeuw, St. Elisabethdal 25 rustoord RVT

2. Programmatiecijfers

Regio Leuven :	674
Regio Tienen-Diest :	276

3. Nog geplande RVT-bedden :

reeds verleende principiële akkoorden of vergunning tot opname in de programmatie

Regio Leuven :	
Bertem, St.-Bernardus	70 rustoord RVT
Leuven, De Wingerd	17 rustoord RVT
Leuven, H. Hart	
(60 waarvan in Leuven 30)	30 ziekenhuizen RVT
Leuven, OCMW E. Remy	78 ziekenhuis RVT
Overijse, Inst. Lemaire	120 (nieuwe vraag)
Tremelo, Centrum Damiaan	30 rustoord RVT
Tremelo, V-instelling	30 ziekenhuis RVT

375

Regio Tienen-Diest :	
Tienen, H. Hart (Nazareth)	25 rustoord RVT
Tienen, Delacroix	60 (nog toe te wijzen)
Tienen, Sted. ziekenhuis	68 ziekenhuis RVT

153

4. Gevraagde, maar nog niet toegestane RVT-bedden

Regio Leuven :	
Overijse, Tombeek Heide	40 rustoord RVT
Leuven, De Wingerd	50 rustoord RVT
Neerijse, Kliniek	150 RVT (deels zonder localisatie, deels in situ)
Leuven, H. Hart	10 RVT (voor R.O. Cassiers, Hout-hulst)

Regio Tienen-Diest :	
Tienen, H. Hart	18 RVT

Samenvatting

	1 Erkende	2 P.A.	3 vraag	4 prog. cijfer	5 Verschil 4-(1+2+3)
Regio Leuven	475	375	240	674	674-1090=-416 (teveel)
Regio Tienen-Diest	25	153	18	276	276-196=80 (nog plaats)
Arrondissement Leuven	500				-336 (teveel)

J. PEDE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 191
van 24 juni 1987
van de heer J. GABRIELS

Beschermde landschap „de Moeren ” — Naleving gewest-plan

Het landschap van de Moeren werd op 6 oktober 1980

beschermd als landschap. Reeds in het goedgekeurde gewestplan van 6 december 1976 werden op een verdachte manier twee ontginningsgebieden ingeschreven niettegenstaande deze ontbraken op het ontwerp-gewestplan en ongunstig geadviseerd werden.

Thans heeft de Minister, bevoegd inzake Economie en Werkgelegenheid, een beroep ingewilligd van de NV Florizoone waardoor in een beschermd gebied mag ontgonnen worden.

In dit verband had ik graag vernomen wat volgt :

1. Hoe valt het te verklaren dat in de gemeente Adinkerke - De Panne in 1976 wel twee ontginningsgebieden werden voorzien voor zand die niet op het ontwerp-gewestplan voorkwamen en die bovendien ongunstig geadviseerd werden ?
Door wie werd ongunstig geadviseerd ?
Waarom werden deze wel voorzien op het gewestplan ?
2. Welke waarde hecht de Minister aan een beschermingsbesluit van een zeer waardevol en typisch landschap als men er mag ontginnen ? Hoe is het ene met het andere te combineren ?
3. Heeft de Minister van Cultuur zijn instemming betuigd met deze afwijking van het beschermingsbesluit ? Welk advies werd in deze gevraagd van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschapszorg ?
4. Welke motieven hebben aan de basis gelegen om wel vergunning te geven aan de NV Florizoone, op basis van welke criteria ?
5. Is dit een schoolvoorbeeld van de ruimtelijke planning in Vlaanderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid de volgende gegevens mede te delen.

1. De twee ontginningsgebieden te Adinkerke — De Panne respectievelijk gelegen ten Noorden en ten Zuiden van de geplande autoweg E40 werden op het gewestplan Veurne-Westkust opgenomen ingevolge het advies dd. 23.10.1975 van de toenmalige Vaste Commissie voor Ontgrondingen. Voor de zone ten Noorden de geplande autoweg werd een exploitatievergunning aangevraagd en verkregen in beroep bij de bevoegde Minister. Voor de aanvraag tot reliëfwijziging werd op 4 april 1986 een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht door de gemachtigde ambtenaar doch door het College van Burgemeester en Schepenen van De Panne geweigerd.
2. en 3. Het ontginningsgebied ten Noorden van de geplande autoweg ligt buiten het klasseringsbesluit dd. 6.10.1980 van het gebied van de Moeren.

4. Door het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening werd een gunstig advies gegeven voor de aanvraag tot reliëfwijziging op basis van de voorzieningen van het bij koninklijk besluit vastgelegd gewestplan.
5. Het advies van het bestuur is het logisch gevolg van de uitvoering van een wettelijk document tot **Stand** gekomen via de geëigende procedures voorzien in de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 192
van 1 juli 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Economische expansie en reconversie Limburg — Be-toelaging infrastructuurwerken op industrieterrein

Naar aanleiding van de recente sluiting van een aantal steenkoolmijnen in de provincie Limburg is een reconversieplan uitgewerkt met financiële steun vanwege de Europese Gemeenschap, de Nationale en de Regionale Overheid.

De provincie Limburg en de gemeenten zullen eveneens bijzondere inspanningen doen om de tewerkstelling in een provincie met hoge werkloosheid, te bevorderen.

Voor het aantrekken van nieuwe industriële vestigingen is het noodzakelijk dat de industrieterreinen voldoende zijn ontsloten.

In dit verband zou ik de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, willen vragen of er binnen de subsidieregeling voor economische expansie, kredieten voorzien zijn om toe te kennen aan Limburgse gemeenten die dossiers betreffende infrastructuurwerken op industrieterreinen indienen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

Op het programma 1987, goedgekeurd door de heer Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening op 28.4.1987, werden er voor de provincie Limburg voor 43 miljoen frank subsidie voor infrastructuurwerken op industrieterreinen weerhouden en dit op **een** totaal budget van 180 miljoen frank, hetzij 24 %.

Daarenboven werden voor 29 miljoen frank dossiers als reservedossiers voorzien voor Limburg op een totaal van 99 miljoen frank, hetzij 29 %.

Vraag nr. 194
van 2 juli 1987
van de heer J. PEPERMANS

Inplanting grootwarenhuis in „ambachtelijke zone” — BPA

Kan een terrein dat voorbestemd is als „ambachtelijke zone” gebruikt worden als vestigingsplaats voor een grootwarenhuis, zonder een wijziging van het BPA ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgend antwoord te verstrekken.

De plannen van aanleg zijn in de geest van de wet op de stedenbouw de aangewezen instrumenten om de ordening van een gebied vast te leggen. Het plan van aanleg heeft verbindende en verordende kracht. Een vergunning verleend in strijd met de bestemming van een BPA, is volgens de constante rechtspraak van de Raad van State onwettig. De overheid die de vergunning verleent moet dus steeds de gevraagde vergunning toetsen aan de bestemming en de stedenbouwkundige voorschriften van een goedgekeurd BPA. Voor de aanduiding van deze bestemmingen en voorschriften bestaat er echter geen uniforme regeling. Het opstellen van voorschriften en het aanduiden is dus overgelaten aan de deskundigheid van de ontwerpers van deze plannen. De door u vermelde term „ambachtelijke zone” kan door mij dus niet dadelijk beoordeeld worden omdat het BPA, de concrete bestemming en de daarhorende stedenbouwkundige voorschriften me niet bekend zijn. In verband met de door u vernoemde problematiek kan ik u nog twee arresten van de Raad van State vermelden.

In het arrest van 24 april 1981 (Franquet en cons.) nr. 22.115 oordeelde de Raad dat wanneer een BPA de bebouwing in een bepaalde zone beperkt tot constructies die als „verblijfplaats” kunnen worden aangezien en waarbij gespecificeerd is dat geen handel of service station kan toegelaten worden, houdt deze uitzondering in dat het begrip „verblijfplaats” in de ruime zin opgevat handelsvestigingen kan omvatten.

In het arrest van 29 juni 1971 (C.O.O. Geel) nr. 14.845 bevestigde de Raad dat de overheid kan oordelen, dat een bedrijf dat hoofdzakelijk bestaat uit een handel in granen, meststoffen en veevoerders, dat een kleine maalderij omvat en enkele machines voor het mengen van veevoerders kan aanvaard worden in een gebied dat in het BPA omschreven werd als bestemd voor „ambachtelijke bedrijfsgebouwen — en bergplaatsen”.

In het licht van het voorgaande begrijpt het geacht lid dat het in praktijk soms moeilijk is om vast te stellen of een bepaalde aanvraag strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van een BPA. Indien echter na toetsing door de beslissende overheid en door de gemachtigde ambtenaar (die volgens artikel 46, derde lid over een schorsingsrecht beschikt) blijkt dat de door u bedoelde vestiging in strijd is met de voorschriften van „een ambachtelijke zone”, dan moet met het oog op een mogelijke inplanting in de toekomst allereerst het BPA in herziening gesteld worden.

Artikel 51 van de wet voorziet immers enkel afwijkingen ten opzichte van een BPA „wat de perceelsafmetingen, de afmetingen en plaatsing van de bouwwerken, alsmede de voorschriften in verband met hun uiterlijkheid betreft”.

Vraag nr. 196
van 3 juli 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Delegatie aan het College van Burgemeester en Schepenen — Uitgaven beneden 100.000 frank op buitengewone dienst

Krachtens de Gemeentewet kan de Gemeenteraad be-

paalde van zijn bevoegdheden inzake overheidsopdrachten delegeren aan het Schepencollege. Deze delegatie geldt echter slechts voor uitgaven waarvan de kredieten voorzien zijn in de gewone dienst van de begroting.

Kan de geachte Minister mij meedelen of het college van burgemeester en schepenen de bevoegdheid heeft om zonder voorafgaande beslissing van de Gemeenteraad, uitgaven op de buitengewone dienst van minder dan 100.000 frank te gunnen met een eenvoudige bestelbon ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat ik heb gegeven op de vraag nr. 89 van 12 februari 1987 van de heer L. Kelchtermans.

Krachtens artikel 82bis, § 1, van de gemeentewet kiest de gemeenteraad de gunningswijze van de overheidsopdrachten en stelt de voorwaarden vast. Ongeacht het bedrag van de opdracht kan de raad die bevoegdheden overdragen aan het College van Burgemeester en Schepenen, doch enkel voor die opdrachten die betrekking hebben op het dagelijks beheer van de gemeente en binnen de perken van de op de gewone begroting goedgekeurde kredieten.

Bij toepassing van artikel 49, § 1 van het koninklijk besluit van 22 april 1977, gewijzigd bij koninklijk besluit van 4 februari 1980 mogen onderhandse opdrachten met een beperkt bedrag tot maximaal 100.000 frank gewoon met een, aangenomen factuur worden gegund. Voor die opdrachten met een relatief beperkt bedrag kan het College dus toewijzen zonder voorafgaand besluit van de gemeenteraad.

Ik vestig er wel de aandacht op dat elke buitengewone uitgave gedetailleerd, dit is afzonderlijk en nominatief in de begroting of haar bijlagen moet worden ingeschreven.

Vraag nr. 197
van 9 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Gemeenten — Inzagerecht gemeenteraadsleden en automatisering diensten

Vele gemeenten gaan over tot het automatiseren van de belangrijkste gemeentediensten. Op deze wijze kan niet alleen efficiënter bestuurd worden maar is ook informatie sneller, selectief en gestructureerd beschikbaar. Voor gemeenteraadsleden stelt zich dikwijls het probleem om op een eenvoudige, snelle wijze, bepaalde informatie beschikbaar te hebben. De automatisering kan het raadslid hierbij belangrijke diensten bewijzen. Het is duidelijk dat hiertoe een aantal randvoorwaarden moeten voorhanden zijn, zoals bescherming opgeslagen materiaal, beschikking over voldoende terminals, beperking van het toegankelijk materiaal enzovoort.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Het inzagerecht van een raadslid is volgens artikel

69 van de Gemeentewet niet verbonden aan een bepaalde vorm van inzage. Of het gaat om originele, fotokopies, automatische bestanden, doet duidelijk niet ter zake. Meent u niet dat via één of meer omzendbrieven, de randvoorwaarden van het inzagerecht via automatische bestanden, moet bepaald worden ?

2. Op welke gronden kan het inzagerecht in automatische bestanden geweigerd of beperkt worden ?
3. Wanneer een raadslid zelf over een computer beschikt, kan hij dan, zonder afbreuk te doen aan het inzagerecht — deze bestanden controleren en bepaalde delen op zijn bestand overnemen ? Het is duidelijk dat het hier enkel gaat om data die niet aan het inzagerecht onttrokken zijn.
4. Het ter beschikking stellen van data met betrekking tot begroting en rekening, kan voor raadsleden een enorm eenvoudig middel zijn om de controletaak te vergemakkelijken en vooral te moderniseren. Meent u ook dat het overtappen van deze gegevens — die tot het inzagerecht van elk raadslid behoren — moet mogelijk zijn ?
5. Vele gemeenten brengen de verslagen van gemeenteraad, schepencollege, register van de briefwisseling, uitgaande briefwisseling enzovoort onder in automatische bestanden. Meent u niet dat het inzagerecht van deze documenten, via de automatische bestanden, hierop duidelijk van toepassing is ?
6. Het inzagerecht van documenten via automatische bestanden, brengt het probleem van privacy en beschermen van de niet ter inzage zijnde gegevens ter sprake. Welke omzendbrieven hebben de gemeentebesturen op deze noodzakelijke bescherming van deze gegevens gewezen ? De bescherming via sleutels is trouwens eveneens noodzakelijk ten aanzien van het personeel van bepaalde diensten. In welke mate hebt u de gemeenten attent gemaakt op dit probleem en op de bedenkingen en het modelreglement van de Liga van de Rechten van de Mens ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Op grond van artikel 69 van de Gemeentewet hebben raadsleden het recht kennis te nemen van alle informatie waarover ze moeten beschikken voor de uitoefening van hun mandaat.

Het geachte lid zal hieruit begrijpen dat wanneer, ingevolge de toepassing van de moderne technieken, deze informatie in automatische bestanden is opgenomen, de raadsleden ook hun recht kennis van dergelijke informatie te nemen, blijven behouden. Wat de boekhouding betreft, strekt hun controlerecht zich echter niet uit tot het geautomatiseerd systeem waarmee deze wordt opgesteld, daar dit systeem geen deel uitmaakt van de boekhouding.

Ter bescherming van de informaticagegevens, waarvan raadsleden ingevolge genoemd artikel 69 niet gerechtigd zijn kennis te nemen, moeten de gemeentebesturen de nodige beveiligingsmaatregelen nemen.

Het komt mij voor dat de besturen Voldoende op de hoogte zijn van die noodzaak, en genoegzaam het gebruik van onder meer de schending van de privacy inzien.

Voor het overige stip ik nog aan dat de gemeenteraden bevoegd zijn, bij reglement van inwendige orde het gebruik en de aanwending van informatica te regelen. Daarbij mogen ze evenwel niet het terrein betreden dat voorbehouden is aan het College van Burgemeester en Schepenen met name in het kader van de regeling van het inzagerecht, de wijze bepalen van terbeschikkingstelling van bestanden aan de raadsleden.

Zoals reeds herhaaldelijk werd duidelijk gemaakt in antwoorden op schriftelijke vragen, zijn de colleges bevoegd, naar eigen inzichten, met het oog op de goede werking van de diensten, de wijze waarop het inzagerecht kan worden uitgeoefend vast te stellen. Mijn taak, als toezichhoudende overheid, bestaat er enkel in na te gaan of daarbij de Gemeentewet werd gerespecteerd.

**Vraag nr. 198
van 9 juli 1987
van de heer A. DE BEUL**

Gemeentelijke documenten — Inzagerecht en fotokopieën

Het fotokopieën van documenten waarvan de gemeenteraadsleden krachtens artikel 69 van de Gemeentewet, inzage hebben, stelt telkens problemen. Wanneer in parlementaire vragen gepeild wordt naar het al dan niet verplicht afleveren van fotokopieën, wordt steeds ontwijkend geantwoord. Steevast luidt het dat „het bij geen enkele wettelijke of verordening; bepaling verboden is en dat het college van burgemeester en schepenen de uitoefening van het recht ter inzage van de stukken kan reglementeren.”

Dit antwoord maakt het gewone raadslid sterk afhankelijk van de goodwill van het schepencollege. In vele gemeenten weigert men fotokopieën te bezorgen. Dit gebeurt op een subtiële of erg groffe wijze. Het is dan ook niet verwonderlijk dat gemeenteraadsleden verplicht worden alles over te schrijven of een eigen fotokopieapparaat naar het gemeentehuis te sleuren. Deze toestanden zijn weinig bevorderlijk voor het democratisch controlerecht. We menen dat een duidelijk antwoord over het ter beschikking stellen van fotokopieën van documenten aangewezen is. Fotokopieën zijn trouwens een moderne uitingsvorm van inzagerecht.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer het schepencollege, al dan niet via een formele beslissing, weigert fotokopies ter beschikking te stellen, belemmert ze een efficiënt uitvoeren van het inzagerecht. Is u ook deze mening toegedaan ?
2. Sommige gemeenschapsministers die belast zijn met het toezicht op gemeente en OCMW'S zijn de mening toegedaan dat het aanrekenen van een te hoge kostprijs een vorm van beknotting van het inzagerecht is. Meent u niet dat het ter beschikking stellen van fotokopies of het te laten nemen van

pies, inherent verbonden is met het inzagerecht (art. 69, Gemeentewet) ?

3. In het Bulletin van Vragen en Antwoorden antwoordde de Waalse voogdijminister dat de uitreiking van fotokopies duidelijk verplicht is, met of zonder betaling van de kostprijs. Het doen betalen van fotokopies, zelfs tegen kostprijs kan een ernstige rem betekenen op het inzagerecht van de raadsleden. Welke maatregelen nam u of zal u nemen om het inzagerecht via kopies te waarborgen ?
4. Kan het schepencollege weigeren om kopies te laten nemen, wanneer het gemeenteraadslid, zelf een fotokopieertoestel meebrengt ? Kan het schepencollege hem verplichten om buiten het gemeentehuis, elektriciteit te nemen ?
5. Sommige schepencolleges verplichten de raadsleden om het inzagerecht van elk document of sommige documenten afhankelijk te maken van een verzoek gericht tot de gemeentesecretaris. Deze werkwijze is meestal ingegeven om het inzagerecht te beknotten. Het leidt immers, als gevolg van de verspreide diensten, tot veel tijdverlies. Meent u niet dat deze organisatievorm — die meestal niet het gevolg is van een formele beslissing van het schepencollege — in strijd is met artikel 69 van de Gemeentewet ?

Antwoord

Het geachte lid kan alle nuttige gegevens voor een antwoord op zijn vragen terugvinden in mijn antwoord op de vraag van 18 juni 1985 van de heer De Mol, waarnaar ik hem dan ook verwijs.

Bij ontstentenis van enig wettelijk voorschrift inzake de aanwending van procédés om het inzagerecht waar te maken waaronder het nemen van fotokopies, is het College van Burgemeester en Schepenen, er totnogtoe toe gerechtigd, binnen de bedoeling en de grenzen zoals omschreven in mijn genoemd antwoord, autonoom een regeling hieromtrent te treffen.

Als toezichthoudende overheid komt het mij enkel toe na te gaan of concrete reglementen de gemeentewet niet schenden.

Tot slot wijs ik het geachte lid in verband met punt 5 van de vraag erop dat het afhankelijk stellen van het inzagerecht van een voorafgaand verlov de mogelijkheid schept het inzagerecht al dan niet toe te kennen, hetgeen strijdig is met voornoemd artikel 69 van de gemeentewet.

Vraag nr. 199
van 9 juli 1987
van de heer M. DESUTTER

Verkeersinfrastructuur — Gewestplan

Op verscheidene plaatsen worden wegentracés gerealiseerd welke afwijken van de Gewestplannen. Er zijn ook afwijkende voorstellen van het Ministerie van Openbare Werken. Andere wegentracés zijn achterhaald.

Meent u niet dat het nodig is of minstens nuttig zou

zijn onze weginfrastructuur zoals voorzien in de Gewestplannen per regionale commissie te herzien en aan te passen, hetzij aan de bestaande toestand, hetzij aan de wensen van bepaalde ministeries, provincies of steden.

Voor wat het Gewestplan Brugge-Oostkust betreft, meen ik dat hierbij de verkeersontsluiting van de haven Zeebrugge prioritair dient behandeld te worden.

Antwoord

Ingevolge zijn parlementaire vraag dd. 9 juli 1987 kan ik het geachte lid mededelen dat het door hem gestelde probleem van afwijkingen voor wegentracés ten overstaan van de voorzieningen van de gewestplannen ook mijn bijzondere aandacht heeft.

Deze problematiek maakt het voorwerp uit van een door mij op verzoek van de Executieve opgerichte interministeriële werkgroep, waarbij ook het Kabinet van de Minister van Openbare Werken betrokken is.

Deze werkgroep zal een voorstel doen voor verdere werkwijze. Voor een aantal gevallen, onder andere de door het geachte lid vermelde verkeersinfrastructuur van Zeebrugge werden door mijn administratie reeds concrete voorstellen voorgelegd, die rekening houdend met de werkzaamheden in de werkgroep verder kunnen behandeld worden.

Ik verwijs het geachte lid ook naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 200 van 9 juli 1987, waarin weliswaar een meer specifiek probleem betreffende dezelfde materie werd gesteld, waar ik reeds nadere inlichtingen verstrekke over de werkzaamheden van de werkgroep ter zake, de situatie van het gewestplan Brugge-Oostkust, en de tussenkomst van de Regionale Commissie.

Vraag nr. 200
van 9 juli 1987
van de heer M. DESUTTER

Haven van Zeebrugge — Wegentracé ten westen van transportzone

In het kader van de verkeersontsluiting van de haven Zeebrugge wordt een nieuw tracé voorzien ten westen van de transportzone.

Dit tracé is echter niet opgenomen in het Gewestplan.

Graag vernam ik wanneer dit nieuw tracé aan de Regionale Commissie voor Advies zal voorgelegd worden voor goedkeuring.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik na overleg met alle betrokken besturen het tracé van de nieuwe omleidingsweg ten westen van de transportzone in principe heb goedgekeurd.

De bouwvergunning voor de omleidingsweg kan toegestaan worden in toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de toepassing van de voorschriften van de gewestplannen. Dit artikel houdt in dat bouwwerken voor openbare

diensten en gemeenschapsvoorzieningen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden kunnen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

De voorwaarden voor toepassing van dit artikel zijn aanwezig.

Het principe van een bedieningsweg werd speciaal voor de transportzone voorzien op het gewestplan. Deze bedieningsweg zou nu vervangen worden door de huidige rijksweg welke dan enkel nog voor de transportzone en voor de haveninstallaties dienstig zijn. Het tracé van de omleidingsweg verloopt voor het grootste deel binnen de op het gewestplan voorziene industriezone en is als dusdanig niet tegenstrijdig met de bestemming.

Ondertussen heb ik ook bij ministerieel besluit het BPA Saldoplan Zuid-West-deelplan art. 17 goedgekeurd op 7 mei 1987. Dit plan legt de bestemming van de eigenlijke transportzone meer in detail vast, maar tegelijkertijd werd bij de begrenzing ervan rekening gehouden met de omleidingsweg.

Aan het Ministerie van Openbare Werken werd medegedeeld dat de bouwaanvraag kan ingediend worden. Hierbij dient de voorgeschreven procedure gevolgd te worden en zullen de betrokken stads- en gemeentebesturen om advies gevraagd worden. In deze fase van het dossier is er geen tussenkomst van de Regionale Commissie van Advies.

Wel is het zo dat de Executieve onlangs beslist heeft (25 februari 1987) een werkgroep ad hoc samen te roepen belast met het voorbereiden van een geïntegreerd standpunt van de Executieve t.a.v. een aantal door het Ministerie van Openbare Werken in de eerstvolgende jaren geplande infrastructuurwerken en de conflictsituaties die hierbij ontstaan zijn met de voorzieningen van de gewestplannen.

Onder meer zou hieruit een gedeeltelijke herziening van de gewestplannen inzake infrastructuur kunnen voortvloeien.

Voor het gewestplan Brugge-Oostkust zijn de voorbereidende werkzaamheden (inventarisering en omschrijving van de problemen) zo goed als beëindigd. Wanneer in een volgende fase concrete voorstellen zullen uitgewerkt worden zal de Regionale Commissie voor Advies daar uiteraard bij betrokken worden en zullen alle voorstellen ter advies worden voorgelegd zoals de procedures voorzien.

Vraag nr. 201
van 13 juli 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Stad Antwerpen — Herwaarderingsgebied Dam

De Gemeenteraad van Antwerpen keurde op 27 maart 1984 de definitieve afbakening goed van dit herwaarderingsgebied, evenals enkele deeloperaties.

Op 30 mei 1984 werd het dossier door de toenmalige Executieve goedgekeurd.

Op 22 oktober 1985 heeft de Antwerpse gemeenteraad een tweede groep deeloperaties gestemd.

Werd deze beslissing reeds door de Vlaamse Executieve goedgekeurd ? ZO ja, wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Ingevolge zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mee te delen.

Wegens niet-conformiteit van de voorgestelde optie van deeloperatie 5 (grootschalige sociale woningbouw op de gronden van onder meer de vroegere Meurissefabrieken) met de bestemming van het gewestplan (KMO-gebied) én van het ontwerp BPA „Dam-West” dat dezelfde bestemming heeft overgenomen, werd deze zaak besproken met de Planologische Dienst van de stad. Hieruit bleek dat afgestapt werd van het grootschalig project en nu nog enkel een pandenbeleid langs de Viaduktdam en het Damplein wordt beoogd.

Alsdan diende echter de kostprijs van dat gedeelte te worden afgesplitst van de vroegere raming. Recent heb ik hiervan het College van Burgemeester en Schepenen op de hoogte gebracht. Het is pas nadat het stadsbestuur een antwoord zal gegeven hebben, dat een beslissing kan genomen worden om het dossier voor te leggen aan de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 202
van 13 juli 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Stad Antwerpen — Herwaarderingsgebied Krugerpark

De Gemeenteraad van Antwerpen keurde op 27 maart 1984 de definitieve afbakening goed van dit herwaarderingsgebied, evenals enkele deeloperaties.

Op 30 mei 1984 werd het dossier door de toenmalige Executieve goedgekeurd.

Op 22 oktober 1985 heeft de Antwerpse gemeenteraad een tweede groep deeloperaties gestemd.

Werd deze beslissing reeds door de Vlaamse Executieve goedgekeurd ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik in eerste instantie te verwijzen naar de strekking van mijn antwoord op de vraag nr. 203 van het geachte lid (Bleekhof).

Inderdaad, nadat het College van Burgemeester en Schepenen op 6 november 1986 een voorstel van prioritair te selecteren deeloperaties had geformuleerd, werden na afhandeling van het dossier door de Administratie, bijkomende prioriteiten voorgesteld bij brief van 13.2.87 vanwege het College.

Met betrekking tot deze dossiers kan ik enkel betreuren dat er onvoldoende samenhang en vast omliggende ruimtelijke visie blijkt uit de briefwisseling van het stadsbestuur.

Vraag nr. 203
van 13 juli 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Stad Antwerpen — Herwaarderingsgebied Bleekhof

De Gemeenteraad van Antwerpen keurde op 27 maart 1984 de definitieve afbakening goed van dit herwaarderingsgebied, evenals enkele deeloperaties.

Werd deze beslissing reeds door de Vlaamse Executieve goedgekeurd ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat het betrokken dossier einde 1986 door de Administratie werd afgewerkt op basis van een voorstel d.d. 6.11.86 van het College van Burgemeester en Schepenen van prioritair te selecteren deeloperaties, zodat het ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve kon worden voorgelegd.

Tot mijn verwondering ontving ik op 13.2.1987 een nieuw schrijven van het College ter zake, waarbij bijkomende prioriteiten werden voorgesteld zonder enige nadere motivering, hetwelk ik voor onderzoek heb overgemaakt aan AROL. Het advies van mijn administratie, dat mij begin mei bereikte, was eerder negatief over het nieuwe wijzigingsvoorstel.

Ik neem me voor deze aangelegenheid ten gronde te bespreken met het Stadsbestuur. Zo besloten wordt de aanvullende prioriteiten geheel of gedeeltelijk te behouden, dient echter de administratie het verslag naar Vlaamse Executieve en het ontwerp-besluit te herwerken.

Vraag nr. 204
van 13 juli 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Stad Antwerpen — Herwaarderingsgebied Eilandje

De Gemeenteraad van Antwerpen keurde op 27 maart 1984 de definitieve afbakening goed van dit herwaarderingsgebied, evenals enkele deeloperaties.

Werd deze beslissing reeds door de Vlaamse Executieve goedgekeurd ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

In tegenstelling tot wat in de vraag wordt gesteld, werd de definitieve afbakening en de vaststelling van de deeloperaties door de gemeente Antwerpen op 18 maart 1986 goedgekeurd.

Mijn administratie was aanvankelijk en na overleg met mijn bevoegde kabinetsmedewerkers van oordeel dat het hier niet ging om een herwaarderingsgebied zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 30 maart 1983.

Het gaat hier met name om een overgangsgebied van de haven, weliswaar een maatschappelijk achtergebleven gebied volgens de atlas van de kansarme buurten ; waarin woon- en bedrijfsfuncties sterk met elkaar verweven zijn en waarbij de onherbergzaamheid van het woonklimaat overwegend bepaald wordt door de al dan niet havengebonden (bedrijfs)activiteiten.

Daarenboven was de totale kostprijs niet haalbaar (584.600.000 frank) binnen de mogelijkheden van de Vlaamse begroting van stadsvernieuwing en van het grootste gedeelte daarvan (356.300.000 frank) voorzien voor grootschalige sociale huisvestingsprojecten, welke normaliter resorteren onder de bevoegdheid van mijn Collega voor Huisvesting.

Om al deze redenen heb ik het dossier in beraad gehouden. Na overleg met het stadsbestuur heeft mijn administratie mij recent een gewijzigd voorstel met een selectie van prioritaire deeloperaties voorgelegd.

Intussen heb ik dit ter beoordeling en eventueel akkoord aan het stadsbestuur doorgestuurd.

Het is pas nadat het stadsbestuur hierop een antwoord zal verstrekt hebben, dat een beslissing kan genomen worden om het dossier voor te leggen aan de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 205
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Tijdelijke vergunningen — Begripsomschrijving

Artikel 44 § 3 van de wet op de stedebouw en ruimtelijke ordening duidt de gevallen aan waarbinnen een vergunning in de tijd kan worden beperkt.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In artikel 44, § 3 wordt vermeld dat de geldigheidsduur van een vergunning kan worden beperkt. Wanneer en in welke omstandigheden kan er volgens de Minister een tijdelijke bouwvergunning worden verleend ?
2. Houdt een tijdelijke vergunning een mogelijkheid tot afwijken van de bestaande plannen in ? Welke juridische basis kan er gevonden worden om tijdelijk van de bestaande plannen af te wijken ?
3. Hoe tijdelijk is een tijdelijke vergunning ?
 Is een vergunning voor 10 of dertig jaar nog als tijdelijk aan te duiden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 22 juli 1987 kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. Zoals het geachte lid zelf suggereert in zijn vraag kan een tijdelijke vergunning slechts afgegeven worden in de gevallen bepaald door art. 44 § 3 van de wet van 29 maart 1962.
2. De mogelijkheid tot afwijken van bestaande plannen van aanleg wordt bepaald door art. 44 § 3.2° van voormelde wet.

3. De gemachtigde ambtenaar dient in functie van bovenvermelde wetgeving betreffende elke concrete aanvraag te oordelen voor welke termijn een vergunning kan afgeleverd worden, rekening houdend met economische, sociale en esthetische aspecten, en met 's lands natuurschoon, zoals bepaald door art. 1 van de wet van 29 maart 1962.

Vraag nr. 206
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Opvullingsregel — Toepassing

Artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bepaalt de voorwaarden waarbinnen de opvullingsregel van toepassing is. Dit artikel is het voorwerp van heel wat controversen geweest. Verruimde interpretaties werden en worden niettegenstaande dat, nog steeds veelvuldig toegepast. De open ruimte wordt daardoor nog verder aangetast. De vindingrijkheid om deze opvulregel zo onbepaald mogelijk te interpreteren, à la tête du client, kende onder uw voorganger werkelijk geen grenzen. Uit inlichtingen blijkt dat u ook op dat terrein een steeds grotere vindingrijkheid aan de dag legt om artikel 23 onaantvaardbaar te omzeilen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Aan welke criteria moet volgens u worden voldaan, opdat een perceel in aanmerking komt voor opvulling in de agrarische zone ?
2. Welke criteria worden aangewend om te bepalen of een gebouw kan bestempeld worden als woongelegenheid of woning ?
3. Welke minimumvoorwaarden zijn er nodig om een gebouw te bestempelen als woongelegenheid of woning ? Is bijvoorbeeld het plaatsen van een kookfornuis in een stal een voldoende en enige criterium ?
4. Is het volgens u mogelijk om in combinatie van artikel 79 en de opvulregel in het agrarisch gebied opvullingen van 130 m toe te staan ? Wanneer er zich dergelijke gevallen ter zake bekend zijn, zal u dergelijke vergunningen vernietigen ?
5. Komt een perceel in aanmerking voor opvulling als er op een achtergelegen perceel tussen de woningen, een volwaardig landbouwbedrijf gevestigd is ?
6. Kan een tweede bedrijfswoning toegestaan worden in toepassing van de opvulregel ?
7. Welke ambtenaren stellen in de provinciale directies vast of de opgegeven afstand tussen de twee woningen klopt met de realiteit ?
8. Meent u niet dat na ongeveer 10 jaar gewestplannen, de opvulregel door de feitelijke evolutie achterhaald is en moet worden afgeschaft ?

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag van 22 juli

1987 betreffende de opvullingsregel en mijn vindingrijkheid van 22 juli 1987 in dat verband kan ik het geachte lid meedelen dat de verschillende elementen die hij aanhaalt slechts onderdelen zijn van de globale voorwaarden ter beoordeling van de toepassing van art. 23 § 1°, zoals ze in het K.B. van 28.12.1972 zijn geformuleerd.

1. De criteria voor de toepassing van de opvullingsregel zijn nader omschreven in de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen zoals ze werden vastgelegd door mijn voorganger.
2. + 3. Om een einde te maken aan de het geachte lid bekende discussies betreffende bewoning en kwaliteit van een bestaand gebouw heb ik aan de administratie opgedragen een bestaand gebouw slechts in aanmerking te nemen bij de behandeling van bouwaanvragen indien het nog voorzien is van een dak en ramen en deuren. Betreffend kookfornuizen in stallingen, waarover het geachte lid vragen stelt, heb ik niet het voornemen richtlijnen te geven.
4. Artikel 79 werd ingevoegd in de wet op de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw bij decreet dd. 28 juni 1984.
 De feitelijke en juridische toestand verkregen door dit artikel kan derhalve niet ingeroepen worden bij artikel 23 § 1 dat verwijst naar de toestand op het ogenblik van de goedkeuring van de gewestplannen. Mij zijn ter zake geen gevallen bekend.
5. De gemachtigde ambtenaar dient op basis van de feitelijke situatie een advies uit te brengen, rekening houdend met het feit dat de opvullingsregel niet van toepassing is op een bedrijfswoning.
6. De aanwezigheid van de agrarische bestemming moet onderzocht worden bij de beoordeling van een aanvraag voor een tweede bedrijfswoning. Het door het geachte lid aangehaalde gegeven is slechts één element in het geheel.
7. De gemachtigde ambtenaar duidt in zijn ambtsgebied de ambtenaren en beambten aan die belast zijn met de behandeling van bouwaanvragen.
8. De opvullingsregel maakt een integrerend deel uit van het koninklijk besluit betreffende de toepassing van de gewestplannen en kan niet zonder meer afgeschaft worden. Evenmin is duidelijk dat de toepassing door de feitelijke revolutie achterhaald is, zoals door het geachte lid gesteld.

Vraag nr. 207
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Planologische Dienst — Takenpakket

De dienst Coördinatie en Planning werd onlangs gewijzigd in Planologische Dienst. Naar verluidt werd het personeelsbestand op zeven personen van niveau 1 gehouden. Dit personeelsbestand staat in schril contrast met de Nederlandse Rijksplanologische Dienst. Zelfs in vele Nederlandse gemeenten zijn de planologische diensten beter bemand dan de Vlaamse Planologische Dienst.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe en in welke mate is het takenpakket van de dienst Coördinatie en Planning bij zijn omvorming tot Planologische Dienst aangepast ?
2. Welke taken zijn afgestoten ? Welke nieuwe taken zijn er bijgekomen ?
3. Welke dienst of welke personen hebben nu de coördinatietaak binnen AROL ?
4. Welke effectieve concrete planningstaken voert de Planologische Dienst nu uit ? Hoeveel personen zijn daar concreet mee bezig ?
5. Welke taken zal de Planologische Dienst in de toekomst moeten uitvoeren ?
6. Welke timing heeft het kabinet voorgesteld voor de voleinding van de huidige en de toekomstige taken ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. + 2. De bevoegdheid van de dienst Coördinatie en Planning werd geregeld bij beslissing van 9 mei 1984 van de Vlaamse Executieve. De opdracht van de Planologische Dienst werd niet expliciet vastgelegd in het gewijzigd personeelskader, dat door de Vlaamse Executieve werd vastgelegd op 28 januari 1987 (B.S. 25.03.87). Het behoort tot de bevoegdheid van de Directeur-generaal om de werking van zijn Administratie verder vast te leggen.
3. De Directeur-generaal van de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu is als leidend ambtenaar bevoegd voor alle aspecten van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. Hij heeft beslist dat de Planologische Dienst, onder zijn rechtstreeks toezicht, zal instaan voor de inhoudelijke coördinatie van problemen voor dewelke een samenwerking tussen alle of verschillende van zijn besturen nodig of gewenst is.
4. De eerste taak van de Planologische Dienst heeft betrekking op de inhoudelijke coördinatie van alle ruimtelijk-ecologische problemen. Ook de opvolging van de problematiek der gewestplannen is een prioritaire taak van deze dienst. Deze taken zijn verdeeld over het gehele personeelskader zoals dit werd vastgesteld door de Vlaamse Executieve. Dit betekent dat zeven personen van niveau 1 hieraan werken.
5. De taken van de Planologische Dienst liggen op het niveau van de ruimtelijke planning en de beleidsvoorbereiding, de uitwerking en opvolging van beleidsopties en richtlijnen, het opstellen van een survey, het verstrekken van informatie en de informatica.
6. Gezien de ruimtelijke planning een permanent proces impliceert kan ik geen datum voor de voleinding van deze taken voorstellen.

Vraag nr. 208 van 22 juli 1987 van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentepolitie — Procedure voor gemeenteraadsbeslissingen

De Gemeentewet, zoals aangevuld door de wet van 11 februari 1986 op de gemeentepolitie, herneemt in artikel 172 de bepalingen van artikel 84, § 1 en van de Eenheidswet artikel 71, § 1 betreffende de procedure voor de gemeenteraadsbeslissingen met betrekking tot de formatie van het politiekorps, het administratief en het geldelijk statuut voor het politiepersoneel.

De koninklijke besluiten, getroffen in uitvoering van de Wet op de gemeentepolitie, verwijzen in hun aanhef niet naar artikel 84, § 1 doch logischerwijze naar artikel 172.

In tegenstelling met het artikel 84, § 1 van de Gemeentewet en artikel 71, § 1 van de Eenheidswet voorziet artikel 172 niet in een goedkeuringstoezicht.

Kan de Minister de visie bevestigen :

1. dat de gemeenteraadsbesluiten met betrekking op :
 - a. de formatie van het politiekorps ;
 - b. het administratief statuut van het politiekorps ;
 - c. het geldelijk statuut van het politiepersoneel niet mogen refereren naar het artikel 84, § 1 van de Gemeentewet of artikel 71, § 1 van de Eenheidswet, doch wel naar artikel 172 van de Gemeentewet, ingevoegd bij de wet van 11 februari 1986 op de gemeentepolitie ;
2. dat deze besluiten niet ter goedkeuring aan de voogdij-overheid dienen overgemaakt, doch enkel voor akteneming ?
3. dat voor deze besluiten enkel de regels van het algemeen toezicht gelden ;
4. dat de gemeenteraden afzonderlijke besluiten moeten nemen, inzake het administratief en het geldelijk statuut voor het personeel van de gemeentepolitie enerzijds en voor het ander gemeentepersoneel anderzijds, gelet op het verschil van de toezichtprocedure ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik mijn diensten opdracht heb gegeven een grondig onderzoek te wijden aan het opgeworpen probleem.

Aangezien het een nationale aangelegenheid is (gebleven) te bepalen welke handelingen van de gemeentelijke overheden onderworpen zijn aan welke vorm van toezicht, zullen tevens contacten gelegd worden met de heer Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt.

De conclusies van bedoeld onderzoek zullen rechtstreeks aan het geachte lid ter kennis worden gebracht.

Vraag nr. 209 van 22 juli 1987 van de heer A. DE BEUL

Opslag munitie op het hoofdbestuur AROL — Veiligheidsmaatregelen

Volgens onze inlichtingen is er munitie in de kelders

van het hoofdbestuur van AROL opgeslagen.

1. Is deze informatie juist ?
2. Over welke kalibers gaat het en hoeveel is er opgeslagen ?
3. Welke veiligheidsmaatregelen in verband met de opslag zijn er genomen ? Wie is er verantwoordelijk voor de veiligheidsmaatregelen ?
4. Waarom wordt deze munitie opgeslagen in deze gebouwen en wie is er de eigenaar van ?
5. Werden in de nieuwe gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor deze munitie, specifieke opslagruimten voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 210 van 23 juli 1987 van de heer J. CAUDRON

Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap op 11 juli — Gratis parkeren

Zal de geachte Gemeenschapsminister er het publiek in de toekomst op attent maken dat op 11 juli de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap wordt gevierd en dat parkeerders op deze feestdag geen geld in de parkeerautomaten dienen te stoppen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De Gemeenten kunnen parkeergeld op motorrijtuigen heffen bij toepassing van de wet van 22 februari 1965. Het bepalen van de modaliteiten zoals de toegelaten parkeertijd, het te betalen bedrag en de data waarop de retributie al dan niet is verschuldigd, wordt geregeld via gemeentelijke verordeningen.

Het vaststellen van de data waarop geen parkeergeld moet worden betaald wordt dus beheerst door de gemeentelijke autonomie. Uiteraard verzet ik mij er niet tegen dat de Vlaamse gemeentebesturen in hun verordeningen bepalen dat op 11 juli geen parkeerrecht moet worden betaald.

Vraag nr. 211 van 23 juli 1987 van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentelijk politiepersoneel — Verbod toelage voor wachtdienst

In principe was het gemeentebesturen niet toegelaten een toelage toe te kennen, voor het organiseren van een wachtdienst, aan het politiepersoneel.

Als ik me niet vergis, is de laatste circulaire, deze van

23.3.1979, op een moment dat de voogdijregeling nog nationaal was.

Op dat ogenblik reeds werd de vraag gesteld of een onbeperkt verbod van toelage geen ernstige gevolgen zou hebben voor die gemeenten, die wegens het te kleine personeelskader van hun gemeentepolitie, geen ploegendienst van 24 uur kunnen inrichten. Meerdere van deze gemeenten hebben een min of meer geïmproviseerde dienstverzekering buiten de gewone bureeluren ; geïmproviseerd omdat ze geen toelage buiten de diensturen mogen verlenen. Andere gemeentebesturen hebben gewoon geen dienstverlening van hun politiepersoneel buiten de diensturen.

Het gevolg is dat de taken door de rijkswacht worden overgenomen, hetgeen voor de werking van het gemeentelijk politiekorps niet onverdeeld goed is.

De problematiek kan een oplossing krijgen als de voogdij een toelageregeling zou willen toelaten.

Kan de Minister ter zake zijn standpunt mededelen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat overeenkomstig artikel 172 van de gemeentewet, ingevoegd bij de wet van 11 februari 1986 op de gemeentepolitie, de gemeenteraad de bezoldigingsregeling en de weddeschalen van de leden van het gemeentepolitiekorps bepaalt binnen de perken van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen.

Overeenkomstig artikel 72 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel mag, buiten de haard- en standplaatstoelage, kinderbijlagen, vakantiegeld en gezinsvakantiegeld, geen enkel andere toelage of vergoeding worden toegekend dan binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen.

Als Gemeenschapsminister, belast met het uitoefenen van het administratief toezicht op de gemeenten, heb ik geen bevoegdheid betreffende het reglementerend optreden nopens hogerbedoelde aangelegenheden.

Reglementerend optreden is immers een nationale aangelegenheid (gebleven).

Het geacht lid moet zijn vraag dan ook richten tot de heer Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 213 van 27 juli 1987 van de heer G. ANNEMANS

Bouwmisdrijven — Dossiers Aldi's en Edi-vestigingen te Lier

In uw antwoord op mijn vraag nr. 161 verklaart u nooit te hebben geantwoord dat de dossiers verdwenen waren maar wel dat ze op uw kabinet niet bekend waren.

In een ander antwoord op een andere parlementaire vraag van een collega, verklaarde u medegedeeld te hebben dat de dossiers niet konden gevonden worden.

Deze versies zijn in tegenspraak met deze die u aan

die

sie

Is

hei

zig

Is

de

In

In

de

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

In

die Distributiemacht, een middenstandsvereniging, meedeelde, waarbij u zou gezegd hebben dat de dossiers op uw kabinet niet voorhanden zijn.

Is het zo dat deze Middenstandsorganisatie de waarheid geweld aandoet wanneer zij stelt dat de dossiers op uw kabinet niet voorhanden waren, dus niet aanwezig en dus niet in uw bezit waren ?

Is het zo dat de dossiers tot op het moment dat u aan de Middenstandsvereniging op 17 februari 1987 meedeelde dat de dossiers niet voorhanden waren, ze bij u aanwezig waren en pas nadien verdwenen ?

Antwoord

In antwoord op vermelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende te antwoorden :

— De Middenstandsorganisatie „VZW Distributiemacht” doet de waarheid geen geweld aan wanneer ze stelt dat de dossiers waaromtrent ik u informatie gaf in mijn antwoord op uw vraag nr. 161 op mijn kabinet niet voorhanden waren en dus niet aanwezig en niet in het bezit waren.

Zoals ik op 23 juni 1987 aan deze Middenstandsorganisatie mededeelde is er een absolute scheiding tussen de dossiers van de kabinetten en deze van de administratie.

— Op uw tweede vraag dien ik te antwoorden dat gezien de betrokken dossiers niet voorhanden waren op mijn kabinet, ze ook niet kunnen verdwenen zijn.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING**

**Vraag nr. 76
Van 2 juli 1987
van de heer P. BREYNE**

Herscholingsinitiatieven RVA — Investerings

Om de reeds gedane specifieke inspanningen van de RVA inzake scholingsinitiatieven in de ontwikkelings- en reconversiegebieden te evalueren, ware ik graag in kennis gesteld van het bedrag van de door de RVA in het laatste decennium gerealiseerde investeringen in onze eigen herscholingscentra :

- a. in de Westhoek (bestuurlijke arrondissementen Ieper — Veurne en Diksmuide) ;
- b. in ieder van de andere arrondissementen van de provincie West-Vlaanderen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen omtrent de investeringen die door de RVA in het laatste decennium werden gerealiseerd in de centra voor beroepsopleiding in de Westhoek en de andere arrondissementen van de provincie West-Vlaanderen :

A. Westhoek (arrondissementen Ieper, Veurne en Diksmuide).

Het arrondissement Ieper komt overeen met de Subregionale Tewerkstellingsdienst Ieper, terwijl de arrondissementen Veurne en Diksmuide onder de Subregionale Tewerkstellingsdienst Oostende vallen.

1. Investerings in duurzaam materieel
STD Ieper : 616.720 frank,
STD Oostende : 5606.897 frank.
2. Investerings in gebouwen en terreinen
STD Ieper : geen
STD Oostende : terreinen : ± 1.375.000 F
± 65.000.000 F
(leasing over 15 jaar)

In het kader van de uitbreiding van de opleidingsactiviteiten van de RVA in de reconversiegebieden werd voor de Westhoek in 1987 een investeringskrediet van 5,7 miljoen frank voorzien.

B. Andere arrondissementen van de provincie West-Vlaanderen

1. Investerings in duurzaam materieel
STD Kortrijk : 46808.800 frank
STD Brugge : 44.226.590 frank
STD Roeselare : 1.777.424 frank.
2. Investerings in gebouwen en terreinen
STD Kortrijk : 97.000.000 frank
STD Brugge : 21.000.000 frank
STD Roeselare : 40.000.000 frank

**Vraag nr. 77
van 7 juli 1987
van de heer P. PEETERS**

Franstalige beroepsopleidingsleercontracten in Vlaanderen — Taalwetgeving

Op 19 maart 1985 stelde ik aan de Gemeenschapsminister van Cultuur een vraag (nr. 158) over leercontracten van de beroepsopleiding middenstand die in Vlaanderen, al dan niet in faciliteitengemeenten, op aansporing van het Franstalig Instituut voor Middenstandsopleiding in het Frans werden opgesteld en die door de Franse Gemeenschapsminister werden erkend.

De geachte Minister antwoordde op mijn vraag dat de betrokken partijen zich bij deze (onwettelijke) handelwijze beriepen op het betwiste besluit van de Franse Executieve dd. 22 december 1983, waartegen beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werd ingesteld. Het verder optreden in deze zaak zou dan ook mede bepaald worden door de beslissing van de Raad van State.

Inmiddels is anderhalf jaar verlopen.

Kan de geachte Minister mededelen :

1. hoe het arrest van de Raad van State in deze zaak luidt ?
2. Hoe tegen deze onwettelijke leerovereenkomsten en de erkenning door de Franse Gemeenschapsminister wordt opgetreden ?
3. Of hij de Minister van Sociale Zaken zal verzoeken deze onwettelijke en nietige overeenkomsten niet

meer te doen aanvaarden door de RSZ-inspectie wat totnogtoe door deze Minister werd geweigerd aangezien „de controle over de taalwetgeving niet tot zijn bevoegdheid behoort” ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de Raad van State tot op heden geen arrest heeft geveld over het betwiste besluit van de Franse Executieve dd. 22 december 1983.

Verder verwijs ik naar het antwoord op de vraag nr. 158 dd. 19 maart 1985 van het geachte lid en lijkt het mij niet aangewezen, op dit ogenblik en in afwachting van de uitspraak over het geding, andere maatregelen te nemen.

Vraag nr. 83 van 23 juli 1987 van de heer J. VALKENIERS

Drugprobleem — Voorlichtingsavonden in scholen

De Waalse Gemeenschapsminister Bertouille heeft een plan bekend gemaakt voor het organiseren van voorlichtingsavonden voor ouders en leerlingen, in de scholen, aangaande het drugprobleem.

Het is bekend dat ook in Vlaanderen zowel soft- als harddrugs gebruikt worden.

Acht de Minister het bijgevolg niet wenselijk soortgelijke voorlichtingsavonden ook aan de Vlaamse scholen in te richten ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengemelde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de stuurgroep GVO in het Onderwijs (geïnstalleerd door de gemeenschapsministers J. Lenssens en T. Kelchtermans) de voorlichting inzake drugproblemen in het onderwijs heeft besproken en dat in het kader van het globale preventieplan voor drugs en alcohol ruime aandacht wordt gegeven aan de aanpak in het onderwijs.

Op dit moment loopt een onderzoek van de RU-Gent dat zal besproken worden op de stuurgroep GVO en waarvan de resultaten zullen gebruikt worden om de wijze te bepalen waarop vanuit het onderwijsmilieu kan ingespeeld worden op de drugproblematiek.

P. DEPREZ GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 43 van 7 juli 1987 van de heer J. Belmans

Vervuiling Grote Laak — Aansprakelijkheid en schadeclaims

Het gebrek aan ruiming van de Grote Laak veroor-

zaakt schade aan particulieren. Kunnen deze zich voor vergoeding van hun schade wenden tot de Openbare Besturen die voor de toestand aansprakelijk zijn, en welke ? Of tot de industrieën die door onwettige lozingen de pollutie hebben veroorzaakt ? Welk verhaal zal door de overheid zelf tegen de schuldige industrieën worden uitgeoefend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat particulieren-schadelijders steeds de mogelijkheid hebben zich volgens de geëigende procedures tot het Vlaamse Gewest te wenden wanneer zij schade lijden ingevolge of naar aanleiding van overstromingen van een waterloop van eerste categorie.

Mits de aansprakelijkheid van het Gewest naar recht komt vast te staan is het Gewest desgevallend dan ook gehouden tot betaling van de door de rechtbank vast te stellen schadevergoedingen.

Op de vraag of particulieren zich kunnen wenden tot de industrieën die zoals u stelt door onwettige lozingen de pollutie hebben veroorzaakt en welk verhaal door de overheid zelf tegen de schuldige industrieën zal worden uitgeoefend, verwijs ik ingevolge de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Executieve naar mijn collega van Volksgezondheid en Leefmilieu.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 151 van 1 april 1987 van de heer M. DIDDEN

Sociale diensten — Overzicht, structuur, financiering, beheer, tewerkstelling en kostprijs

In artikel 13 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, staat bepaald dat de Koning de regelen bepaalt volgens dewelke de administratieve overheden de sociale diensten kunnen inrichten, hetzij door dit beheer zelf te organiseren, hetzij dit geheel of ten dele over te dragen aan één of verscheidene vakverenigingen.

In dit verband had ik gaarne een antwoord op een aantal concrete vragen.

1. Welke sociale diensten werden er onder toezicht van uw departement opgericht en wanneer ? (met inbegrip van regio's en openbare instellingen).
2. Welke is de doelstelling van deze diensten ?
3. Welke soorten individuele hulp wordt door deze diensten aan de personeelsleden verstrekt (leningen, bijstand, . . .) en op welke wijze ?
4. Welke collectieve hulpverlening wordt aan de personeelsleden verstrekt ? (refters, restaurants, sport, cultuuractiviteiten, clubs en vakantiehuizen, . . .) ?
5. Worden er door deze sociale diensten gezamenlijk

- initiatieven opgezet of samen initiatieven genomen met andere sociale diensten, eventueel van andere departementen ? (bijvoorbeeld middagmalen)
6. Door wie en op welke wijze worden deze diensten beheerd ?
 7. Over welk personeelskader beschikken deze diensten en welk is het statuut van het personeel ?
 8. Over welke kredieten beschikken deze diensten per jaar ? (referentiejaar 1986).
 9. Welke is de aard van deze kredieten ? (departement, persoonlijke bijdragen)
 10. Hoeveel personeelsleden zijn er tewerkgesteld in de dienstomschrijving van de sociale dienst ?
 11. Welke is de bruto-loonkost van de personeelsleden genoemd onder 10. hiervoor ?
 12. Geniet de sociale dienst nog andere (logistieke steun) vanwege uw departement ? (bijvoorbeeld in loonkost of huurtussenkomst)

Aanvullend antwoord

Met betrekking tot zijn vraag over „Sociale diensten — Overzicht, structuur financiering, beheer, tewerkstelling en kostprijs”, moet ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 5 mei 1987, bladzijde 499.

Voor wat betreft de instellingen van openbaar nut die onder mijn bevoegdheid ressorteren moet ik het geachte lid meedelen dat het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme tot op heden geen sociale dienst heeft.

De gegevens die mij terzake door de BRT werden verstrekt zijn de volgende :

1. Bij de BRT bestaat er een sociale dienst die hiërarchisch ingedeeld is bij de directie Personeelszaken. Deze behandelt de individuele problemen van de BRT-personeelsleden. Hij verleent ook hulp voor het vervullen van haar taken aan de VZW Sociale Werken die door de representatieve vakbondsorganisaties werd opgericht en van de BRT toelagen ontvangt.
2. Zoals hiervoor vermeld houdt de sociale dienst zich hoofdzakelijk bezig met individueel dienstbetoon daar waar de VZW Sociale Werken streeft naar het toekennen van sociale voordelen (extra legale) onder de vorm van reglementen.
3. Volgende voordelen worden door de VZW Sociale Werken aan de personeelsleden, toegekend :
 - A. Voordelen van „tijdelijke aard” — d.i. terugbetaalbaar :
 1. Voorschot op het loon
 2. Leningen voor onvoorzien uitgaven
 3. Huwelijkslening
 4. Vestigingslening

- B. Niet terugbetaalbare tussenkomsten in uitgaven om medische redenen
 1. Tussenkomst bij hospitalisatie
 2. Financiële tussenkomst in de kosten voor medische verzorging
 3. Financiële tegemoetkoming bij gezins- en bejaardenhulp
 4. Hulp aan zwakke kinderen
 5. Tussenkomst ten voordele van gehandicapten
 6. Financiële hulp bij ziekte van lange duur
- C. Niet terugbetaalbare premies ingevolge „speciale situaties” van voorbijgaande aard
 1. Studiebeurzen
 2. Vakantiefondsen voor jongeren
 3. Geschenk aan jonge ouders
 4. Geschenken aan dienstplichtigen
 5. Jaarpremie voor gepensioneerden, weduwen en personeelsleden met gering inkomen
 6. Eendagsreizen
 7. Nieuwjaarsgeschenk aan wezen
 8. Grote-School-Premie
 9. Opvoedingstoelage
 10. Juridische adviezen

Daarenboven zorgt de sociale dienst voor het organiseren van preventieve opsporingsonderzoeken, voorbereiding op pensionering, de viering van de gepensioneerden en jubilarissen, het kerstfeest voor de kinderen en eendagsreizen voor de gepensioneerden.

4. a. De BRT bezit in zijn diverse vestigingsplaatsen personeelsrestaurants en/of cafetaria's ;
- b. Te Brussel wordt sportinfrastructuur ter beschikking van het personeel gesteld ;
- c. Te Brussel is er ook een kinderbewaarplaats.

Al deze voorzieningen staan onder het beheer van de VZW Sociale Werken.

5. Alleen occasioneel worden er overeenkomsten gesloten met andere departementen voor het nemen van maaltijden.
6. Zie hiervoor.
7. De VZW Sociale Werken beschikt over geen personeel. In de sociale dienst worden volgende personeelsleden tewerkgesteld :
 - dienstschef : 1
 - maatschappelijk assistent : 1
 - sociaal verpleegster : 1
 - correspondent : 1
 - klerk-stenotypiste : 1

Het betreft hier statutair BRT-personeel.

Daarenboven worden voor de exploitatie van de voorzieningen van de VZW volgende personeelsleden ter beschikking gesteld :

- a. mess en cafetaria's
totaal voor alle vestigingen : 63 + 1 jongerenstagiair
- b. kinderdagverblijf : 6 + 4 jongerenstagiairs
- c. voor de sportinfrastructuur wordt door de VZW via een DAC-project 1 sportmonitor aangeworven.

Er is bovendien 1 onderhoudspersoneelslid tewerkgesteld als jongerenstagiair.

8. De sociale dienst beschikt over een totale begroting van 8.264.000 frank loonkost inbegrepen. Aan de VZW Sociale Werken werd een toelage toegekend ten bedrage van 11.517.000 frank. Voor de personeelsrestaurants was een begroting voorzien van 40642.000 frank bezoldiging inbegrepen.
9. Voormelde uitgaven worden gefinancierd door de toelage.
10. Zie hiervoor.
11. Zie hiervoor.
12. Aan de VZW wordt de ruimte ter beschikking gesteld voor het organiseren van de personeelsrestaurants alsook het verbruik van water en elektriciteit.

**Vraag nr. 247
van 30 juni 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM**

Centrum voor Overheidsinformatiek — Kredieten, werking en resultaten

Mag ik de geachte Voorzitter verzoeken mij volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Sinds wanneer zijn kredieten in de begroting voorzien voor het Centrum voor Overheidsinformatiek ?
2. Hoeveel bedragen die kredieten per jaar en werden die kredieten dan ook ten volle benut ?
3. Welke zijn de prestaties van het Centrum ten opzichte van die kredieten en welke zijn de resultaten tot op heden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

De vraag werd onder nummer 82 eveneens gesteld aan de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve, die ter zake bevoegd is.

Ik moge het geachte lid dan ook verwijzen naar zijn antwoord.

**Vraag nr. 248
van 30 juni 1987
van mevrouw N. MAES**

Vestigingsvoorwaarden reisbureaus — Toepassing decreet van 21 maart 1985

In de loop van de voorbije tien jaar werden de bevoegdheden inzake toerisme verscheidene malen overgedragen.

Om tegenstrijdigheden op te lossen, **zou** ik wel graag enige verduidelijking bekomen in de huidige toestand.

1. Wie is bevoegd voor de vestigingsvoorwaarden van de reisbureaus ?
2. Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme kan geen vergunningen meer verlenen, weigeren of intrekken. Wie kan dit wel ?
3. Is het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus nu helemaal buiten werking gesteld of enkel de artikels die door het Arbitragehof werden vernietigd ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde drieledige vraag heb ik de eer het volgende mede te delen.

1. Het arrest nr. 36 inzake het beroep van de Nationale Ministerraad tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus stelt dat de vestigingsvoorwaarden van de reisbureaus tot de bevoegdheid van de nationale overheid behoren. (Considerans 4.B.3. van het arrest)
2. Deze vraag betreft een aangelegenheid die niet langer tot mijn bevoegdheid behoort. Ter zake stelde ik dezelfde vraag bij brief aan de Eerste Minister, teneinde de nodige dossiers te kunnen overdragen.
3. Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de mondelinge vraag van de heer A. De Beul tijdens de openbare vergadering in de Vlaamse Raad van 24 juni 1987 over het al dan niet aanpassen van het decreet op de reisbureaus ingevolge het arrest van het Arbitragehof.

**Vraag nr. 249
van 1 juli 1987
van de heer F. GHESQUIERE**

Decreet van 28 januari 1977 tot vaststelling van het wapen en de vlag van de gemeente — Bekrchtiging

Het decreet van 28 januari 1977 houdende vaststelling van het wapen en de vlag van de gemeenten legt aan de gemeenten, gelegen in het Nederlandse taalgebied, de verplichting op om een gemeentewapen en -vlag te hebben. De gemeenten moeten hiervoor binnen het jaar na het van kracht worden van dit decreet — dus sinds 1978 — een besluit ter bekrchtiging voorleggen aan de Koning.

Ingevolge de Staatshervorming van 1980 dient deze bekrchtiging thans te gebeuren door de Vlaamse Executieve.

Mag ik van de Gemeenschapsminister van Cultuur vernemen welke gemeenten tot nog toe geen initiatief genomen hebben om de verplichtingen opgelegd door dit decreet na te komen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de gemeentelijke

wapens en vlaggen kan ik het geachte lid mededelen dat enkel de gemeente Voeren totnogtoe geen initiatief nam om de verplichtingen na te komen die worden opgelegd door het decreet van 28 januari 1977.

**Vraag nr. 251
van 1 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS**

Dilbeek — Bescherming Wolfspuiten

Graag vernam ik wanneer de procedure werd ingezet tot bescherming van de Wolfspuiten te Dilbeek ?

Voor wanneer mogen we de definitieve bescherming verwachten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de procedure tot bescherming als landschap van de Wolfspuiten te Dilbeek nog niet kon worden doorgevoerd wegens moeilijkheden die zich voordoen bij het bepalen van de eigendomstoestand.

**Vraag nr. 252
van 7 juli 1987
van de heer P. DE WEIRD**

Decreet houdende statuut van de reisbureaus — Rechtsvacuüm ingevolge arrest Arbitragehof van 10 juni 1987

Op 10 juni 1987 heeft het Arbitragehof uitspraak gedaan in de betwisting tussen de Nationale Regering en de 'Vlaamse Executieve inzake een aspect van de bevoegdheid over het toerisme, met name de vestigingsvoorwaarden van de reisbureaus.

In een „open brief” aan alle Vlaamse Parlementsleden drukte de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus haar bezorgdheid, dewelke ik deel, uit over het feit dat deze uitspraak het toerisme, één van de belangrijkste groeisectoren in ons land, opnieuw in een rechtsvacuüm is beland, die hun toekomst in het gedrang brengt.

Het arrest van het Arbitragehof vernietigde gedeeltelijk het decreet houdende het statuut van de reisbureaus. Het Hof stelt namelijk dat de Gemeenschappen niet bevoegd zijn inzake de vestigingsvoorwaarden van de reisbureaus, dit zou een nationale bevoegdheid zijn.

Nochtans kwam deze uitspraak vrij onverwacht, aangezien het Hof bij een gelijkaardig dossier — dat van de logiesverstreckende bedrijven — op 26 juni 1987 een tegengesteld arrest velde. Toen werd beslist dat „het toeristisch beleid globaal aan de Gemeenschappen overgedragen werd, met inbegrip van alle aspecten die bepalend zijn voor de kwaliteit van het hotelwezen en die de bescherming van de toeristen op het oog hebben.”

De jongste uitspraak van het Arbitragehof brengt nu echter mee dat het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme geen vergunningen meer kan verlenen, weigeren of intrekken. Momenteel zouden naar verluidt reeds ruim 25 dossiers op behandeling wachten,

Dit houdt heel wat nadelige gevolgen in : inmiddels

staan zowel de reisagent als de verbruiker in de kou : verzoeningscommissie en zoveel andere prangende problemen van de reissector blijvende hangende. Dit na een herziening die reeds 10 jaar aansleept.

Verder kreeg ik ook graag duidelijkheid omtrent de vraag of het decreet van 21 maart 1985 betreffende het statuut van de reisbureaus, nu helemaal buiten werking is gesteld of dat dit enkel geldt voor die artikels die door het Arbitragehof werden vernietigd.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem te verwijzen naar mijn antwoord op de mondelinge vraag van de heer A. De Beul tijdens de Openbare Vergadering in de Vlaamse Raad van 24 juni 1987 over het al dan niet aanpassen van het decreet op de reisbureaus ingevolge het arrest van het Arbitragehof en naar mijn antwoord op de schriftelijke vragen nrs. 241 en 248 van uw collega's L. Lenaerts en N. Maes.

**Vraag nr. 261
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL**

Correct taalgebruik — Naleving

In antwoord op schriftelijke of mondelinge vragen en interpellaties wordt meestal niet het correcte Nederlands „bescherming van monumenten of landschappen” gebruikt. Ofwel gebruikt u het gallicisme klasseren of het al even slechte woord rangschikking. In een uitgave „onder de hoge bescherming van de Vlaamse Raad”, Taalbeheersing in de praktijk, wordt nochtans aangestipt dat klasseren afkomstig is van „classer un monument” blz. II-724), rangschikking is evenmin in overeenstemming met een correct taalgebruik (blz. III-123). Mogen we u vragen om het woord klasseren, deklasseren en rangschikken, te vervangen door het correcte Nederlandse woord ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat zowel ikzelf als mijn diensten normaliter altijd de termen „beschermen” en „bescherming” gebruiken waar het gaat om de bescherming van het cultureel patrimonium in algemene zin. (Monumenten, stads- en dorpsgezichten, landschappen, roerend cultureel patrimonium).

Wat de monumenten, stads- en dorpsgezichten betreft en het roerend cultureel patrimonium is er geen enkel probleem, omdat dit woordgebruik overeenstemt met de teksten van de desbetreffende decreten.

Enkel wanneer het de bescherming van landschappen betreft als administratieve handeling, worden nog de woorden „rangschikken” en „rangschikking” gebruikt omdat de terminologie van de wet zelf in dat geval gerespecteerd wordt. Ook de Raad van State huldigt dit taalgebruik in zijn adviezen en arresten. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen is immers — in Vlaanderen — nog steeds van toepassing op de landschappen. In het Belgisch Staatsblad van 5 september 1931 (blz. 5.058 —

5.072) staan de Franse en de Nederlandse tekst van deze wet naast elkaar gepubliceerd.

**Vraag nr. 262
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL**

Beschermd landschap Bossenstein te Ranst — Aanleg golfterrein

Op onze vraag nr. 148 van 27 maart 1987 over het onttrekken van de bescherming van het Galgenschoor antwoordde U : „Het zou zeker niet getuigen van een eenvormige beleidsvisie op de bescherming, indien inderdaad à la carte zou worden „gedeklasseerd”. Ik wil het geachte lid er op wijzen dat zulks in de huidige legislatuur tot op heden niet gebeurd is en ook niet zal gebeuren”. Deze erg sterke taal werd echter beperkt door volgende zin : „Slechts wanneer er zeer gegronde redenen aanwezig zijn kan overwogen worden om een of ander in het verleden getroffen bescherming aan te passen of op te heffen”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Om een golfterrein te kunnen aanleggen wordt het beschermde landschap Bossenstein Ranst, van de lijst geschrapt. Door dit optreden wordt een bescherming à la carte opgebouwd. Dit afvoeren van de lijst van de beschermde landschappen is totaal in strijd met uw voornemen tot het voeren van eenvormig beleid. Is het ontnemen van de bescherming van Bossenstein Ranst het eerste à la carte optreden ?
2. Voorziet u op korte termijn nog enkele beslissingen die afbreuk doen aan eenvormige beleidsvisie ?
3. Het ontnemen van de bescherming van het landschap Bossenstein Ranst kan bezwaarlijk verklaard worden door „een zeer gegronde reden”. Is het aanleggen van een golfterrein een gegronde reden om de bescherming van het landschap Bossenstein Ranst te ontnemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het beschermde landschap Bossenstein te Ranst, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In tegenstelling tot wat het geachte lid stelt, werd het landschap in kwestie niet „van de lijst geschrapt”.

Wel werd, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931, toelating verleend tot het uitvoeren van werken in een gerangschikt landschap, in casu tot de aanleg van een golfterrein. Wat de motivatie van deze beslissing betreft, moge ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord op de interpellatie inzake dit dossier van mevrouw M. Vogels, dd. 16 juni jongstleden.

**Vraag nr. 263
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL**

„Galgeschoor” — Inplanting Containerterminal

In antwoord op onze vraag nr. 148 van 27 maart 1987

antwoorde u dat „een motivatie, eigen aan de beschermingsprocedure, niet kan worden aangevoerd. Aan de basis van de beslissing van de Executieve lag immers het onmiskenbaar Vlaams en nationaal-economisch belang dat gepaard gaat met de bouw van deze containerterminal”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Met dit antwoord kan elk waardevol monument of landschap worden vernietigd. Het is voldoende dat er een voldoende zwaar economisch belang is, om met grote staatsmanszin te beslissen dat het waardevolle gebied mag verdwijnen. Meent u niet dat het uw bevoegdheid is om de waarde van dit gebied te bepleiten en absoluut te beschermen ?
2. Wanneer en voor welke gebieden moet de bescherming absoluut behouden worden, zelfs al zijn er zware economische belangen ?
3. U stelt „met deze ondertekening en betekening voer ik enkel de collegiaal genomen beslissing van de Vlaamse Executieve van 11 februari 1987 uit”. We menen dat een beschermingsbesluit of het afvoeren van de lijst van beschermingen van een gebied, een beslissing is die exclusief tot uw bevoegdheid behoort en waarop een beslissing van de Executieve geen vat heeft. Waarom hebt u zich niet verzet tegen het afvoeren van de lijst van beschermingen ? Waarom is deze bescherming voor u geen principiële zaak ?
4. Uit het antwoord op onderdeel twee van onze vraag van 27 maart 1987 nr. 148 mogen we afleiden dat u de bescherming niet verdedigd hebt op de Vlaamse Executieve. Is dit juist en hebt u bij de stemming tegen de inplanting op die plaats, gestemd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de inplanting van een containerterminal in het Galgenschoor te Antwerpen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Ik treed het geachte lid bij wanneer hij stelt dat de Minister, bevoegd voor de landschapszorg, de waarde van een gebied moet bepleiten en de ongeschonden bescherming ervan moet nastreven. Dat zulks in dit dossier ook gebeurde meen ik het geachte lid reeds te hebben duidelijk gemaakt in het tweede lid van mijn antwoord op zijn vraag van 27 maart jongstleden. Ik citeer „In de Vlaamse Executieve heb ik, samen met mijn collega's, onderzocht of deze containerterminal niet elders kan worden ingeplant, opdat het gerangschikte landschap ongeschonden zou blijven. Om nautische redenen bleek dat echter onmogelijk”.
2. Het geachte lid zal het met mij eens zijn wanneer ik stel dat een concreet antwoord op dit onderdeel van zijn vraag onmogelijk is. Vooreerst omdat elke aanvraag tot uitvoering van werken in een beschermd landschap of tot aanpassing of opheffing van een bescherming verschillend is en dus afzonderlijk moet beoordeeld worden. Vervolgens omdat elk beschermd landschap om zijn specifieke waarden werd beschermd, zijn eigenheid bezit, zijn eigen

evoluitie doormaakt en daarom, in voorkomend geval, het voorwerp moet uitmaken van een afzonderlijke evaluatie.

3. Ik heb mij niet verzet tegen de opheffing van deze bescherming en ik heb hiervan geen principiële zaak gemaakt omdat ik, na studie van het dossier over de geplande containerterminal, van oordeel was en nog steeds ben, dat in deze het onmiskenbaar Vlaams en nationaal economisch belang primeert, zoals ik reeds stelde in antwoord op de vraag van het geachte lid van 27 maart jongstleden.
4. Ik meen dat het niet gebruikelijk is na een collegiaal genomen beslissing van de Vlaamse Executieve, hierover nadere uitleg te verschaffen.

Vraag nr. 264
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Beschermde landschappen — Opmaak beheersplannen

Via de pers vernamen we dat volgens het nieuwe decreet op de monumenten en de landschappen beheersplannen voor een aantal bestaande beschermde landschappen zullen opgesteld worden.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het juist dat beheersplannen voor bestaande beschermde landschappen zullen worden opgesteld ?
2. Wat is de juiste juridische basis van deze beheersplannen ?
3. Hoe zullen deze beheersplannen worden vastgesteld ?
4. Welke diensten en instellingen zullen bij het beheer betrokken worden ?
5. Houdt de vaststelling van deze beheersplannen ook verplichtingen in voor een aantal privé-personen ?
6. Waarom neemt u het ontwerp van de vroegere Minister Galle niet als thesis voor een nieuw decreet op de landschappen ?
7. Is het juist dat bepaalde groepen (Boerenbond), administratie (landbouw en landinrichting) en een bepaalde Gemeenschapsminister (Deprez), elk zinnig decreet op de bescherming van landschappen, onmogelijk maken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande beheersplannen voor beschermde landschappen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De mogelijkheid om beheersplannen voor bestaan-

de beschermde landschappen op te stellen, wordt inderdaad onderzocht.

- 2, 3, 4, 5. Op deze vragen kan ik het geachte lid nog geen concreet antwoord geven. Verschillende mogelijkheden worden momenteel nog door mijn diensten bestudeerd.
6. Het ontwerp-decreet waarnaar het geachte lid verwijst, zal te gelegener tijd mede worden onderzocht op zijn bruikbaarheid.
7. Ik kan het geachte lid mededelen dat ik tot op heden door geen enkel van de genoemde instanties, noch door de Gemeenschapsminister in kwestie, in negatieve zin werd benaderd.

Vraag nr. 266
van 23 juli 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Mediaraad — Ontslag van een lid

Naar verluidt heeft één van de leden van de **Mediaraad**, mevrouw Liesbeth Walkiers ontslag genomen.

Als dit bericht juist is, kan de Minister mij dan mededelen of betrokkene conform de beschikkingen van het decreet reeds vervangen werd ?

Zo ja, door wie ?

Zo neen, waarom niet ?

Welke stappen ondernam de Minister om in haar vervanging te voorzien ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat mevrouw L. Walkiers ontslag heeft aangeboden als lid van de Mediaraad.

Vooralsnog kan niet in haar vervanging voorzien worden, tenzij door een ander vrouwelijk lid, vermits aldus niet meer voldaan wordt aan de laatste paragraaf van art. 7 die bepaalt dat niet meer dan twee derde van de leden van de Mediaraad van hetzelfde geslacht mag zijn.

Deze paragraaf is het geachte lid goed bekend vermits hij een der ondertekenaars was van dit amendement dat nog ingediend is in openbare vergadering, juist voor de stemming van het decreet.

Zolang de vereniging die het ontslagnemend lid voordroeg geen andere vrouwelijke kandidaat voorstelt of, zolang geen mannelijke kandidaat ontslag neemt en kan opgevolgd worden door iemand van het ander geslacht ben ik in de decretale onmogelijkheid mevrouw Walkiers te vervangen.

Ter informatie geef ik u de vigerende samenstelling van de Mediaraad : 46 leden waarvan 16 vrouwen en 30 mannen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 59
van 11 mei 1987
van de heer M. DIDDEN**

Deconcentratiebeleid — Beleidsopties

Het is voor elkeen een bekend gegeven dat de hoofdstad Brussel in hoofdzaak een forenzenstad is geworden. Evenzo is het opvallend dat deze hoofdstad en haar randgemeenten de bevolkingsstroom die 's morgens en 's avonds de stad in en uit gaat onmogelijk behoorlijk kunnen opvangen. Er doen zich massale opstoppingen voor in het verkeer.

Mag ik in dit verband van u vernemen op welke wijze uw departement aan dit probleem zou kunnen bijdragen ?

Bovendien zou ik zeer gaarne exacte cijfers bekomen over de tewerkstelling op de diensten welke per 31 december 1986 onder uw bevoegdheid ressorteerden. Gaarne had ik het exacte cijfer, opgesplitst per dienst ressorterend onder uw departement bekomen, zulks voor de aanwezigheid in de 19 gemeenten van het Brusselse Gewest.

Tevens had ik gaarne vernomen hoeveel vierkante meter kantoorruimte er door deze diensten op dezelfde datum werd ingenomen in hetzelfde gewest.

Tenslotte had ik gaarne vernomen of er voor uw departement en voor uw diensten plannen bestaan om sommige diensten te deconcentreren ? Ter zake had ik gaarne uw beleidsintenties gekend, alsmede de beslissingen die door u recent, dit wil zeggen gedurende de huidige of de vorige legislatuur werden genomen in het kader van de deconcentratie. Op hoeveel personeelsleden had zulks betrekking en welk is de kantoorruimte die daardoor in Brussel is vrijgekomen ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op de vraag gesteld aan al de Gemeenschapsministers omtrent „Het deconcentratiebeleid-beleidsopties” moet ik het geachte lid meedelen dat deze vraag uitgaat van de vooropstelling dat elke Gemeenschapsminister een eigen departement beheert. Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, bestaat er slechts één departement dat ter beschikking staat van alle Gemeenschapsministers.

De hiernavermelde globale gegevens hebben betrekking op het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Gelet op de omvangrijkheid van het antwoord zullen meer gedetailleerde gegevens rechtstreeks en schriftelijk aan het geachte lid worden overgezonden.

1. Totaal aantal effectieven in dienst op 215.87 in de 19 gemeenten van Brussel-Hoofdstad : 2.349.
 2. Aantal vierkante meter kantoorruimte ingenomen door de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gevestigd in de 19 gemeenten van Brussel-Hoofdstad :
 - bovengronds : 65.178 m²
 - ondergronds : 16.437 m²
 - 3.- De hiernavolgende administraties beschikken reeds over gedeconcentreerde buitendiensten, gevestigd buiten Brussel-Hoofdstad :
 - * Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming
 - * Administratie voor Kunst en Toerisme
 - * Administratie voor Sport en Openlucht recreatie
 - * Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn
 - * Administratie voor Gezondheidszorg
 - * Administratie- voor de Huisvesting.
- Wat de opties voor de toekomst betreft, moge ik er op wijzen dat, in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 16.6.1982 aan de studiegroep „Mens en Ruimte vzw” opdracht werd gegeven om een grondig onderzoek door te voeren naar de deconcentratie-mogelijkheden en de daarmee samenhangende huisvestingsbehoeften van de „buitendiensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap”. Het eindrapport van deze studie werd dd. 31.1.1986 ingediend. Hoewel de eindresultaten momenteel nog het voorwerp uitmaken van een verdere studie en analyse door de Directieraad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, leidde deze studie met betrekking tot de huisvesting van de buitendiensten tot volgende besluitvorming :
- a. op korte termijn : de centralisatie van de bestaande „buitendiensten” van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in een „Huis van de Vlaamse Gemeenschap” in iedere Provincie-Hoofdstad, waarbij voor Vlaams-Brabant de Stad Leuven wordt vooropgesteld ;
 - b. op middellange termijn : de overheveling van een aantal ambtenaren uit alle administratie: voor de uitvoering van „het doewerk in de provincie” ;
 - c. op langere termijn : de deconcentratie van alle instellingen (parastatale, communautaire, gewestelijke) die vallen onder de bevoegdheid en/of toezicht van de Vlaamse Executieve.

**Vraag nr. 79
van 24 juni 1987
van de heer J. GABRIELS**

Europees Sociaal Fonds — Financiering projecten

In 1986 ontving België 1,33 miljard frank uit het Europees Sociaal Fonds. Van de lokaliseerbare projecten

kreeg Vlaanderen 180 miljoen frank, de Franstalige projecten ontvingen 656 miljoen frank.

Over 1986 ging bovendien van de 837 miljoen frank slechts 45 miljoen frank naar Limburg, alhoewel deze provincie het meest beantwoordt aan de ESF-criteria.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Mag ik een overzicht van de gelden die Vlaanderen en Wallonië ontvingen in de periode 1981-1985 in het kader van het Europees Sociaal Fonds ?
2. Hoe valt te verklaren dat Vlaanderen slechts 21 % ontving van het ESF in de periode 1986 ? Welke projecten betreft het hier ?
3. Hoe valt te verklaren dat ondanks alle beloften in verband met inhaalmanoeuvres voor Limburg er slechts 45 miljoen frank naar deze provincie ging in 1986 ?
4. Worden deze gelden als aanvullende subsidie gebruikt voor projecten of als een vorm van besparing ?
5. Welke extra inspanningen denkt men te doen om in Limburg meer ESF-gelden aan te wenden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de bedragen mee te delen welke door het Europees Sociaal Fonds werden toegekend voor de door België ingediende projecten in de periode 1981-1985.

Jaar	Togekend bedrag (in miljoen BF)
1981	1.046,45
1982	1.060,92
1983	1.419,12
1984	3.938,85
1985	4.273,27

Deze toekenning betekent geenszins dat de bedragen ook zijn uitbetaald. De Europese Commissie gaat pas over tot de uitbetaling van deze sommen na verantwoording door de promotor en controle van het dossier door haar bevoegde diensten.

Voor een gedeelte van de dossiers uit de betrokken periode is deze procedure nog aan de gang.

Wat de opdeling van de toegekende steun naar Vlaanderen en Wallonië betreft moet ik het geachte lid mededelen dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen gedurende de periode 1981-1983 geen regionale criteria in haar toekenning gebruikte.

Voor de jaren 1984 en 1985 hanteerde de Commissie een opsplitsing per provincie. Zij maakte evenwel geen onderscheid tussen Vlaams-Brabant, Brussel en Waals-Brabant.

Provincie	Togekend bedrag in miljoen BF	
	1984	1985
Antwerpen	407,65	457,55
Brabant	666,40	839,86
Henegouwen	778,51	740,23
Limburg	259,67	322,93
Luik	614,04	605,17
Luxemburg	167,64	123,33
Namen	241,75	264,70
Oost-Vlaanderen	355,28	392,52
West-Vlaanderen	447,91	526,98
Totaal België	3.938,85	4.273,27

Voor wat betreft het jaar 1986, wil ik de aandacht van het geachte lid erop vestigen dat de Europese Commissie slechts een gedeelte van de toegekende steun per provincie heeft aangerekend.

Van deze toegekende steun betreft Vlaanderen inderdaad 21 %. Anderzijds heeft de Europese Commissie, in 1986, voor één derde van de totale toegekende steun, ongeveer 485 miljoen frank op 1.326 miljoen frank, geen territoriale uitsplitsing uitgevoerd.

De projecten die in 1986 werden ingediend hadden in overgrote mate betrekking op beroepsopleidingsprogramma's ; slechts een klein gedeelte betreft directe tewerkstellingsprogramma's.

Betreffende het derde deel van zijn vraag wil ik het geachte lid mededelen dat de vermindering van de goedgekeurde ESF-steun zich niet beperkt tot de provincie Limburg.

Zij deed zich ook voor in de andere Vlaamse provincies, doch in hogere mate. Het relatief aandeel van de provincie Limburg daalde van 7,5 % naar 5,3 % of een relatieve vermindering van 2,2 %, terwijl voor de andere provincies de relatieve vermindering zich op een hoger niveau situeerde.

De vermindering waarvan sprake moet in ruime mate worden toegeschreven aan de door het ESF gehanteerde criteria. Deze zijn van tweeërlei aard : regionale criteria en inhoudelijke criteria. Alleen de projecten die aan beide criteria beantwoordden werden goedgekeurd, de andere niet.

Met betrekking tot het vierde deel van zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat de tussenkomst van het ESF niet terecht komt in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, maar wel gebruikt wordt als aanvullende subsidie.

De ESF-steun betekent geen besparing voor de Vlaamse Gemeenschap ; zij komt ten goede van de begunstigde.

Betreffende de extra-inspanningen, bedoeld in het laat-

ste deel van zijn vraag, wil ik het geachte lid verwijzen naar de gegevens en antwoorden die reeds werden verstrekt met betrekking tot het geïntegreerd actieplan voor Limburg.

De verwezenlijking van dit plan zal ongetwijfeld leiden tot een maximale aanwending van alle Europese structuurfondsen ten voordele van Limburg.

**J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

**Vraag nr. 220
van 11 juni 1987
van de heer J. BELMANS**

Grote Laak — Bodemverontreiniging door giftige stoffen

Het stopzetten van de ruiming van de Grote Laak blijkt oorzaak te zijn van overstromingen, waardoor grote oppervlakten bezoedeld worden met belangrijke hoeveelheden giftige stoffen (zware metalen, zouten, radio-actieve elementen.. .).

Kan de Minister medelen wanneer, waarom en door wie die ruiming werd stopgezet? Kan tevens worden meegedeeld of reeds werd vastgesteld dat door de opname van deze stoffen door grazend vee of in andere landbouwproducten gevaar ontstond voor de volksgezondheid en in welke mate?

Waren er nadelige gevolgen van het leefmilieu?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Waterbeheersingswerken aan onbevaarbare waterlopen van eerste categorie vallen onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen en Landinrichting.

In verband met eventuele opname van bepaalde stoffen door grazend vee of in landbouwproducten in de omgeving van de Laak, heb ik geen kennis van elementen die kunnen wijzen op enige gevaarssituatie voor de volksgezondheid.

**Vraag nr. 227
van 15 juni 1987
van mevrouw M. VOGELS**

Grote Leigracht te Hoboken-Antwerpen — Bescherming, analyse en verbetering waterkwaliteit

De waterkwaliteit van de Grote Leigracht te Hoboken-Antwerpen is slecht. Dit werd reeds aangetoond in een onderzoek, uitgevoerd door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen in 1984. Het water heeft een zeer slechte zuurstofhuishouding en is bovendien chemisch vervuild. De vervuiling van de gracht betekent een rechtstreekse bedreiging voor de volksgezondheid. Immers langs de gracht liggen nog verschil-

lende volkstuintjes, waarbij eigenaars water putten uit de gracht om hun groenten mee te begieten. Bij hevige regenval gebeurt het meermaals dat deze gracht buiten haar oevers treedt en dat de volkstuintjes Overspoeld worden met het sterk verontreinigd water.

In 1982 werd langs de gracht een dode ransuil aangetroffen. Analyse van de lever toonde aan dat het hier 160 ppm PCB's bevatte en dat hierin ook de doodsoorzaak diende gezocht. Het PIHA wees reeds op het bestaan van sluijklozingen, maar zegt dat deze niet te identificeren zijn door de algemene slechte waterkwaliteit. Beperkte reiniging zou nodig zijn om sluijklozingen te kunnen identificeren. Naast vergunde en illegale lozingen in de gracht wordt het water ook sterk vervuild door de afvloe van regenwater en grondwater van het stort „Van Den Bosch”. In de afvoergrachten rond dit stort werden vroeger reeds hoge concentraties aan PCB's ontdekt en op het stort werd chemisch en giftig afval teruggevonden (cadmium, cyanide, solventen). De toestand van de Leigracht en omliggende aangelanden vormt een rechtstreekse bedreiging voor de volksgezondheid.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Werden er na 1984 nog onderzoeken uitgevoerd naar de waterkwaliteit van de Grote Leigracht? Zo ja, wat waren hiervan de resultaten?
2. Werd er reeds een onderzoek verricht van grond of geteelde groenten uit de volkstuintjes naast de Leigracht? Zo ja, wat waren de resultaten? Is het nog verantwoord verder groenten te telen op deze gronden?
3. Is zoals door het PIHA aanbevolen, een beperkte reiniging van de Leigracht gebeurd?
4. Werd er reeds onderzoek uitgevoerd naar de aanwezigheid van giftige stoffen en/of zware metalen op het stort „Van Den Bosch”? Zo ja, wat waren de resultaten? Bestaat er gevaar voor vervuiling van grondwater of oppervlaktewater door door- of afsijpeling van vocht van dit stort?
5. Werd al een saneringsplan opgemaakt?
6. Op welke gegevens baseert u zich (cf. uw brief dd 21.1.87 aan de heer Bogaerts) om te stellen dat er geen illegale lozingen gebeuren in de Leigracht, di terwijl bij de rijkswacht klachten ter zake werden ingediend?

Antwoord

In antwoord op de door haar gestelde vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De kwaliteit van het water van de Grote Leigracht wordt regelmatig onderzocht.

In april 1987 werd de waterkwaliteit op verschillende plaatsen door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij bepaald.

In sommige van deze monsters werd olie aangetroffen die na onderzoek afkomstig bleek te zijn van het bedrijf met een defecte olieafscheider.

Aan dit bedrijf werd opdracht gegeven de nodige he

stellingen door te voeren en een bijkomende olieafscheider te plaatsen.

De afvalwaterlozingen van de verschillende bedrijven in de buurt worden door de VWZ stelselmatig gecontroleerd. Deze controles kunnen uiteraard sluklozingen niet helemaal uitsluiten.

Rond de problematiek van de gewezen stortplaats Van Den Bosch is in opdracht van het Parket aan de Procureur des Konings te Antwerpen een studie uitgevoerd door het PIH van Antwerpen.

De resultaten hiervan maken uiteraard deel uit van het gerechtelijk dossier.

Het ruimen van de Leigracht is een aangelegenheid die ressorteert onder de bevoegdheid van de overheid, die verantwoordelijk is voor de waterloop.

Voor de Leigracht die gedeeltelijk als waterloop van 2e en 3e categorie is gerangschikt, is dat respectievelijk de provincie en de gemeente.

**Vraag nr. 241
van 25 juni 1987
van de heer A. DE BEUL**

Vervuiling van de Grote Leigracht te Hoboken — Maatregelen tegen illegale lozingen

De Grote Leigracht wordt door verschillende firma's zwaar vervuild ; in een brief van 22 december 1983 deelde u mee dat een 10-tal firma's zonder vergunning, chemische afval lozen in de Grote Leigracht. In een brief van 2 juli 1984 deelde het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen u mede, dat de zuurstofhouding van de Grote Leigracht zeer slecht is en erg met organische stof en olie verontreinigd is.

Niettegenstaande deze gegevens is er nog steeds niets veranderd. In uw schrijven van 21 januari 1987 (L 112/Hoboken/NDC/5144) stelt u dat : „uit de analyse-resultaten is gebleken dat het afvalwater der bedrijven voldoet aan de gestelde voorwaarden”. Deze analyse werd uitgevoerd door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke firma's bezitten een lozingsvergunning ? Kan u per firma aangeven, wanneer deze vergunning werd afgegeven en welke stoffen mogen geloosd worden ?
2. Uit het analyseverslag van de VWZ zou blijken dat een firma gelegen aan de d'Herbouvillekaai, tussen de breekmoleninstallatie van de stad Antwerpen en de Naftaweg geen afvalwater loost. Heeft de VWZ dan geen kennis genomen van het PV van de rijks-wacht van Hoboken (PV 756/15/4/1986) ?
3. Is het juist dat betrokken firma via een smeerpip olieproducten loost ? Indien dit niet juist is, wat werd er dan wel, volgens de VWZ door deze firma via bedoelde smeerpip geloosd ?
4. Uit hetzelfde PV blijkt dat een andere firma, ongeveer op dezelfde plaats gelegen, olieproducten loost via een smeerpip. De analyse van VWZ ontkent dit, tevens werden er geen afwijkingen ten opzichte van de lozingsvergunning vastgesteld. Hoe verklaart u dan de vaststellingen van het kwestieuze PV ?

5. De VWZ stelde wel olielozingen van de bedrijven gelegen aan de Schroeiweg vast. In plaats van aan deze onwettelijke lozingen een einde te stellen, zullen saneringsmaatregelen worden uitgewerkt ten einde olielozingen te voorkomen. Waarom maakt u aan deze onwettelijke lozingen niet onmiddellijk een einde ?
6. Wanneer voorziet u de zuivering van de Grote Leigracht ?
7. Hoe verklaart u de enorme verschillen tussen de analyse van de VWZ en de nu nog vast te stellen onwettelijke lozingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

De firma's Chevron, Kuwait, ATAB en Resibel zijn in het bezit van een lozingsvergunning. De firma Belgo Mazout beschikt over drie lozingsvergunningen (voor de verschillende vestigingen). Voor de firma Castrol is de procedure lopende. In al deze vergunningen zijn uitsluitend de algemene voorwaarden voor lozingen opgenomen.

De processen-verbaal van de Rijkswacht worden naar de bevoegde parketten gestuurd en maken dus deel uit van het gerechtelijk dossier.

Administratieve diensten, zoals de VWZ krijgen normaliter geen afschrift van deze processen-verbaal en hebben dus geen kennis van de inhoud ervan.

De door het geachte lid geciteerde gegevens in verband met het bedoelde proces-verbaal zijn dan ook niet bekend bij de VWZ.

Langs de Schroelaan heeft de VWZ geen olielozingen vastgesteld.

De sanering van de Leigracht gebeurt systematisch door middel van regelmatige controles en het opleggen van saneringsmaatregelen aan de betrokken bedrijven.

**J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING**

**Vraag nr. 140
van 4 mei 1987
van mevrouw M. VOGELS**

Fonds voor ambtshalve sloping (art. 66.03.03A) — Evolutie

De wet van 29 maart 1962 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening voorziet dwang- en strafbepalingen die er toe strekken de bouwer van gebouwen, opgericht in strijd met de voorschriften van deze wet, te penaliseren. Dit kan gaan van geldelijke boetes tot afbraak van de onrechtmatig opgetrokken gebouwen.

Op de begroting 1987 werd 100.000 frank voorzien om voor rekening van derden ambtshalve sloping te doen.

Verder is er het fonds, opgenomen onder titel 4 van de begroting (art. 66.03.03A).

Kan de geachte Minister mij betreffende dit Fonds mededelen :

1. Hoeveel veroordelingen door de rechtbank werden uitgesproken in respectievelijk 1985, 1986 en 1987 ?
2. In hoeveel gevallen werd het herstel van de oorspronkelijke toestand uitgesproken ?
3. Welke instantie diende klacht in bij de rechtbank in respectievelijke 1985, 1986 en 1987 ?
4. Hoe is het enorme verschil te verklaren tussen de ontvangsten van het fonds, namelijk 15.992.473 frank in 1986 en 4.000.000 frank in 1987 ?
5. Hoe is het enorme verschil in werkingskosten te verklaren tussen 1986 100.000 frank en 1987 10.000.000 frank ?
6. Hoe wordt de 100.000 frank besteed, opgenomen in artikel 12.29.03 ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Veroordelingen

	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen
1985	201	14	51	—	35
1986	78	28	46	76	22
1987	96	23	20	45	8

2. Herstel van de oorspronkelijke toestand

1985	115	10	35	—	24
1986	70	27	30	49	13
1987	96	18	5	24	3

3. Klacht bij de rechtbank

	(1)	(2)	(1)	(2)	(3)	(4)	(1)	(2)
1985	27	582	106	191			6	29
1986	36	599	161	266			4	18
1987	7	118	33	60			2	6

- (1) Proces verbaal opgesteld door de provinciale directie van AROL.
- (2) Proces verbaal opgesteld door een andere instantie.
- (3) In Limburg werd het strafbundel telkens door toedoen van de gemachtigde ambtenaar aan de rechtbank overgemaakt.
- (4) Voor Oost-Vlaanderen worden deze gegevens niet als dusdanig bijgehouden.

4. De reële ontvangsten bedroegen in 1986, 15.026.330 frank. De reële ontvangsten voor het lopend 1987 zullen enkel gekend zijn bij het einde van het jaar.

5. De bedragen in de begroting ingeschreven als werkingskosten hebben betrekking op :

- enerzijds op de werkelijke uitgaven voor het voorbije jaar
- anderzijds op een raming van uitgaven voor het lopende jaar.

Het bedrag van 100.000 frank in 1986 uitgeschreven heeft betrekking op een opname van kredieten voor het terug betalen van ten onrechte geïnde ontvangsten.

Het bedrag van 10.000.000 frank voorzien in de begroting als 1987 als werkingskosten heeft betrekking op de raming van de uitgaven die kunnen voortvloeien uit veroordelingen ingevolge planschade in 1987.

6. Het bedrag van 100.000 frank ingeschreven onder artikel 12.29.03 is een krediet voor het betalen van eventuele kosten voor de uitvoering van vonnissen tot het afbreken van gebouwen opgericht in strijd met de voorschriften van de wet van 29 maart 1962.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 75
van 24 juni 1987
van de heer A. LARIDON**

Schriftelijk onderwijs — Cumulregeling leraren

Bij de regels die u in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 48 van 10 april 1987 geeft, wens ik volgende bijkomende vragen te stellen.

1. Ligt het in de bedoeling van de Minister alleen bij de personeelsleden van het onderwijs de cumul af te schaffen en niet bij de personeelsleden van de administratie, zodat ambtenaren van niveau 1 en ook opperamtenaren verder in het schriftelijk onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap mogen cumuleren ?
2. Kan aan een personeelslid dat een interimbetrekking in het onderwijs voltijds waarneemt en dit voor om het even welke duur, een ambt van leraar-corrector toegewezen worden ?
3. Wordt hierbij rekening gehouden met vastbenoemde of in stage gestelde leerkrachten die tijdelijk geïmpacteerd zijn ?
4. Impliceert het opnieuw openverklaren bij gebrek aan kandidaten dat er dan afgeweken wordt van de betrekking in de eerste alinea van punt 1 (vorige vraag) ?
5. Wanneer geraakt een leerkracht in het schriftelijk onderwijs zonder leerlingen, als we weten dat de

cursist zelf de frequentie en het tempo van het inzenden van zijn taken bepaalt en er ook onderbrekingen in het toezenden van de lessenreeksen aangevraagd kunnen worden ?

6. Houdt de Minister er rekening mee dat het wijzigen van de opdrachten in het onderwijs na 1 oktober veelvuldig voorkomt ?
7. Komen de personeelsleden ouder dan 50 jaar die vrijwillig een verminderde opdracht aangevraagd en bekomen hebben in het kader van KB nr. 297, ook in aanmerking voor een toewijzing van een ambt leraar schriftelijk onderwijs en dit in afwijking van art. 11, § 1, 2° ?
8. Houdt de Minister nog rekening met het KB van 5 augustus 1967 houdende de voorwaarden tot aanstelling bij het schriftelijk rijksonderwijs van in rust of in disponibiteit gestelde leerkrachten bij de oproepen tot kandidatuurstelling ?
9. Welke maatregelen voorziet de Minister bij een eventueel v^lug ontslag nemen van leerkrachten die bijvoorbeeld een uitbreiding van hun opdracht bekomen na de aanstelling in hun mandaat bij het schriftelijk onderwijs ?
10. Wenst de Minister geen onderscheid te maken tussen het ambt van leraar-corrector en dat van leraar-opsteller van een cursus, hoewel de wet op het schriftelijk onderwijs van 5 maart 1965 alleen van „ler^lers” spreekt (art. 7 en 8) ?
11. Zal het gebrek aan stabiliteit in het schriftelijk onderwijs wegens uw maatregelen de kwaliteit van dat onderwijs niet dreigen te schaden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. Het lerarencorps van de Dienst Schriftelijk Onderwijs telt momenteel 226 eenheden, waarvan 205 leraars en 21 ambtenaren van niveau 1.
In een eerste fase zullen de maatregelen tot afbouw van de cumul toegepast worden op de leraars ; in een tweede fase zal onderzocht worden welke oplossing dient gezocht voor de ambtenaren.
De moeilijkheid hier is dat de combinatie deeltijdse ambtenaars met de functie van leraar-corrector zeldzaam zal kunnen gerealiseerd worden. Anderzijds betreft het slechts enkele personen zodat het arbeidsherverdelend effect ook gering is.
2. Een personeelslid dat een interimbetrekking in het onderwijs voltijds waarneemt, kan het ambt van leraar-corrector toegewezen krijgen, daar deze interimbetrekking slechts tijdelijk is.
3. Vastbenoemde of in stage gestelde leerkrachten die tijdelijk gereffecteerd zijn, komen onder de regelingen.
4. Een nieuwe oproep — bij gebrek aan kandidaten — wijzigt de genomen maatregelen niet.
De oproepen zullen niet alleen in het Staatsblad, maar ook in dag-, vakbonds- en gespecialiseerde vakbladen gepubliceerd worden. Mochten dan nog

geen kandidaturen voorhanden zijn, zal het probleem onderzocht worden op basis van de op dat ogenblik ontstane situatie en noodwendigheid.

5. Om zonder onderbreking te kunnen voortwerken zal omstreeks 15/10/87 een nieuwe oproep voor alle vakken gebeuren. De bestaande lerarengroep die nu nog meer dan 75 % presteert (d.i. 94 % van het huidige contingent) zal stelselmatig door nieuwe leraars vervangen worden. De meeste cursussen lopen over twee jaren, zodat de leraar zijn cursist gedurende die periode zal kunnen blijven begeleiden. Nieuwe cursisten krijgt hij evenwel niet toegewezen. De individuele toestanden van cursisten (tempo, opschorting en andere) zullen te gepasten tijde onderzocht worden in hoeverre zij bepalend kunnen zijn om de leraar te behouden of te vervangen.
6. De administratie onderzoekt alle inlichtingsformulieren terzake en zal twijfelgevallen in overleg met betrokkene zo gunstig mogelijk evalueren en oplossen. Inzake planning blijft 1 oktober best behouden.
7. Wie vrijwillig een verminderde opdracht vroeg, komt uiteraard in aanmerking voor het ambt van leraar-corrector, vermits hij geen voltijds ambt heeft. De oorzaak daarvan is niet relevant.
8. Elke bijzondere statutaire toestand zal nauwgezet onderzocht worden en binnen de vooropgestelde maatregelen onderzocht worden. Algemeen kan echter gesteld dat de betrokken kandidaat actief leraar moet zijn en concreet les moet geven in het betreffende vak. (Uitzondering punt 3 voor tijdelijk gereffecteerden)
9. Verwijzend naar punt 5 kan als het ware gesproken worden van een werfreserve. Deze maatregel moet snel in de vervanging kunnen voorzien.
10. Er dient inderdaad onderscheid gemaakt tussen de leraar-opsteller en een leraar-corrector. De maatregelen zullen niet toegepast worden op de leraar-opsteller. Voor elke cursus kan op die manier steeds beroep gedaan worden op de verantwoordelijke auteur voor eventuele aanpassing of vernieuwing.
11. Gezien het inbouwen van een ruime overgangsfase en het behouden van de leraars-opstellers zal noch de stabiliteit, noch de kwaliteit van het schriftelijk onderwijs geschaad worden.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 157
(Zitting 1985-1986)
van 22 april 1986
van mevrouw N. MAES

Ruilverkaveling Meerdonk — Behoud en bescherming Saleghempolder en Turfbankenpolder

De ruilverkaveling-Meerdonk wordt stilaan in een definitieve vorm gegoten.

In de plannen zit ook het opvullen van enkele **kreekrestanten**. Dit zijn relatief kleine, tot 25 m brede en enkele honderden meters lange oude getijdegeulen ontstaan bij de dijkdoorbraken en de grote overstromingen van de 16de en de 17de eeuw. Landschappelijk, ecologisch en cultuurhistorisch zijn deze bijzonder waardevol. Het zijn de laatste toevluchtsoorden (buiten de krekken) voor rietvogels en amfibieën in de polder. Door hun langgerekte vorm en door de aanwezigheid van bomen, struiken en knotwilgen bepalen ze in sterke mate mee het landschap.

Wij vinden het dan ook totaal onverantwoord dat deze zouden gedempt worden, temeer daar dit voor de landbouw niet echt noodzakelijk is ; landbouwers hebben liever geen onge vulde natte gebieden te bewerken. Nochtans heeft het ruilverkavelingscomité, het uitvoerend orgaan, reeds de beslissing genomen enkele kreekrestanten op te vullen.

Twee van deze oude geulen en dijkputten (dit zijn plaatsen waar men zand heeft gewonnen voor de aanleg van de dijken) willen we absoluut behouden zien. Het betreft een oude dichtgegroeide **kreekarm** in de Saleghempolder en een kreekrestant in de **Turfbankenpolder**. Bij deze laatste zijn vooral de begeleidende dijkputten belangrijk omwille van de plantengroei. Door de verdwijning van deze percelen zal het slinkende natuurpatrimonium van Sint-Gillis sterk aangetast worden. Beide gebieden zijn bovendien gelegen langs het door het gemeentebestuur uitgestippelde **Saleghemwandelpad**, een reden temeer om ze te behouden.

Welke maatregelen heeft de Minister reeds getroffen om deze problemen op te lossen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de heer P. Deprez, **Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen**.

Antwoord

In antwoord op haar vraag aangaande de ruilverkaveling Meerdonk kan ik het geachte lid mededelen dat in het ruilverkavelingscomité de vertegenwoordiger van mijn diensten, bevoegd voor landschapszorg, er steeds voor geijverd heeft de kreekrestanten en **dijkputten**, waarvan sprake in de vraag van het geachte lid, integraal te behouden. Bij meerderheid nam het ruilverkavelingscomité echter een andere beslissing.

Vraag nr. 296
(Zitting 1985-1986)
van 14 oktober 1986
van de heer J. CAUDRON

Decreet tot bescherming roerend cultureel erfgoed — Aan tal dossiers

In 1982 werd eindelijk, na een jarenlange lijdensweg, het decreet tot bescherming van het roerend cultureel erfgoed in privé- en overheidsbezit door de Vlaamse Raad goedgekeurd.

Dit decreet scheidt alvast de mogelijkheid tot bescherming van een belangrijk roerend patrimonium : voorwerpen, documenten en archieven.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel en welke beschermingen werden er tot op heden op basis van dit decreet afgekondigd ? Betreft het hier privé-bezit of overheidsbezit ? Wie nam het initiatief tot deze beschermingen : de eigenaar of uw diensten ?
2. Hoeveel dossiers zijn er op dit ogenblik in onderzoek ?
3. Welk is de aandacht die besteed wordt aan bescherming van archieven, vooral van bedrijfsarchieven en archieven die getuigen van het industrieel en technologisch verleden in Vlaanderen ?
4. Welke diensten houden zich concreet bezig met het behandelen van deze dossiers, en hoeveel personeelsleden zijn er exclusief met deze behandeling belast ? Welk statuut bezitten deze personeelsleden ?
5. Worden de diensten van het Algemeen Rijksarchief en de diensten belast met de musea betrokken bij het opstellen van de dossiers ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de bescherming van het roerend cultureel patrimonium, kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. In toepassing van het decreet van 17 november 1982 houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium, werden tot op heden beschermd :
 - Antwerpen, architectuurarchief De Roover ; privé-bezit ; op initiatief van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en op verzoek van de eigenaar ;
 - Antwerpen, muurschildering Huis De Croone ; privé-bezit ; op verzoek van de eigenaar ;
 - Wester10 — Tongerlo, schilderij het Laatste Avondmaal ; privé-bezit ; op verzoek van de eigenaar ;
 - Maaseik, Codex Eyckensis en Evangelarium ; overheidsbezit (kerkfabriek) ; op initiatief van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen ;
 - As — Niel bij As, Sint-Niklaaskerk : Madonna met kind ; overheidsbezit (kerkfabriek) ; op initiatief van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.
2. Op dit ogenblik zijn er geen dossiers in onderzoek.
3. Aan de bescherming van archieven werd reeds aandacht besteed, zoals blijkt uit de bescherming van het archief De Roover. Bedrijfsarchieven en archieven die getuigen van het industrieel en technologisch verleden zijn echter meestal in privé-bezit. Artikel 32 van het decreet bepaalt dat de bescherming van het roerend cultureel patrimonium in privé-bezit slechts mogelijk is **op** uitdrukkelijk verzoek van de privé-eigenaar zelf.
4. De dossiers worden behandeld door het Bestuur voor Monumenten en Landschappen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Er zijn geen personeelsleden die zich exclusief met deze dossiers bezighouden. Bij voormeld bestuur zijn vijf inspecteurs — één per provincie — in dienst, die belast zijn met de zorg voor het interieur van monumenten en roerend cultureel patrimonium. Drie van deze inspecteurs zijn tewerkgestelde werklozen, twee zijn contractuelen.

Voorts heeft het Bestuur voor Monumenten en Landschappen een tijdelijk inspecteur voor het industrieel erfgoed en een tewerkgestelde werkloze adjunct-inspecteur, gespecialiseerd in beveiligingsaangelegenheden in dienst. De administratieve afhandeling van de dossiers staat onder toezicht van een vastbenoemd inspecteur.

5. Bij de inhoudelijke behandeling van de dossiers wordt — naargelang het geval — een beroep gedaan op de wetenschappelijke medewerking van archieven, musea en vooral van het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium. Overeenkomstig de beschermingsprocedure worden de dossiers ter advies voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 185
van 28 april 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Ervaring opgedaan tijdens „vervangende legerdienst” — Aanwervingscriteria gemeenten

Voor door de Vlaamse Executieve gesubsidieerde ambten (bijvoorbeeld stafmedewerkers in culturele centra) worden door gemeentebesturen aanwervingscriteria voorgeschreven. Tot deze criteria behoort steeds het beschikken over de nodige ervaring.

Sommige kandidaten verkozen de (langere) „vervangende legerdienst” boven de militaire dienstplicht. In het kader van deze „vervangende legerdienst” werd bijvoorbeeld in stedelijke musea belangrijke ervaring opgedaan.

Kan het, dat de Vlaamse Executieve de gemeenten aanbeveelt (of oplegt..) deze ervaring als niet-bestaande te beschouwen ?

Op welke reglementaire gronden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag nummer 144 van 25 maart 1987.

Vraag nr. 190
van 28 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Administratie — Bevordering correct taalgebruik van de Vlaamse Gemeenschap

In 1956 richtte de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken, Pierre Vermeylen, zich tot de provinciegouverneurs waarin hij een oproep deed opdat zij het personeel van de provincies, de gemeenten en de daaraan ondergeschikte openbare besturen zouden aansporen tot een keurig taalgebruik, zowel mondeling als schriftelijk.

Eveneens in 1956 stuurde de toenmalige Minister van Openbare Werken Omer Vanaudenhove een omzendbrief. Hij schreef dat het betaamde dat ambtenaren zeker in de dienst, het gebruik van de beschaafde omgangstaal nastreven.

Ook in 1956 deed de toenmalige Minister van Verkeerswezen een circulaire rondgaan waarin het personeel bij het openbaar vervoer werd aangespoord tot correct taalgebruik.

Men herinnert zich dat ook de (Franstalige) Minister Pierre Harmel in de jaren vijftig herhaaldelijk de leerkrachten heeft aangezet tot keurig taalgebruik.

Graag vernam ik welke initiatieven de Vlaamse Executieve sinds de staatsvorming van 1980 heeft genomen ten gunste van een keurig taalgebruik in de diensten die onder haar ressorteren ?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat er tot dusver geen wetgevende initiatieven ter zake werden genomen. Wel bestaat er intern voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de dienstorder 86/1, die voorschrijft dat voortaan alle ontwerpdienstorders aan de Raad voor Taaladvies dienen te worden voorgelegd voor taalcorrecties.

Vraag nr. 212
van 21 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Bijscholings- en omscholingsmogelijkheden voor jongeren — Overzicht per departement

Binnen elk departement van uw Ministerie zijn er een aantal mogelijkheden tot bijscholing, omscholing, klassieke opleidingen, enzovoort.. , gericht op jongeren al dan niet werkloos.

Men beweert dat er op dit terrein op een gecoördineerde wijze gewerkt wordt.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke opleidingsmogelijkheden worden door uw departement gefinancierd ?
2. Waaruit bestaan deze opleidingsmogelijkheden ?
3. Zijn er reeds specifieke maatregelen die betrekking hebben op jeugdige werklozen ? Welke maatregelen zijn dit ?
4. In hoeverre worden deze specifieke maatregelen gecoördineerd door uw departement ? In hoeverre is er een afstemming op maatregelen die door de nationale Regering worden genomen ?
5. Welke specifieke maatregelen denkt men tot uitvoering te brengen op korte en halflange termijn ?
6. Welke initiatieven in de private sector worden door uw departement gesubsidieerd ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de bijscholings- en omscholingsmogelijkheden voor jongeren, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Administratie voor Kunst

Via de administratie voor Kunst worden professionele instellingen, scheppende en uitvoerende kunstenaars, dus op het ogenblik dat de opleiding achter de rug is, gefinancierd.

2. Administratie voor Sport en Openlucht recreatie

Het antwoord op de vragen 1, 2 en 3 wordt, gelet op de omvang, rechtstreeks aan het geachte lid overgezonden.

Vraag 4 :

- deze maatregel wordt vermeld bij elke specifieke cursusplanning. Deze maatregel wordt door onze bevoegde dienst toegepast.
- er is geen afstemming op maatregelen die door de nationale regering worden genomen.

Vraag 5 : Geen.

Vraag 6 : Geen.

3. Bestuur voor Sociaal-Cultureel Werk.

1. Dienst voor Openbaar Bibliotheekwerk.

- Om in een openbare bibliotheek te kunnen worden tewerkgesteld moet men onder meer in het bezit zijn van een „Akte van Bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek”.

De ministeriële besluiten van 13 en 14 november 1974 betreffende leergangen en examens voor kandidaat-bibliothecarissen regelen de organisatie en het programma van leergangen en examens gericht op het behalen van deze „Akte van Bekwaamheid”.

De Vlaamse Gemeenschap is :

- zelf inrichter van deze bibliotheekleergangen
- medefinancierder van gelijkwaardige leergangen ingericht met provinciale instanties of bibliotheekverenigingen
- exclusief inrichter van de examens gecentraliseerd te Brussel.

- De opleiding in de leergangen bedraagt minstens 120 lesuren, gespreid over 5 tot 6 maanden, uitsluitend op zaterdag.

- Opleiding en examens richten zich zonder onderscheid tot alle kandidaten die in de voorwaarden zijn om eventueel tewerkgesteld te worden in een openbare bibliotheek conform het bibliotheekdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

II. Dienst Jeugdwerk.

1. Worden gesubsidieerd :

De cursussen die vallen onder de criteria Vorming Werkende Jongeren.

2. Het betreft hier algemene vorming voor jeugdige werklozen.

De coördinatie van de algemene vorming voor laaggeschoolde werkende en werkloze jongeren gebeurt enerzijds door de toepassing van de criteria, en anderzijds door participatie vanuit de Dienst Jeugdwerk aan de Stuurgroep Schakelprojecten.

Een aantal specifieke maatregelen worden momenteel nog in overweging genomen.

Als bijlage een lijst met de gesubsidieerde verenigingen.

Bijlage

Vorming werkende jongeren	In d jeug
Provincie Antwerpen	
De Kei vzw	Kan vers
Ter Rivierenlaan 152 — 2100 Deurne — Tel. 03/32551.56	
Centrum voor Levensvorming Mechelen — De Vaste Voet	1.1
Paardenkerkhofstraat 56 — 2800 Mechelen - Tel. 0151 20.50.91	2. d
Provincie Brabant	
Centrum voor Levensvorming Brussel	3. v
Dorpsstraat 30 — 1070 Brussel — Tel. 02/521.39.63	
Jeugddienst ABVV vzw	
Wattestraat 10 — 1000 Brussel — Tel. 02/513.07.72	
KAJ vzw	vo
Paleizenstraat 90 — 1210 Brussel — Tel. 02/216.20.03	
MJA	
St. Jansstraat 32-38 — 1000 Brussel — Tel. 515.02.11	
Nationaal Centrum voor Algemene Vorming	V r a :
Paleizenstraat 90 — 1210 Brussel — Tel. 02/216.20.03	van
VKAJ vzw	van
Paleizenstraat 90 — 1210 Brussel — Tel. 02/216.50.29	van
Vormingscentrum Foyer	
Sainteletteplaats 25 — 1080 Brussel — Tel. 02/426.91.73	
Kajottersbeweging vzw	en s
August De Boeckstraat 29 — 1880 Merchtem — Tel. 052/37.13.38	
KLJ-Centrale	In van len .
Kapucijnenvoer 10 — 3000 Leuven — Tel. 016/24.40.59	
Provincie Limburg	1. v g
Lenteleven Genk	
Molenblookstraat 1 — 3600 Genk — Tel. 011/35.24.32	
Lenteleven Lommel	P tt
Saskendreef 2 — 3900 Lommel — Tel. 011/64.16.84	
Open Computer- en Documentatiecentrum	2. !
Bampslaan 35 — 3500 Hasselt — Tel. 011/22.80.00	

provincie Oost-Vlaanderen
Centrum Werkende Jongeren Dendermonde
Gentsesteenweg 58 — 9330 Dendermonde — Tel. 052/
21.78.48

Lejo Vormingsdienst vzw
Hoogpoort 50 — 9000 Gent — Tel. 091/23.36.31
Centrum voor Levensvorming Lokeren
Eksaardedorp 86 — 9108 Lokeren — Tel. 091/46.96.59

provincie West-Vlaanderen
Centrum voor Levensvorming Brugge
Dries 4 — 8320 Brugge-Assebroek — Tel. 050/35.09.90
Centrum voor Levensvorming Kortrijk
passionistenlaan 1A — 8500 Kortrijk — Tel. 0561
21.92.32

Vraag nr. 217
van 25 mei 1987
van de heer J. DE ROO

Jeugdmuziekateliers — Aantal en subsidiëring

In diverse gemeenten werden tijdens de voorbije jaren jeugdmuziekateliers opgericht.

Kan de geachte Gemeenschapsminister een antwoord verstrekken op volgende vragen.

1. In hoeveel gemeenten bestaat momenteel een jeugdmuziekatelier ?
2. Kan een jeugdmuziekatelier gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap en zo ja, onder welke voorwaarden ?
3. Welke subsidieïng wordt momenteel toegepast ?

Antwoord

Voor het antwoord op de vraag nr. 217, verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 209.

Vraag nr. 224
van 3 juni 1987
van de heer J. DE ROO

Sportmanifestaties en sportverenigingen — Toekenning van propagandatoelagen

Op basis van het koninklijk besluit van 28 april 1965 kunnen propagandatoelagen voor sportmanifestaties en sportverenigingen worden toegekend.

In dit verband had ik van de Gemeenschapsminister van Cultuur een antwoord op de volgende vragen willen vernemen.

1. Voor welk bedrag werden in 1986 propagandatoelagen toegekend ? Welk deel van het globaal bedrag werd toegekend aan openbare besturen die een aanvraag indienen en hoeveel werd toegekend aan privé-verenigingen ? Over hoeveel aanvragen werd telkens dit bedrag gespreid ?
2. Is er een maximum bedrag voorzien voor deze toelage en hoe wordt dit bepaald ?

3. Hoeveel aanvragen werden in 1986 geweigerd :
 - a. omdat ze niet voldeden aan de opgelegde criteria ;
 - b. bij gebrek aan financiële middelen ?
4. Wordt in verband met de toekenning van propagandatoelagen advies verleend door de Hoge Raad voor Sport ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Het bedrag der propagandatoelagen in 1986 :
31.000.000 frank waarvan aan
privé-verenigingen : 26.011.143 frank,
clubmanifestaties : 4.302.721 frank,
openbare besturen : 235.000 frank.

Aantal aanvragen :
42 landelijk erkende sportverenigingen,
107 clubmanifestaties.

Voor de toelagen aan de landelijk erkende sportverenigingen is er geen maximum bedrag voorzien ; voor de toelagen aan clubmanifestaties is er een maximum bedrag voorzien (250.000 frank) wegens beperking der kredieten.

In 1986 werden 29 aanvragen voor clubmanifestaties geweigerd bij gebrek aan financiële middelen of omdat ze niet voldeden aan de opgelegde criteria.

Er wordt in verband met de toekenning van propagandatoelagen geen advies verleend door de Hoge Raad voor de Sport.

Vraag nr. 232
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?

5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Met betrekking tot zijn vraag aangaande het toepassen van het koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen moet ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord terzake van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Voor wat betreft de instellingen van openbaar nut die onder mijn bevoegdheid ressorteren, kan ik het geachte lid meedelen dat een gemeenschappelijke werkgroep BRT-RTBF reeds enige tijd de toepassingsmodaliteiten van bedoeld K.B. onderzoekt. Uit dit onderzoek blijkt dat de BRT wel degelijk als publiekrechtelijke instelling beschouwd wordt.

Wat evenwel de concrete toepassingsmodaliteiten van de tekst betreft, meent de werkgroep dat er belangrijke interpretatieproblemen rijzen met betrekking de notie „openbare plaats”.

Het koninklijk besluit heeft als wettelijke basis artikel 7, § 3 van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten.

Dit artikel 7, § 3 bepaalt : „Op voorstel of na advies van de Hoge Gezondheidsraad kan de Koning het gebruik van tabak, producten op basis van tabak en soortgelijke producten in openbare plaatsen en voermiddelen beperken en verbieden”.

De wetgever heeft enerzijds nagelaten een concrete definitie van het begrip „openbare plaats” te geven. De werkgroep is van oordeel dat aan deze notie bijgevolg de betekenis moet gegeven worden die algemeen gebruikelijk is, namelijk een plaats die toegankelijk is voor het publiek in het algemeen.

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken verbiedt de Koning anderzijds de hem door de wet toegekende bevoegdheden te overschrijden.

De werkgroep meent uit deze gegevens dan ook in eerste instantie te moeten afleiden dat het rookverbod slechts rechtsgeldig van toepassing kan zijn in de door het koninklijk besluit geciteerde plaatsen, voor zover zij voor het publiek in het algemeen toegankelijk zijn.

De werkgroep heeft aan de dienst V.G.V. gevraagd om op basis van deze bevindingen een limitatieve lijst op te stellen van de gedeelten der BRT-gebouwen waar het rookverbodsteken zal aangeplakt worden. Het spreekt vanzelf dat deze lijst zal aangepast worden indien omtrent de notie „openbare plaats” andere elementen op de voorgrond treden.

De lijst zal spoedig voor onderzoek en goedkeuring aan de BRT-leiding worden voorgelegd.

Met betrekking tot het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat dezelfde maatregelen zullen genomen worden als bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 237
van 17 juni 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Windmolen langs Randweg te Meulebeke — Bescherming en bestemming

Langs de nieuw aangelegde Randweg rond de gemeente Meulebeke staat een gedemonteerde windmolen kapot te gaan. Zou de geachte Gemeenschapsminister mij in dit verband een antwoord kunnen verstrekken op volgende vragen ?

1. Gaat het om een beschermd molen ?
2. Welke maatregelen werden genomen om volledig verval tegen te gaan ?
3. Welke is nu eigenlijk de uiteindelijke bestemming van deze molen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De Bosterhoutmolen werd als monument beschermd bij koninklijk besluit van 14 april 1944.
2. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen — toen nog Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg — heeft bij de gemeente Meulebeke, eigenaar van de molen, reeds in 1978 en ook daarna nog herhaaldelijk aangedrongen op het uitvoeren van instandhoudingswerken. In 1979 werd daarop door het gemeentebestuur aan een ontwerp per de opdracht gegeven een restauratiedossier samen te stellen. Vervolgens werd in 1980 om veiligheidsredenen alsmede wegens de aanleg van een weg, de molen gedemonteerd en gestapeld. Tot op heden heeft de gemeente Meulebeke het restauratiebundel nog steeds niet bij de bevoegde instantie ingediend.
3. Het is de bedoeling de molen opnieuw op te bouwen. Over de uiteindelijke bestemming ervan dient uiteraard door de eigenaar te worden beslist, hi overleg met het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 232
van 17 juni 1987
van de heer P. DE WEIRD

Hengelsport — Problemen recreatiehengelsport te Sin Jan-in-Eremo

Op 8 september 1967 werd tussen het Polderbestuur „Van de Bentille- en Sint-Janspolder” enerzijds en C

Belgische Staat anderzijds een contract afgesloten waarbij de Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo, ongeveer 38 hectare groot, voor een termijn van 99 jaar aan BLOSO werd verhuurd en dit via een zogenaamd „cijnscontract.”

Het is een soort openlucht-sportcentrum geworden waar beoefenaars van allerlei watersporten aan hun trekken kunnen komen, waarbij de recreatiehengelsport, die reeds van origine uit aan de Boerekreek is verbonden.

Het zijn vooral deze laatste beoefenaars die zich sterk geveiseerd voelen en hun ongenoegen hebben laten blijken. De redenen van dit ongenoegen zijn, kort, als volgt te bundelen.

1. De hengelaars, en vooral de palingvissers onder hen, voelen zich sterk getroffen door de **hoge(re)** vraagprijzen die het BLOSO (op last van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) vanaf 1987 vraagt. M.n. 1.200 frank per jaar voor één hengel (60 frank/dag in plaats van 50 frank/dag in 1986) en die dus veel hoger liggen dan het staatsverlof (350 frank/jaar voor 2 hengels) en de vraagprijzen in talrijke andere krekken in het gebied.
2. Verder stellen er zich ook vragen omtrent het juridisch statuut van de Boerekreek, waarbij men zich kan afvragen op basis van de wetgeving op de riviervisserij dd. 1 juli 1954 (cf. art. 1, 2 en 6bis) of dit gebied niet gerangschikt dient te worden onder de categorie „openbare, onbevaarbare waterlopen”.
3. Dit zou vanzelfsprekend op zijn beurt gevolgen hebben met betrekking tot het visrecht (beperkingen inherent aan de wet), de (gevraagde) prijzen, maat op vis, controle, . . .
4. Verder zijn er ook de conflicten die ontstaan zijn met de landbouwers, die zich het oeverrecht toeëigenen en verder de hengelaars ruw behandelen.
5. Ten laatste stellen er zich ook problemen met betrekking tot de toegankelijkheid van Boerekreek en de behandeling van de hengelaars ten opzichte van de andere recreanten.

Graag vernam ik dan ook het antwoord van de geachte Gemeenschapsminister met betrekking tot die punten — zoals hierboven geschetst — die onder zijn bevoegdheid ressorteren.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op zijn beide analoge vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Van bij het afsluiten van de erfpachtakte werd uitgegaan van het standpunt dat de Boerekreek een gesloten water is, waarop de wetgeving op de riviervisserij dus niet toepasselijk is. Bij het opstellen van de visreglementering werd wel zoveel mogelijk rekening gehouden met de wettelijke bepalingen.

De eigenaar van een gesloten water kan zelf de ge-

bruiksmodaliteiten bepalen, dus ook de bijdragen die gevraagd worden.

Het is inderdaad zo dat de vistarieven in 1987 verhoogd werden tot 60 frank per lijn per dag of een jaarabonnement van 1.200 frank.

Ondertussen werd reeds beslist om voorlopig de tarieven van 1986 aan te houden en dit tot duidelijke afspraken werden gemaakt met betrekking tot de al dan niet toepasbaarheid van de wetgeving op de riviervisserij.

Op 26 mei 1987 werd advies gevraagd omtrent het juridisch statuut van de Boerekreek aan :

- de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ;
- de Hoge Raad voor de Riviervisserij ;
- het Bestuur Wetgeving en Rechtskundige Zaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Van zodra deze standpunten bekend zijn, zal nagegaan worden in hoeverre een herziening van de vigerende modaliteiten opportuun is.

In de erfpachtakte werd gestipuleerd dat de toegankelijkheid tot de Kreek niet werd gewaarborgd.

Er zijn thans onderhandelingen aan de gang met een aantal landbouwers om deze problemen op te lossen.

Vraag nr. 241 van 19 juni 1987 van de heer L. LENAERTS

Decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus — Afhandeling vergunningsaanvragen

Het Arbitragehof oordeelde op 10 juni laatstleden dat de vestigingsvoorwaarden voor de vestiging van Reisbureaus niet behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze uitspraak is in scherpere tegenstelling tot een vroegere uitspraak van 26 juni 1986 waarbij alle aspecten die de bescherming van de toeristen beogen worden overgedragen aan de Gemeenschappen.

Door deze uitspraak bevindt de toeristische sector zich in een rechtsvacuüm.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus nog rechtskracht ? Ook artikel 14 ?
2. Zo ja, hoe moet het dan verder met de procedure tot het bekomen van een vergunning als reisbureau, als enerzijds de desbetreffende artikelen van het decreet vernietigd worden door het Arbitragehof en anderzijds de wet van 21 april 1965 opgeheven werd voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft door het decreet van 21 maart 1985 ?
3. Kan iedereen nu, in volledige vrijheid en zonder enige specifieke beperking een reisbureau opstarten ?
4. Welke acties onderneemt de Minister om dit prangend probleem en de afwikkeling van de lopende aanvragen een oplossing te bieden ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem voor de eerste drie vragen te verwijzen naar mijn antwoord op de mondelinge vraag van de heer A. De Beul tijdens de Openbare Vergadering in de Vlaamse Raad van 24 juni 1987 over het al dan niet aanpassen van het decreet op de reisbureaus ingevolge het arrest van het Arbitragehof. Voor wat de vierde vraag betreft kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve op 25 juni 1987 op mijn voorstel besliste :

- het ontwerp van decreet tot opheffing van het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus voor advies bij de Raad van State in te dienen. De nationale wetgeving zou hierdoor opnieuw herleven.
- Een brief te sturen naar de Eerste Minister met de vraag tot welke nationale instantie de reisbureaus zich moeten wenden voor de toepassing van hun vestigingsvoorwaarden.

**Vraag nr. 245
van 24 juni 1987
van de heer J. GABRIELS**

Beschermd landschap „de Moeren” — Afwijking beschermingsbesluit

Het landschap van de Moeren werd op 6 oktober 1980 beschermd als landschap. Reeds in het goedgekeurde gewestplan van 6 december 1976 werden op een verdachte manier twee ontginningsgebieden ingeschreven niettegenstaande deze ontbraken op het ontwerp-gewestplan en ongunstig geadviseerd werden.

Thans heeft de Minister, bevoegd inzake Economie en Werkgelegenheid, een beroep ingewilligd van de NV Florizoone waardoor in een beschermd gebied mag ontgonnen worden.

In dit verband had ik graag vernomen :

1. hoe valt het te verklaren dat in de gemeente Adinkerke - De Panne in 1976 wel twee ontginningsgebieden werden voorzien voor zand die niet op het ontwerp-gewestplan voorkwamen en die bovendien ongunstig geadviseerd werden ?
Door wie werd ongunstig geadviseerd ?
Waarom werden deze wel voorzien op het gewestplan ?
2. Welke waarde hecht de Minister aan een beschermingsbesluit van een zeer waardevol en typisch landschap als men er mag ontginnen ? Hoe is het ene met het andere te combineren ?
3. Heeft de Minister van Cultuur zijn instemming betuigd met deze afwijking van het beschermingsbesluit ? Welk advies werd in deze gevraagd van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschapszorg ?
4. Welke motieven hebben aan de basis gelegen om wel vergunning te geven aan de NV Florizoone, op basis van welke criteria ?

5. Is dit een schoolvoorbeeld van de ruimtelijke planning in Vlaanderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de Moeren kan ik het geachte lid de volgende gegevens verstrekken met betrekking tot zijn vragen sub 2 en 3, welke onder mijn bevoegdheid ressorteren.

Wat punt 2 betreft :

hoewel ontginning moeilijk te combineren valt met behoud van het historisch waardevolle landschap de Moeren, voorziet het rangschikkingsbesluit in de mogelijkheid tot ontginning. Evenwel dient hiervoor toelating te worden verleend door de Minister tot wiens bevoegdheid de landschapszorg behoort.

Wat punt 3 betreft :

door de N.V. Florizoone werd geen aanvraag tot afwijking op het rangschikkingsbesluit bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen ingediend. In deze aangelegenheid kon derhalve ook geen advies worden gevraagd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

**Vraag nr. 246
van 25 juni 1987
van de heer P. DE WEIRD**

Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo — Recente verhogingen van de visverloven

Op 8 september 1967 werd tussen het Polderbestuur „Van de Bentille- en Sint-Janspolderbestuur” enerzijds en de Belgische Staat — Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur, Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens” anderzijds een contract afgesloten, waarbij de Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo, ongeveer 38 hectare groot, voor een termijn van 99 jaar aan BLOSO werd verhuurd, en dit via een zogenaamd „cijnscontract”.

Het BLOSO heeft van de Boerekreek een openlucht-sportcentrum gemaakt, waar beoefenaars van allerlei watersporten aan hun trekken kunnen komen. Ook de recreatiehengelsport heeft er een plaatsje (van origine uit).

In tegenstelling tot wat men van een openbaar bestuur ZOU kunnen verwachten, is het visrecht (cf. de wetgeving op de riviervisserij dd. 1 juli 1954 en bijbehorende uitvoeringsbesluiten) er niet openbaar. Het BLOSO verkoos destijds dit visrecht in eigen handen te houden. en bepaalde tot op heden zelf de prijs van de visverloven.

Zowel rond het al dan niet toepasselijk zijn van de hiervoor genoemde wet op de riviervisserij (cf. mijn vraag aan Gemeenschapsminister Lenssens), als rond de prijs van de visverloven aan de Boerekreek zijn

recentelijk enige moeilijkheden gerezen, waarvoor ik uw aandacht wil vragen.

Naar men mij meedeelt werd de lokale administratie van het BLOSO te Sint-Jan-in-Eremo onlangs vanwege uw bestuur op de hoogte gebracht van het feit dat voor de visverloven voor de Boerekreek voor het jaar 1987 nieuwe tarieven moeten worden aangerekend. Zo kost een dagvergunning per vislijn nu 60 frank (tegenover 50 frank per koppel vorig jaar) en een jaarabonnement kost er nu 1.200 frank per jaar voor één lijn (2.400 frank voor twee lijnen). In vergelijking met de tarieven die toegepast worden in openbare viswaters (350 frank per jaar voor twee vislijnen) betekent dit bijna 7 maal meer. Verder liggen de prijzen in andere kreek ook veel lager (bvb. Bentillekreek, 400 frank voor vier lijnen, Mazurekreek, 1.000 frank voor 4 lijnen).

Uiteraard is dit voor de gewone visrecreant — meestal de gewone man uit de straat — een onbegrijpelijke situatie : het BLOSO, toch een openbare instantie die destijds in het leven werd geroepen om de openluchtrecreatie te stimuleren en uit te bouwen, accomodaties ter beschikking te stellen voor iedereen, en dit tegen democratische prijzen, drijft zijn visverloven op tot 7 maal boven deze van de eigen Vlaamse Gemeenschap.

Ik kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen dat de recente beslissing tot verhoging in een minimum van tijd geleid heeft tot een lokale protestcampagne met honderden handtekeningen. In naam van de recreatiehengelaars van de Boerekreek hoop ik dan ook dat de geachte Minister terugkomt op die beslissing.

Een goede oplossing zou er in bestaan het visrecht over te dragen aan de Provinciale Visserijcommissie van Oost-Vlaanderen (een Overheidscommissie, opgericht bij KB van 13 december 1954), die de wettelijke taak heeft de openbare recreatievisserij te behartigen, en die in dezelfde streek trouwens het visrecht van twee andere kreek bezit (namelijk de Oostpolderkreek, het Hollandersgat). In deze kreek is het visrecht geheel openbaar en een visverlof, afgegeven door de Vlaamse Gemeenschap, kost er . . . 350 frank per jaar.

Verder stellen er zich blijkbaar ook nog problemen betreffende de slechte toegankelijkheid van het gebied (of grote stukken ervan) voor de vissers. Ook blijken er herhaalde conflicten te ontstaan met aanpalende landbouwers. Deze conflicten zouden te vermijden zijn door overleg op gang te brengen en de nodige informatie aangaande rechten en plichten aan betrokkenen over te maken. Voorziet de geachte Gemeenschapsminister hier initiatieven ?

Antwoord

In antwoord op zijn beide analoge vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Van bij het afsluiten van de erfpachtakte werd uitgegaan van het standpunt dat de Boerekreek een gesloten Water is, waarop de wetgeving op de riviervisserij dus niet toepasselijk is.

Bij het opstellen van de visreglementering werd wel zoveel mogelijk rekening gehouden met de wettelijke bepalingen.

De eigenaar van een gesloten water kan zelf de gebruiksmodaliteiten bepalen, dus ook de bijdragen die gevraagd worden.

Het is inderdaad zo dat de vistarieven in 1987 verhoogd werden tot 60 frank per lijn per dag of een jaarabonnement van 1.200 frank.

Ondertussen werd reeds beslist om voorlopig de tarieven van 1986 aan te houden en dit tot duidelijke afspraken werden gemaakt met betrekking tot de al dan niet toepasbaarheid van de wetgeving op de riviervisserij.

Op 26 mei 1987 werd advies gevraagd omtrent het juridisch statuut van de Boerekreek aan :

- de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ;
- de Hoge Raad voor de Riviervisserij ;
- het Bestuur Wetgeving en Rechtskundige Zaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Van zodra deze standpunten bekend zijn, zal nagegaan worden in hoeverre een herziening van de vigerende modaliteiten opportuun is.

In de erfpachtakte werd gestipuleerd dat de toegankelijkheid tot de Kreek niet werd gewaarborgd.

Er zijn thans onderhandelingen aan de gang met een aantal landbouwers om deze problemen op te lossen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 89
van 16 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS

SCK te Mol — Nucleair passief

In het Sint-Katarina-akkoord van 22 november 1986 werd onder andere beslist tot de regionalisering van het SCK te Mol. Hierbij stelt zich echter de vraag naar de instantie die het passief zal moeten dragen.

Het gaat inderdaad niet op dat Vlaanderen zou belast worden met de nucleaire kosten van heel België. Het nucleair passief wordt geraamd op 8 tot 10 miljard frank en is een nationale materie. Het is dan ook niet meer dan normaal dat dit passief nationaal wordt ten laste genomen.

Graag vernam ik of deze problematiek reeds op het vlak van de Vlaamse Regering ter sprake is gekomen en wat de Regering in deze denkt te doen.

Vraag nr. 91
van 22 juli 1987
van de heer H. SUYKERBUYK

Overdracht roerende en onroerende goederen aan Gewesten en Gemeenschappen — Stand van de procedure

In het regeerakkoord is gesproken over een vrij groot-scheepse overdracht van roerende en onroerende goederen aan de Gewesten en Gemeenschappen, volgens artikel 12 van de Bijzondere Wet.

Mag ik van u vernemen :

1. wat de stand van de procedure is ?
2. Is het zo dat door de centrale Regering gewacht wordt op adviezen van Gewesten en Gemeenschappen. Is de Executieve extra laattijdig met haar adviezen en zo ja, waarom.
3. Is het zo dat de Executieve niet geneigd is bepaalde overdrachten te aanvaarden, speciaal dan van onroerende goederen, omwille van de staat waarin deze onroerende goederen zich bevinden.
4. Is de procedure zo dat, hetzij de nationale Regering, hetzij de Executieve een beslissing kan uitlokken om tot verwerving van bepaalde goederen te komen ?
5. Hoe wordt de notie „onmisbaar voor de uitoefening van de bevoegdheden van Gewesten en Gemeenschappen” geïnterpreteerd. Kan bijvoorbeeld als de nood aan culturele infrastructuur in een bepaalde regio duidelijk is aangetoond en als in diezelfde regio een onroerend goed, eigendom van de centrale staat, zonder bestemming komt te vallen, de bovenstaande notie toepassing vinden ?

Vraag nr. 93
van 22 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Studiebureau Arthur Andersen — Resultaten studieopdracht RITA

Graag hadden we van de Minister een antwoord op volgende vragen bekomen.

1. Wat zijn de resultaten van de studieopdracht RITA van het studiebureau Arthur Anderson ?
2. In welke mate zijn deze resultaten al in een aantal besluiten van de Executieve vastgelegd ?
3. Worden er bijkomende middelen voorzien voor de verdere informatisering van de administratie ? Welke ?
4. Zijn er sommige lopende informaticaprogramma's op basis van de resultaten van de vermelde studie stilgelegd of bijgestuurd ? Welke ?
5. Worden bepaalde programma's vermeld ?
6. Hoe werden door Arthur Anderson de prestaties van het COI beoordeeld ?
7. Wat zal de taak van het CIC zijn ?

8. Welke zijn de kwantitatieve vereisten waaraan de ambtenaren van het CIC moeten voldoen ?
9. Zullen deze ambtenaren een hoger loon verdienen ?
10. Op welke administratie en welke dienst wordt dit CIC voorzien ?
11. Welke mensen en hoeveel worden er op het personeelskader van het CIC voorzien ?

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 250
van 16 juli 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Slib van de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Lommel — Kwaliteitscontrole, productie en bestemming

Ter zake vernam ik graag :

1. of bovenvermeld slib reeds werd gecontroleerd op zijn kwaliteit ? Zo ja, welke de resultaten waren ?
2. Hoeveel slib er jaarlijks wordt geproduceerd ?
3. Welke bestemming het slib thans wordt gegeven ?

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 78
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC-Rechtsgrond voor de besluitvorming

In art. 81 van de wet van 26.7.1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, wordt gesteld dat de commissies voor de cultuur elk over eigen personeel beschikken en dat de art. 46, 47 en 47bis op hen van toepassing zijn.

De werking van de commissies voor de cultuur en het stelsel inzake begroting en jaarlijkse rekeningen werden geregeld met de Koninklijke Besluiten van 1 juni 1972.

Het administratief toezicht werd geregeld met het KB van 6.6.1972, dat uitdrukkelijk van toepassing verklaard werd op de agglomeraties en federaties van gemeenten en op de commissies voor de cultuur.

Alle andere KB's, tussen juni 1972 en januari 1973, werden, in hun beschikkend gedeelte, niet toepasselijk verklaard op de commissies voor de cultuur.

In de beslissingen van de commissies voor de cultuur kan men evenwel vaststellen dat op bepaalde momenten wel verwezen wordt naar deze uitvoeringsbesluiten.

Graag had ik dan ook verduidelijking over :

1. de rechtsgrond op dewelke bepaalde van die KB's werden ingeroepen, zonder dat ze evenwel voorafgaandelijk toepasselijk zijn verklaard ;
2. welke KB's wel en welke niet toepasselijk verklaard werden.

V.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

**Vraag nr. 79
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

***NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waar-
op de representatieve vakorganisaties niet werden uitge-
todigd***

n opvolging van een eerder aan u gestelde vraag, kreeg ik graag een antwoord op de volgende vragen.

. Werd een wervingsexamen ingericht voor de wer-
ving van een secretaris ?

Werd de verplichting tot uitnodiging van de repre-
sentatieve vakorganisaties nageleefd ?

. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële
vormvereiste ?

. Wordt de naleving van deze vormvereiste door de
voogdijoverheid gecontroleerd ? Zo ja, hoe kan de
voogdijoverheid optreden bij niet-naleving ? Uit
welke stukken moet de naleving van deze verplich-
ting blijken ? Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in
geval van niet-naleving ?

. Kan de nietigheid van dergelijk examen uitsluitend
gevorderd worden door de representatieve vakorga-
nisaties of kan een kandidaat, op grond van echte
of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer P.
Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

**Vraag nr. 80
in 20 juli 1987
in de heer K. VAN MIERT**

CC — Arbeidsvoorwaarden voor het personeel

e heer Monfils, Voorzitter van de Executieve van de
anse Gemeenschap, antwoordde op een parlemen-
ire vraag van de heer de Clippele, dat de mogelijke
schaffing van een betrekking bij de FCC slechts mo-
lijk was wanneer er ter zake een reglement bestaat.

ij stelde : „Bij ontstentenis aan uitdrukkelijke regle-
entering is het niet mogelijk de regels te melden die
uden moeten worden toegepast”.

raag had ik nu van de Gemeenschapsminister een
twoord op de volgende vragen.

Kunnen maatregelen van tewerkstelling, wederte-
werkstelling en indisponibiliteit worden genomen
ten opzichte van het NCC-personeel zonder dat er
een uitgewerkte reglementering bestaat ?

2. Wanneer en voor welke materies heeft de NCC dit
KB op haar personeel toepasbaar verklaard en een
eigen reglementering ter zake uitgewerkt ?

3. Heeft de NCC een reglementering uitgewerkt voor :
a. de (weder)tewerkstelling ;
b. de ambtsontheffing ;
c. de ambtsopheffing ;
d. de ontstentenis van betrekking ;
e. de opdracht ?

4. Kunnen de maatregelen worden getroffen wanneer
de uitvoeringsmodaliteiten omtrent die maatregelen
niet tot stand werden gebracht ?

5. Is het KB van 9.1.1973 betreffende de algemene
bepalingen op de stand disponibiliteit van het perso-
neel van de agglomeraties en federaties van ge-
meenten, van toepassing op het personeel van de
NCC ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

**Vraag nr. 81
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

***NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van
wettelijke graden***

Eerder reeds stelde ik u in dit verband een vraag. Het
antwoord liet mij enigszins op mijn honger.

Graag vernam ik dan ook van de Gemeenschapsminis-
ter een antwoord op volgende vragen.

1. Heeft het statuut van de titularissen van de wettelij-
ke graden voorrang op het statuut van het NCC-per-
soneel ?

2. Zijn de bepalingen van het statuut van het NCC-
personeel die niet voorkomen in de specifieke bepa-
lingen van het statuut van de titularissen van de
wettelijke graden, ook op hen van toepassing ?

3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die in
geen van beide statuten een regeling vonden ?

4. Kan men in deze omstandigheden (cf. 3°) werken
conform de regels vastgesteld voor het Rijksperso-
neel ?

Impliceert de toepassing bij analogie, dat die regels
in al hun bepalingen worden overgenomen of dat
men zich uitsluitend zal richten naar de bestuurlijke
beginselen die de grondslag vormen voor die re-
gels ?

5. Kan een maatregel die wel is opgenomen in de
toepasselijke statutaire stelsels, doch waarvoor de
verdere reglementaire uitwerking ontbreekt, wor-
den toegepast op de personeelsleden ?

Zo ja, welke reglementering moet in die gevallen
worden toegepast ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 82
van 20 juli 1987

van de heer K. VAN MIERT

N.C.C. — Begrippen ambtsontheffing en ambtsopheffing

Eerder reeds stelde ik u een vraag nopens deze begrippen. Graag had ik nog enige verduidelijking bekomen.

1. Wanneer kan een personeelslid in wedertewerkstelling (reffectatie) geplaatst worden ?
2. Bestaat er bij de NCC een reglementering inzake ambtsontheffing en de administratieve, statutaire en geldelijke gevolgen van deze ordemaatregel ?
3. Is het KB van 19.1.1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de administratieve standen van het personeel van agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing op het NCC-personeel ?

Zo ja : hoe werd dit KB op het NCC-personeel toepasselijk gemaakt ?

4. Is het KB van 9.1.1973 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de stand disponibiteit van het personeel van de agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing op het personeel van de NCC ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 250
van 1 juli 1987

van de heer J. VALKENIERS

Reclamespot aardbeien DALT — Verbod

Door de Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten werd een spot gemaakt door de BRT teneinde de verkoop van aardbeien te stimuleren in dit reeds zo korte aardbeienzeizoen.

Deze spot is in zeer algemene termen gesteld en te beschouwen als algemene publiciteit.

Waarom werd de uitzending hiervan verboden ?

Hoeveel geld ging hierdoor verloren ?

Vraag nr. 253
van 20 juli 1987

van de heer K. VAN MIERT

N. C. C. — Begrippen ambtsontheffing en ambtsopheffing

Eerder reeds stelde ik u een vraag nopens deze begrippen. Graag had ik nog enige verduidelijking bekomen.

1. Wanneer kan een personeelslid in wedertewerkstel-

ling (reffectatie) geplaatst worden ?

2. Bestaat er bij de NCC een reglementering inzake ambtsontheffing en de administratieve, statutaire en geldelijke gevolgen van deze ordemaatregel ?
3. Is het KB van 19.1.1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de administratieve standen van het personeel van agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing op het NCC-personeel ?

Zo ja : hoe werd dit KB op het NCC-personeel toepasselijk gemaakt ?
4. Is het KB van 9.1.1973 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de stand disponibiteit van het personeel van de agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing op het personeel van de NCC ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 254
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Naleving van artikel 20 van het decreet van 20 januari 1974 betreffende het Cultuurpact

In antwoord op mijn vorige parlementaire vraag nr. 24 stelde de Minister dat geen enkele persoon zonder zijn instemming mag beschouwd worden als behorende tot een bepaalde ideologische of filosofische strekking.

Aldus wordt de individuele vrijheidsmening tegenover de collectieve evenwichtige opbouw van culturele instellingen, zoals voorzien in art. 20, gesteld.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen vernomen.

1. Welke ideologische en filosofische strekkingen als representatief worden beschouwd ?
2. Hoe er bij de NCC-rekening werd gehouden met de verschillende representatieve strekkingen inzake verdeling van ambtsbevoegdheden en dienstaanwijzingen ?
3. Of er bepaalde betrekkingen als zijnde van culturele aard werden aangewezen ?
4. Welke minimumaanwezigheid er voor elke representatieve strekking werd voorzien bij de toewijzing van deze culturele betrekkingen ?

Vraag nr. 255
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Steunverlening aan de „Belgisch Brusselse Week” in het prinsendom Andorra

Via de pers verneem ik dat de NCC besliste tot steunverlening aan de „Belgisch Brusselse Week” die in het prinsendom Andorra georganiseerd werd.

Er zouden bij die gelegenheid zowel beleidsmensen als personeel naar Andorra gegaan zijn om er logistieke steun te verlenen.

Dit zou gebeurd zijn op kosten van de NCC.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel mensen en in welke hoedanigheid hebben zich naar Andorra begeven op kosten van de NCC ?
2. Welke kosten zijn verbonden aan die verplaatsingen en door wie worden de kosten gedragen ?
3. Zijn er andere uitgaven verbonden aan de steunverlening ?
4. Zal de Minister de uitgaven verbonden aan dit NCC-initiatief goedkeuren ?
5. Werden voor dit project enige afspraken gemaakt met het Commissariaat voor culturele betrekkingen ?

Vraag nr. 256
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Steunverlening aan de „Belgisch Brusselse Week” in het prinsendom Andorra

Via de pers verneem ik dat de NCC besliste tot steunverlening aan de „Belgisch Brusselse Week” die in het prinsendom Andorra georganiseerd wordt.

Ik verneem eveneens dat er contacten gelegd werden met de „communautaire ministeries van Cultuur en Toerisme” in Andorra.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeverre is de NCC bevoegd om dergelijke beslissingen tot steunverlening te treffen ?
2. Werden de beslissingen houdende steunverlening meegedeeld aan de Minister ?
3. Is het de Minister bekend of er vroeger reeds gelijkaardige beslissingen getroffen werden ?
4. Welke is de houding van de Minister inzake dergelijke initiatieven, waarbij de NCC zich buiten Brussel 19 begeeft ?

Vraag nr. 257
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden

Eerder reeds stelde ik u in dit verband een vraag. Het antwoord liet mij enigszins op mijn honger.

Graag vernam ik dan ook van de Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Heeft het statuut van de titularissen van de wettelij-

ke graden voorrang op het statuut van het NCC-personeel ?

2. Zijn de bepalingen van het statuut van het NCC-personeel die niet voorkomen in de specifieke bepalingen van het statuut van de titularissen van de wettelijke graden, ook op hen van toepassing ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die in geen van beide statuten een regeling vonden ?
4. Kan men in deze omstandigheden (cf. 3°) werken conform de regels vastgesteld voor het Rijkspersoneel ?

Impliceert de toepassing bij analogie, dat die regels in al hun bepalingen worden overgenomen of dat men zich uitsluitend zal richten naar de bestuurlijke beginselen die de grondslag vormen voor die regels ?

5. Kan een maatregel die wel is opgenomen in de toepasselijke statutaire stelsels, doch waarvoor de verdere reglementaire uitwerking ontbreekt, worden toegepast op de personeelsleden ?

Zo ja, welke reglementering moet in die gevallen worden toegepast ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 258
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Arbeidsvoorwaarden voor het personeel

De heer Monfils, Voorzitter van de Executieve van de Franse Gemeenschap, antwoordde op een parlementaire vraag van de heer de Clippele, dat de mogelijke afschaffing van een betrekking bij de FCC slechts mogelijk was wanneer er ter zake een reglement bestaat.

Hij stelde : „Bij ontstentenis aan uitdrukkelijke reglementering is het niet mogelijk de regels te melden die zouden moeten worden toegepast”.

Graag had ik nu van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen maatregelen van tewerkstelling, wedertewerkstelling en indisponibiliteit worden genomen ten opzichte van het NCC-personeel zonder dat er een uitgewerkte reglementering bestaat ?
2. Wanneer en voor welke materies heeft de NCC dit KB op haar personeel toepasbaar verklaard en een eigen reglementering ter zake uitgewerkt ?
3. Heeft de NCC een reglementering uitgewerkt voor :
 - a. de (weder)tewerkstelling ;
 - b. de ambtsontheffing ;
 - c. de ambtsopheffing ;
 - d. de ontstentenis van betrekking ;
 - e. de opdracht ?
4. Kunnen de maatregelen worden getroffen wanneer de uitvoeringsmodaliteiten omtrent die maatregelen niet tot stand werden gebracht ?

5. Is het KB van 9.1.1973 betreffende de algemene bepalingen op de stand disponibiteit van het personeel van de agglomeraties en federaties van gemeenten, van toepassing op het personeel van de NCC ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

**Vraag nr. 259
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC-Rechtsgrond voor de besluitvorming

In art. 81 van de wet van 26.7.1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, wordt gesteld dat de commissies voor de cultuur elk over eigen personeel beschikken en dat de art. 46, 47 en 47bis op hen van toepassing zijn.

De werking van de commissies voor de cultuur en het stelsel inzake begroting en jaarlijkse rekeningen werden geregeld met de Koninklijke Besluiten van 1 juni 1972.

Het administratief toezicht werd geregeld met het KB van 66.1972, dat uitdrukkelijk van toepassing verklaard werd op de agglomeraties en federaties van gemeenten en op de commissies voor de cultuur.

Alle andere KB's, tussen juni 1972 en januari 1973, werden, in hun beschikkend gedeelte, niet toepasselijk verklaard op de commissies voor de cultuur.

In de beslissingen van de commissies voor de cultuur kan men evenwel vaststellen dat op bepaalde momenten wel verwezen wordt naar deze uitvoeringsbesluiten.

Graag had ik dan ook verduidelijking over :

1. de rechtsgrond op dewelke bepaalde van die KB's werden ingeroepen, zonder dat ze evenwel voorafgaandelijk toepasselijk zijn verklaard ;
2. welke KB's wel en welke niet toepasselijk verklaard werden.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

**Vraag nr. 260
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waarop de representatieve vakorganisaties niet werden uitgenodigd

In opvolging van een eerder aan u gestelde vraag, kreeg ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd een wervingsexamen ingericht voor de werving van een secretaris ?
2. Werd de verplichting tot uitnodiging van de representatieve vakorganisaties nageleefd ?

3. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële vormvereiste ?

4. Wordt de naleving van deze vormvereiste door de voogdijoverheid gecontroleerd ? Zo ja, hoe kan de voogdijoverheid optreden bij niet-naleving ? Uit welke stukken moet de naleving van deze verplichting blijken ? Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in geval van niet-naleving ?

5. Kan de nietigheid van dergelijk examen uitsluitend gevorderd worden door de representatieve vakorganisaties of kan een kandidaat, op grond van echte of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

**Vraag nr. 265
van 23 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS**

Wetenschappelijk taalgebruik — Oprichting Taalcommissie voor bescherming van het Nederlands

De evolutie, of moeten we spreken van revolutie, in het wetenschappelijk taalgebruik neemt zulke vormen aan dat de publikatie van gespecialiseerde woordenboeken de trend niet meer kan bijhouden. Vooral de computerwetenschap is hierin toonaangevend.

Men gebruikt dermate veel vreemde woorden, vooral Engels, dat het gevaar niet denkbeeldig is dat in bepaalde wetenschapsgebieden het Nederlands in de verdrukking dreigt te raken.

Acht de Minister het daarom niet aan te raden dat in het Nederlands taalgebied, na samenspraak met de Nederlandse bevoegde Minister, een taalcommissie zou worden opgericht, die zich voortdurend met deze nieuwe terminologie bezighoudt ?

Zijn in dit verband reeds initiatieven genomen ? Zo ja, in welke zin en wat is er het resultaat van ?

**Vraag nr. 267
van 23 juli 1987
van de heer M. DESUTTER**

Dalende internationale bijeenkomsten in België — Maatregelen

Volgens de Unie der Internationale Verenigingen steeg het aantal internationale bijeenkomsten in 1986 met 8 % tegenover het vorig jaar.

62,6 % der bijeenkomsten gaat in Europa door. Dit is 6 % meer dan in 1985.

Ons land echter daalde van de 6de naar de 9de plaats. Het is één der weinige landen waar minder internationale meetings hebben plaatsgehad.

Hoe meent de geachte Minister deze negatieve trend te kunnen tegengaan.

Is het niet aangewezen het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme meer middelen, niet alleen qua

personeel maar ook financieel, te geven om de promotie van ons land in het algemeen en het Vlaamse land in het bijzonder als congrescentrum te promoveren.

is
—
le
le
ie
ij
h-
in
nd
a-
te
T.
ijs
n-
in
en
n-
de
ral
e-
in
de
sie
ze
Zo
eg
net
t is
ats.
tio-
end
ge-
qua